

Magyarnak lenni jó!

Felhívás népünk megszámolására és önazonosságunk vállalására

Korszakzáró sajtófogadás a Kempinski Hotelben: Toró T. Tibor, Tökés László és Nemes Csaba

Az egyesülő Európában újbóli történelmi lehetőség és erkölcsi korparancs, hogy magyarságunk végre magára találjon, és millenáris örökségének folytatásaképpen talpra álljon – remélt jövője érdekében. Biztató jelnek számító keretként tekinthetünk arra a **Nemzeti Összetartozásra**, melynek Napját a Magyar Országgyűlés nemrég nyilvánította ki, és 2010. június 4-én, első ízben tartotta meg. Éppen ideje volt a szólásnak és a kiállásnak, melynek rendjén a magyar nemzet – jelképes módon – végérvényesen lezárta a vészterhes **XX. századot**, és – Trianon gyógyításaképpen – belevághatott a XXI. századba, melynek során részévé válhat a Nemzetek Európájának.

A Trianoni Törvény Tanúságtételében ez áll: „A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok fölötti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meg-

határozó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igények támogatására.”

Egységes nemzet és közösségi autonómiák – erről szól Európa. Ez Európa. **Maurits Coppietersnek**, az Európai Szabad Szövetség (EFA) alapítójának mondása szerint: „Légy flamand, hogy európai lehess”. Magyar olvasatban, a nemzeti összetartozás klasszikus költői átfogalmazásában ez a példamondat a következőképpen hangozhatna: „Magyarnak lenni Európában – ez a mi munkánk, és ez nem is kevés.”

Eszei és lelki tartalmán túlmenően, egy gyakorlati megfontolás is arra sarkall bennünket, hogy magyarságunk vállalását most a „mi munkánk” gyanánt jelöljük meg. 2011-ben a Kárpát-medence több, magyarok lakta országában **népszámolásra** kerül sor. Ebben a vo-

natkozásban a **Kárpát-Medencei Magyar Autonómia-Tanács** 2010. május 7-i Nyilatkozatában találhatunk eligazítást: „Gondolatban itt áll előttünk a Kárpát-medencei magyarság, területenként különböző sajátos problémákkal, de általában anyagi lehetőségeiben lemaradva, lelkiekben meggyötörve, szétszórtva, alapvető közösségi jogaitól megfosztva, egymás ellen kijátszva, saját oktatásának, kultúrájának, hagyományainak gyakorlásában korlátozva. És előttünk áll a mai Magyarország, ahol a testi, lelki elnyomorodás másféle, nem kevésbé súlyos tünetei tapasztalhatók. Nemzetünk állapotának romlását az elmúlt húsz esztendőben esetenként csak lassítani tudtuk, sorskérdéseink megnyugtató megoldására nem voltunk képesek. Erősödjön önbizalmunk, higgyünk az összefogás és együttműködés erejében, a magyar tehetségben és alkotóerőben, amely nehéz helyzetekben sokszor megmutatkozott.”

Ebben a hitben erősít meg bennünket a magyar állampolgárság határon túra való kiterjesztése – ami nemzetpolitikai fordulatként értékelhető, s amely szükséges, de önmagában nem elégséges feltétele annak, hogy nemzetünk talpra álljon.

Legyen világos előttünk: a formális összetartozás – mégha oly erős közjogi végzés is hitelesíti – csak elodázza, de nem állítja meg az utóállamokban élő nemzetrészek beolvadását és elsorvadását. A törvény betűjét meghaladóan: gyökeres szemléletváltozásra van szükség.

Hinnünk kell saját erőnkben, hinnünk kell abban, hogy erőink összeadódnak, hinnünk kell abban, hogy – költői ábrákunk megfogalmazásában –: a „perc-emberkék ideje lejárt”. Ady Endre így folytatja: „...épitésre készen a kövünk, / Nagyot végezni ▶

▶ mégis mi jövünk. / Nagyt és szépet, emberit s magyart." Ebben kell hinnünk!

Mert hiába készítünk szórványstratégiát és alakítjuk át a támogatáspolitikát, hiába dolgozunk az egységes, kárpát-medencei magyar gazdasági, kulturális és oktatási térség megteremtésén, ha az Anyaország segítő kezét nem lesz, aki megfogja. Ha „megszámláltatunk és híjával találtatunk”, semmire sem megyünk.

Szülőföldjükön élő, atyáik örökéhez ragaszkodó, erős identitású magyarokra van szükségünk. Önálló és öngazgatásra képes közösségre, sorsuk irányítását saját kezükbe vevő, nemzetük iránt elkötelezett emberekre: **Rákóczi Ferenc, Kossuth Lajos és Kós Károly** követőire – akik nem mások ellenében, hanem saját népük jövője érdekében szóltak és küzdöttek.

A XXI. század elején ismét esélyt nyertünk egy „rendes – nemzeti – feltámadásra”. Élünk ezzel az eséllyel és lehetőséggel.

Azzal a felhívással fordulunk az egész magyarsághoz, hogy: magától értetődő természetességgel, kétség és zokszó nélkül **vállalja önazonosságát!**

Arra kérjük egyházainkat és a civil szférát, politikai érdekképviseleteinket és a médiát, hogy a nemzet, a kisebbségbe szakadt magyarság **önmagára találását** minden lehetséges eszközzel munkálják és támogassák!

Ennek érdekében hozzunk létre olyan **széles körű összefogást**, amely a társadalom minden területét átfogja. Alkossunk külön **stratégiákat** a tömbmagyar területek, valamint a szórványvidékek magyarságának minél teljesebb mozgósítására. **Diogenész módjára: az utolsó magyart is kutassuk fel.** Tudatosítsuk nemzet-társainkban a népszámlálás fontosságát, segítsük és erősítsük egymást – hogy „ne találtassunk híjával”.

Hívjuk ifjainkat is, hogy saját nyelvjátékuknak megfelelően szólítsák meg egymást.

Használjuk ki a világháló biztosította eszközöket, hogy mindenkit megtaláljunk és elérjünk. A szószéken és a mikrofonok előtt, az iskolai katedrákon és az internetes közösségi oldalakon is legyen egy és ugyanaz a jelszó: **Magyarnak lenni jó!**

Ez a tudat és elhatározás jelentse és jelezze itt és most nemzeti mivoltunk vállalását és megvallását, önfeladásra hajló magyarságunk új életre eszmélését.

Számoljuk meg, hogy hányan vagyunk, és kikre számlálhatunk!

Budapest, 2010. december 1.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács**
Elnöksége nevében

Tőkés László
elnök

Toró T. Tibor
ügyvezető elnök

„... **Magyarnak lenni Európában – ez a mi munkánk, és ez nem is kevés...**”

Máig hatnak Trianon következményei, ezért szükség van a gyógyításra – hangsúlyozta Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke Budapesten.

A Kempinski Szállodában tartott sajtófogadás a kilencven évvel ezelőtt történetekre emlékezve hangzósággal kezdődött. Az erdélyi magyar politikus felidézte a szállodában nyolc éve e napon, az akkori román és magyar kormányfő részvételével tartott koccintást, és azt mondta: „azért jöttünk össze, hogy erkölcsi értelemben lemoszuk a gyalázatot”. „Le akarjuk zárni azt az időszakot, ami december 5-ével kezdődött” – fogalmazott, utalva a hat évvel ezelőtti, a kettős állampolgárságról szóló sikertelen népszavazásra is.

Tőkés László rámutatott arra, hogy Trianon következményei máig hatnak; a magyarországi lakosságszám az idén 10 millió alá csökkent, és vészes a határon túli magyarság népességfogyatkozása is. Az utóbbi húsz évben mintegy 1 millióval csökkent a Kárpát-medencei magyarság lélekszáma – mondta. Hozzátette: egészen drámai Trianon utóélete. Csaknem egy évszázad alatt a többségi románság és a kisebbségek kezdeti 55–45 százalékos, kiegyensúlyozott aránya – a mesterséges asszimiláció, az erőltetett betelepítési politika és a kisebbségek elvándorlásának szándékos gerjesztése következtében – 80–20 százalékra torzult – jegyezte meg.

Az EMNT elnöke a szomszédos románságnak nemzeti ünnepük alkalmából őszinte jókívánságát fejezte ki, ugyanakkor kiemelte: a feltétlen jószándék és szolidaritás sem feledtetheti, hogy örömmel ünnepünk számunkra gyásznap, hiszen kilencven évvel ezelőtt „Nagyrománia Magyarország feldarabolásával jött létre”.

Tőkés László utalt 1918. december 1-jére, „az első koccintásra”, amikor a román csapatok birtokukba vették Erdélyt, megszállták Brassót, Kolozsvárt, Csíkszeredát és Nagyváradot. Mint mondta, ezt követte nyolc évvel ezelőtt a Kempinski Szállodában tartott „második koccintás”, amikor Adrian Nastase akkori román és Medgyessy Péter akkori magyar miniszterelnök részvételével tartottak ünnepséget, „konstruktív vigassággal ünnepelve az erdélyi magyarság mohácsi nagyságrendű trianoni tragédiáját”. Az EMNT elnöke kitért egy „harmadik koccintásra” is, arra, hogy egy évvel ezelőtt Szász Jenő, a romániai Magyar Polgári Párt általa illegitimnek nevezett elnöke is részt

vett Traian Bănescu román elnök meghívására a Bukarestben ez alkalomból tartott rendezvényen.

Úgy fogalmazott: fájdalmas, hogy a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) mindmáig nem képes szakítani kettős, kétes múltjával, olyan vezető képviselői, mint Seres Dénes, Derzi Ákos parlamenti képviselők, Fekete András, Frunda György szenátorok megtagadják a szervezetük által egyébként támogatott külhoni magyar állampolgárságot. „Felszólítjuk a nemzetük rovására koccintókat, a hazai szociálliberálisokat, valamint az erdélyi opportunistákat, hogy magatartásukért kövessék meg a nemzetet, álljanak az oldalára” – fogalmazott nyilatkozatában Tökés László. A politikus az európai egyesülésben jelölte meg a magyarság egyesülésének keretét és távlatát.

Tökés László és Toró T. Tibor, a tanács ügyvezető elnöke a sajtó képviselői számára kiosztott nyilatkozatában azzal a felhívással fordult a világ magyarságához, hogy magától értetődő természetességgel vállalja mindenki önazonosságát a Kárpát-medence több, magyarok lakta országában a közeljövőben tartandó népszámlálások során. Toró T. Tibor kifejtette: széles körű összefogást szorgalmaznak, amely a társadalom minden területét átfogja, s szükségesnek tartanak külön stratégiákat a többszoros területek és a szórványvidékek magyarságának minél teljesebb „mozgósítására”. „A szószékeken és a mikrofonok előtt, az iskolai katedrákon és az internetes közösségi oldalakon is legyen egy és ugyanaz a jelszó: Magyarnak lenni jó” – írták felhívásukban. Az elképzelések megvalósítására cselekvési tervet dolgoznak majd ki.

Toró T. Tibor kitért arra is, hogy a magyar nemzettel való közjogi viszony rendezése az állampolgárság intézményén keresztül valósulhat meg. E téren áttörés valósult meg ez évben az egyszerűsített honosítás elfogadásával.

Bogdánffy Szilárd püspök boldoggá avatásáról

Az 1989-ben elkezdődött rendszerváltozás 21. esztendejében, 2010. október 30-án az igaz hitű reformátusok is osztoztak a Római Katolikus Egyház istenes örömeiben, amikor is Nagyváradon – saját egyházuk rendje szerint – boldoggá avatták néhai **Bogdánffy Szilárd** vértanú püspököt. Történelmi fontosságú esemény, hogy ezáltal a katolikus egyház a legmagasabb fokon szolgáltatót elégtételt és igazságot a román nacionálkommunista diktatúra egyik jeles főpapi áldozatának, szabad utat nyitva ezáltal a kommunizmus büntetetei leleplezése, valamint az erkölcsi és politikai igazságtétel megkésztett folyamatának. Remélnünk lehet, hogy a boldog váradai püspök sorában mások következnek – köztük **Márton Áron**, Erdély nagy püspöke –, és hogy a román görög katolikus egyház mártírúma is méltó elismerést nyer. Arról sem mondhatunk le, hogy **Szoboszlai Aladár** plébánoshoz és perének tagjaihoz hasonlóan, a szintén halálra ítélt **Sass Kálmán** volt érmihályfalvi lelkipásztornak és perbeli társainak, valamint a totalitárius vörös diktatúra többi – megszámlálhatatlan – áldozatának is előbb-utóbb igazságot fognak szolgáltatni.

Erdélyi – és romániai – egyházainknak az eddigieknél is erélyesebben fel kell lépniük a kommunista múlt feltárása és a titkosszolgálati múlt átvilágítása, valamint a diktatúrában elkövetett bűncselekmények leleplezése és az áldozatok ügyében való méltó igazságtétel érdekében. **Teodosie** tomszi ortodox érsek friss esete kapcsán is megállapíthatjuk, hogy az Anyaszentegyház nem titkolózhat és nem takargathatja a múltat – lett legyen szó akár az egykori **áldozatokról**, akár a titkosszolgálati **kollaboránsokról**. Mert hiszen a hallgatás többet árt az egyháznak, mint az egész – volt – ateista propaganda.

Reformáció ünnepén és a halottainkra való nemes emlékezés napjaiban azoknak a hitére kell tekintenünk, akik – az Apostol szavaival szólva –: „inkább választották az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét, Egyiptom kincseinél – is – nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát” (Zsid. 11,25-26).

Nagyvárad, 2010. november 2.

Tökés László

Tőkés László novemberi eseménynaptára

November 1. • Nagyvárad: Reggeli áhítat, igehirdetés a Lorántffy Gimnázium hétkezdő istentiszteletén

November 2. • Nagyvárad: Sajtóértekezlet az egyházkerületi választásokról és a titkosszolgálati átvilágításról

November 2–4. • Szerbia: Látogatóköriút a szerbiai magyaroknál és szerb hivatalosságoknál **Tőkés László**, az Európai Parlament balkáni integrációért felelős alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke **Toró T. Tibor**, az EMNT ügyvezető elnöke és **Szilágyi Zsolt** EMNT-alelnök társaságában háromnapos szerbiai látogatáson vett részt. Szabadkán az EMNT vezetői tiszteletüket tették az 1944–1945-ös kivégzett ártatlan áldozatok emlékére állított emlékműnél. A Magyar Házban a küldöttséget a Magyar Nemzeti Tanács vezetői fogadták. Tőkés László és munkatársai Palicson találkoztak a Vajdasági Magyarok Szövetségének (VMSZ) vezetésével. A **Pásztor István** VMSZ-elnök vezette küldöttséggel való tárgyalás során szó került a nemzeti tanácsok működését szabályozó törvényről és a Magyar Nemzeti Tanács újraelakulásáról. Este a magyar történelmi egyházak vezetőivel folytattak megbeszélést, melynek fő témája: az egyházak szerepe a térség megbékélési folyamataiban. Az erdélyi küldöttség ezt követően Belgrádba utazott, ahol a Szerbiai Népképviselőház vezetőivel tárgyaltak.

November 4. • Budapest: Európai Tudományos és Művészeti Akadémia Globális Kerekasztala Előadás tartása a fenntartható növekedésről – nyitóest

November 5. • Budapest: A Magyar Állandó Értekezlet ülése Hatéves szünet után 2010 november 5-én ismét összeült a Magyar Állandó Értekezlet Budapesten, a Parlamentben. A IX. MÁÉRT-on résztvevő politikusok egybehangzón elítélték a szlovák nyelvtörvényt, azonban egyúttal reményüket is kifejezték, hogy Szlovákia

figyelembe fogja venni a Velencei Bizottság vonatkozó ajánlásait. A MÁÉRT ülést követő sajtótájékoztatón Tőkés László emlékeztetett: hat éven keresztül nem működött a magyar-magyar párbeszéd egyik legfontosabb fóruma, illetve nyolc éven keresztül, olyan politikai vezetése volt Magyarországnak, amely ezt az igen fontos testületet elszorvasztani igyekezett és szegyeztelen kampányt folytatott a határon túliak ellen 2004. december 5-én. Ezért bocsánatot kellene kérniük ezeknek a pártoknak – szögezte le Tőkés. A MÁÉRT-on **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes mellett részt vett **Németh Zsolt** külügyi államtitkár, és felszólalt **Orbán Viktor** miniszterelnök is.

November 7. • Kolozsvár, Bocskai-Ház:

Báthory-díjak átadása. Szervező: a Bolyai Kezdeményező Bizottság és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Oktatási Bizottsága

November 8. • Debrecen, Kölcsey Központ:

Madarász Gyula és Kathy Margit képzőművész-házaspár életműkiállításának megnyitója – 80. születésnapjuk alkalmából. Megnyitó beszédet tartott Tőkés László EP-alelnök

November 9–11. • Brüsszel: Európai parlamenti munkahét

November 12. • Budapest: Tőkés László Matolcsy György gazdasági miniszterrel nemzetgazdasági kérdésekről egyeztetett, ugyanakkor sürgette a határon átnyúló elszámoltatást is.

November 13. • Nagyvárad: A Nagyvárad Atlétikai Club centenáriuma

Nagy Idők Focija címmel gálamérkőzést szervezett a 100 éves Nagyvárad Atlétikai Club (NAC) tiszteletére az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Partium FC, a Partiumi Keresztény Egyetem Sportklubja **Buzánszky Jenő**, **Albert Flórián**, **Böloni László**, **Jenei Imre** és számtalan más legendás labdarúgó lépett pályára.

November 15–18. • Brüsszel: Európai Parlament

November 18. • Budapest: Christoph Pan kitüntetése Christoph Pan professzornak ki-sebbségi harcosnak, a Dél-tiroli Népcsoportok Intézete létrehozójának a kitüntetést **Németh Zsolt**, a Külügyminisztérium parlamenti államtitkára adta át. Laudációt mondott Tőkés László EP-alelnök

November 20. • Érmindszent: Ady-zarándoklat

Ady Endre 133. születésnapja alkalmából a Királyhágómelléki Református Egyházkerület és a Partiumi Magyar Művelődési Céh és az EP-Iroda szervezésében idén is elzarándokoltak a költőóriás tiszteletére Érmindszentre

• Gencs: Rendkívüli istentisztelet és gyülekezeti fórum

• Nagyvárad: Nagyvárad-Réti jótékonyági est

November 21. • Budapest: Kristófi János nagyváradai festőművész retrospektív kiállításának megnyitója, 85. születésnapja alkalmából.

November 22–24. • Strasbourg: Európai parlamenti munkahét

November 25. • Budapest, Országgyűlés: EU-konferencia: Örökség a Jövőnek

Nemzetközi konferencia Európa örökölt kulturális sokszínűségének értékéről és védelméről, a 2011 első félévében betöltendő **magyar EU-elnökségre** tekintve. Felszólaltak többek között: **Győri Enikő**, a Külügyminisztérium európai ügyekért felelős államtitkára, Kövér László házelnök, Szócs Géza kulturális államtitkár. A záróbeszédet Tőkés László EP-alelnök tartotta.

November 26. • Nagyvárad: Partiumi Keresztény Egyetem Vezető Tanácsának ülése, Tőkés László elnökletével. Napirenden szerepeltek: egyetemfejlesztési stratégiai kérdések, a PKE új főépületének felépítése előtt megnyílt az út.

November 28. • Budapest: Julianus Alapítvány jótékonyági estje az erdélyi, illetve a csángó magyarokért

Európai-erdélyi delegáció Szerbiában

Tőkés László, az Európai Parlament balkáni integrációért felelős alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti tanács (EMNT) elnöke **Toró T. Tibor**, az EMNT ügyvezető elnöke és **Szilágyi Zsolt** EMNT-alelnök társaságában 2010. november 2–4 között háromnapos szerbiai látogatáson vett részt. November 2-án Szabadkán az EMNT vezetői tiszteletüket tették az 1944–1945-ös kivégzett ártatlan áldozatok emlékére állított, a „Vergődő madár” nevet viselő emlékműnél tartott megemlékezésen, és megkoszorúzták a tömegsíron található szobrot. Tőkés László EP-alelnök a későbbi beszélgetések során többször is felvetette, hogy az emlékmű nemzeti emlékhelyeink egyike lehetne.

A megemlékezés után a szabadkai Magyar Házban a Tőkés László vezette küldöttség találkozott a Magyar Nemzeti Tanács vezetőivel, **ifj. Korhecz Tamás** elnökkel, illetve **Lovas Ildikóval**, az oktatási és kulturális ügyek tanácsosával. A vendéglátók bemutatták a Nemzeti Tanács szerkezetét, hivatalának működését, jogszabályban rögzített hatásköreit, és jelezték, hogy ezeknek a hatásköröknek a tényleges igénybevétele fokozatosan történik, illetve távlatosan tekintve ezek bővítése is szükséges lesz. Elhangzott: a magyar közösség vezetői próbapereket indítottak olyan esetekben, amikor a szerb hatóságok a törvényben előírt hatásköröket megsértették. A MNT előjárói beszámoltak arról is, hogy nemrégén fogadták el a délvidéki magyarok oktatási stratégiáját, melynek az a célja, hogy a magyar közösség tagjainak képzettségi szintjét növelje, és rámutattak arra, hogy a stratégia erős pontja egy olyan ösztöndíj-rendszer kidolgozása, amely az anyanyelven történő tanulást ösztönzi. A találkozó végén a felek egyetértettek abban, hogy az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a délvidéki Nemzeti Tanács között stratégiai együttműködés alakulhat ki, ennek első konkrét formájaként az anyaországi oktatási-nevelési támogatás reformja kapcsán egy közös álláspont kidolgozását javasolták, amelyet együttesen képviselnek majd. Végezetül Tőkés László

meghívta Korhecz Tamást, hogy vegyen részt a Kárpát-Medencei Magyar Autonomia-Tanács (KMAT) munkájában.

Délután az erdélyi politikusok a Vajdasági Magyarok Szövetségének (VMSZ) vezetőségével találkoztak Palicson. A **Pásztor István** VMSZ-elnök vezette küldöttséggel való tárgyalás során szó került a nemzeti tanácsok működését szabályozó törvényről és a Magyar Nemzeti Tanács újjáalakulásáról, amit a felek áttörésként értékelték a kulturális autonómia gyakorlatba ültetése szempontjából, bár a délvidékiek jelezték: tudatában voltak annak, hogy ez kompromisszum eredménye. Tőkés László értékelte a magyar összefogás programját és azt is, hogy a VMSZ-nek sikerült megnyernie az összefogás számára a magyar történelmi egyházak és civil szervezetek együttműködését. Az EMNT elnöke kiemelte: a VMSZ az önálló mozgáster megőrzése érdekében képes volt nemet mondani a kormányba való belépésre, és az érdekérvényesítés más eszközeit használta. A munkavacsora során szóba került többek között a MÁÉRT küszöbön álló összehívása, valamint az EP-alelnök megismételte meghívását a KMAT brüsszeli ülésére, amelyet a VMSZ-küldöttség örömmel fogadott el. Az elszakadt nemzetrészek képviselői beszéltek még Szerbia EU-csatlakozási folyamata által kínált helyzet kihasználásáról, ennek kapcsán megemlékeztek abban, hogy egyeztetik

autonómia-elképzeléseiket, és ezt közösen képviselik az európai intézményeknél.

A látogatás első napjának végén Tőkés László és közvetlen munkatársai a magyar történelmi egyházak előjáróival: **Pénzes János** és **Németh László** római katolikus püspökökkel, **Dolinszky Árpád** evangélikus püspökkel, illetve **Csete-Szemesi István** református püspökkel találkoztak Szabadkán. A beszélgetés fő témájaként az egyházak szerepét emelték ki a térség megbékélési folyamataiban, hangsúlyozva az ökumenizmus eszköztárát, amelyre az új szerb ortodox pátriárka fogadókészséget mutat. Az egyházi ingatlanok restitúciója is szóba került. Ennek kapcsán a délvidéki püspökök jelezték: a restitúciót törvény biztosítja, igaz, ez nem vonatkozik oktatási, kulturális, szociális célú ingatlanokra – ugyanakkor, csakúgy mint Romániában, sajnálatos módon a visszaszolgáltatás konkrét gyakorlati megvalósítása akadozik. A püspökök ebben Tőkés László EP-alelnök közbenjárását kérték.

Az erdélyi küldöttség ezt követően Belgrádba utazott, ahol a Szerbiai Népképviselőház vezetőivel folytatott megbeszéléseket.

Tőkés László, az Európai Parlamentnek a csatlakozni kívánó országokkal, ezen belül a balkáni bővítéssel is megbízott alelnöke szerbiai látogatásának második napján, november 3-án délelőtt Belgrádban elsőként **Slavica Djukic-Dejano-**

Főhajtás a vajdasági magyar áldozatok emlékműve előtt

Tőkés László Egeresi Sándorral egyeztet

► **victory**, a Szerbiai Népképviselőház elnökasszonyával folytatott megbeszélést. Az erdélyi EP-képviselő tolmácsolta **Jerzy Buzek** EP-elnök üdvözlését, melynek értelmében a következő hónapokban szívesen látják a házelnököt Brüsszelben, és azt is jelezte, hogy az EP vezetője jövő év során tervezi Szerbia, illetve a Szerbiai Népképviselőház meglátogatását. Tőkés László – aki az EP Délkelet-Európa országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség is tagja – nagyra értékelte Szerbia eddigi erőfeszítéseit a demokratizálódás terén, külön kiemelve Vajdaság státútumát, illetve a nemzeti tanácsok létrehozását célzó törvényeket, ugyanakkor hangsúlyozta: a nemzeti tanácsokat meg kell tölteni tartalommal, és normatív alapon biztosítani kell számukra az elégséges költségvetési pénzeket. Az erdélyi képviselő érzékeltette, hogy kettős minőségében látogatott el Szerbiába, az európai tisztsége mellett számára fontos, hogy erdélyi magyarként is értékelni tudja a szerbiai folyamatokat. Magyarország uniós elnöksége jó alkalmat kínál arra, jelentette ki Tőkés, hogy a közép- és kelet-európai régió megfogalmazza és együttesen jelenítse meg érdekeit. Az alelnök jelezte: az uniós úttervvel járó vállalásokat, különös tekintettel a kisebbségek jogaira, Szerbiának teljesítenie kell. Ezért kérte, hogy a történelmi megbékélés folyamata terjedjen ki a magyar közösségre is, továbbá a restitúció kérdését is a megoldandó problémák közé emelte. A nemzetiségi

problémakört ugyanakkor tágabb összefüggésben is vizsgálták, így szóba került a Timok-völgyi románok helyzete, illetve a romastratégia problémája. A házelnök válaszában örömet fejezte ki, hogy az EP alelnöke erdélyi – romániai – magyar, hiszen, mint mondta, a régió képviselői jobban átlátják és érzékelik a sajátos problémákat. Az elnökasszony továbbá abbéli reményének is hangot adott, hogy még az ő mandátumának ideje alatt sikerül felgyorsítani a visszaszolgáltatási folyamatokat. Slavica Djukic-Dejanovicty jelezte: a szerb kormány és parlament elkötelezett az uniós csatlakozás mellett, és mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy elnyerhessék a teljes értékű európai tagságot – hiszen, értékelt egyet a felek, ez mindannyiunknak közös érdeke.

Ezt követően Tőkés Lászlót a Szerbiai Népképviselőház Európai Integrációs Bizottsága látta vendégül. Az EMNT elnöke – akit útjára **Toró T. Tibor**, az EMNT ügyvezető elnöke és **Szilágyi Zsolt** EMNT-alelnök is elkísért – gratulált **Varga László** bizottsági elnöki tisztségéhez, és kijelentette: az, hogy a Szerb Népképviselőház egyik legfontosabb bizottságában magyar az elnök, önmagában is a szerbiai magyarság szerepének felértékelődését jelenti, és ez olyan lehetőség, amellyel élni kell. Varga László bizottsági elnök elmondta, az európai integrációnak a lakosság körében kétharmados támogatottsága van, majd a csatlakozási folyamat jelenlegi állásáról nyújtott áttekintést. Mint vázolta, az

új országjelentés műhelymunkálatai folynak, és abban reménykednek, hogy az érdemi munka eredményeképpen 2011 őszén Szerbia elnyeri a tagjelölt státust, ami után megnyithatják a különböző fejezetek tárgyalását. A találkozó érdekes momentumra volt, amikor **Marko Markovic** radikális szerb képviselő, bizottsági tag kifejtette: ő ellenzi Szerbia európai csatlakozását, mert „túl nagy ár” Koszovó elvesztése. Tőkés László válaszában elmondta: erdélyi magyarként megérti a szerbek fenntartásait, hiszen Erdély elvesztése hasonló érzéseket keltett a magyarokban, de az egyesülő Európában most már inkább arra törekcszenek az erdélyi magyarok, hogy legalább olyan fokú autonómiájuk és annyi joguk legyen, mint amennyit a koszovói szerbek számára a rendezési terv és az Európai Unió előír.

Ezután az erdélyi küldöttség a Külügyi Bizottság tagjaival találkozott. Tőkés László a bizottsági tagokkal való találkozón felvezetésképpen leszögezte: a közép- és kelet-európai népeknek rendezni kell a viszonyaikat egymással, ezt diktálja a regionális együttműködés szükségszerűsége is. Az EP-alelnök a továbbiakban **dr. Dragoljub Micunovicty** elnöknel is rákérdezett: hogyan viszonyulnak Koszovó kérdéséhez, illetve a Hágai Nemzetközi Bíróság által kért kiadások teljesítéséhez? A bizottsági elnök az erdélyi képviselő által felvetett két kérdéskört a csatlakozási folyamat legfontosabb akadályainak nevezte. Elmondta: Koszovó kapcsán valóban eltérők az álláspontok, de a szerb kormány ismét lépéseket tett a tárgyalások újraindítása irányába. Ami a keresett háborús bűnösöket illeti, Micunovicty bizottsági elnök rámutatott: a parlamentben mindent megtesznek annak érdekében, hogy felkutassák a bűnösöket, megemelték a nyomravezetői jutalmakat, és továbbra is minden segítséget megadnak a nyomozó hatóságoknak, tehát reméli, hogy előbb-utóbb ennek a kérdésnek is sikerül előbb-utóbb eleget tenni.

A bizottsági találkozók után az EMNT vezetői munkaebéden vettek részt a Vajdasági Magyar Szövetség parlamenti képviselőjével, **Pásztor Bálint** frakcióvezetővel, Varga Lászlóval, az Integrációs Bizottság elnökével, **Fremond Árpáddal**, a

► Mezőgazdasági Bizottság tagjával és **Kovács Elvirával**, a Külgazdasági Bizottság és egyben az Európa Tanács parlamenti közgyűlése szerbiai delegációjának a tagjával. (Érdekesképpen megjegyezzük, hogy a VMSZ képviselői önmagukban nem alkotnának frakciót, ezért „kiegészültek” két bosnyák és egy albán képviselővel). A kötetlen hangulatú ebéden főleg a parlamenti munka került szóba, illetve azok az eszközök és lehetőségek, amelyekkel a VMSZ frakciója élhet akkor, amikor a különböző jogszabályokat össze kell egyeztetni a nemzeti tanácsok működését szabályzó kerettörvényre. A kárpát-medencei magyar érdekvégyesítés kapcsán a délvidéki képviselők jelezték, hogy a szerbiai politikában is léteznek ún. „janicsár-magyarok”, vagyis egyes magyar nemzetiségű képviselők különböző szerb pártok színeiben nyertek mandátumot – ezzel szemben ők az etnikai politizálás szilárd talaján állnak. Az EP alelnöke a VMSZ képviselőit Brüsszelbe invitálta, hogy közös erővel elősegítsék Szerbia, ezáltal a délvidéki magyar közösség európai csatlakozását.

A magyar frakcióval való találkozót követően Tőkés László EP-alelnök **Sonja Lichttel**, a Politikai Kiválóság Alap igazgatójával, **Sonja Biserkossal**, a Helsinki Emberjogi Bizottság igazgatójával, valamint **Miljenko Deretával**, a Polgári Kezdeményezés igazgatójával folytatott megbeszéléseket. Mint kiderült: „civil szemmel” nézve az integráció körül kialakult politikai konszenzus törekenynek tűnik, épp ezért fontos lenne, ha az EU megadná a tagjelölti státust – ami amúgy sem a felkészültség fokától függ, hanem politikai döntés következménye –, mert egy esetleges elutasító európai magatartás a szélsőségesek megerősödését eredményezheti. Ezzel együtt jelezték, hogy az integrációs folyamatokat szorosán kell monitorizálni, Brüsszelnek nagyon oda kell figyelnie, hogy Szerbia mit és milyen mértékben teljesít a vállalásokból. A polgári társadalom jeles képviselői ugyanakkor fontos megvalósításokként értékelték a nemzeti tanácsok létrejöttét, de jelezték: fennáll a veszélye annak, hogy az anyagilag kiszolgáltatott szervezeteket a zsákmanylevű politikum könnyedén

maga alá gyűrheti – épp ezért javasolták, hogy külön európai alapokból támogassák a nemzeti kisebbségek kulturális autonómiáját.

Tőkés László – **Schöpflin György** fideszes EP-képviselővel egyetemben, aki az Európai Néppárt delegációjával ugyanezen ügyben Belgrádban tartózkodik – felajánlotta a civil társadalom képviselői számára, hogy jövő év első felében vegyenek részt az EP brüsszeli épületében egy közmeghallgatáson Szerbia, a nemzeti kisebbségek és a civil szféra tárgykörében, hogy az európai döntéshozók számára is be tudják mutatni álláspontjaikat.

Az európai-erdélyi delegáció továbbutazott Újvidékre, ahol a magyar pártok képviselőivel találkozott. **Ágoston András**, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt (VMDP) elnöke többek között az 1944–1945-ös magyarellenes atrocitások ügyében elkezdődött múltfeltárási folyamatáról nyújtott tájékoztatást, és a közös autonómia-képviselő mellett érvelt, míg **Csonka Áron**, a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közösségének újonnan választott elnöke a nemzeti tanácsok kapcsán ismertette kritikai észrevételeit.

Tőkés László este munkavacsorát adott a „befagyott” koalíció magyar pártjai számára, amelyen a fent említettek kivül **Miavecz Béla**, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) Tanácsának elnöke is részt vett. Erdélyi képviselőnk ezen alkalmából rámutatott: Magyarországon történelminek is nevezhető kétharmados többség állt a nemzeti kormányzás

mögé, tehát itt a soha vissza nem térő alkalom, hogy a politikai identitást és pluralizmust megőrizve kárpát-medencei összefogás alakuljon ki a magyar politikai szervezetek között. Csak így lehetünk sikeresek az egyesülő Európában, mondotta az EP-alelnök, hiszen közös a felelősségünk, és innen csak egy lépés a közös munkavállalás. Ennek jegyében a délvidéki politikusokat Tőkés meghívta a Kárpát-Medencei Magyar Autonómia-Tanács brüsszeli ülésére.

2010. november 4-én az Európai Parlament alelnöke **Egeresi Sándorral**, a Vajdaság Autonóm Tartomány Képviselőházának elnökével – meghívójával – cserélt eszmét. A házelnök közölte: a múltfeltárási immár hatósági segítséggel történik, levéltárakban kutathatóak a II. Világháborúban a magyar közösség ellenében elkövetett atrocitások. A vajdasági politikus ismertette a vajdasági autonómia-státútum életbeléptetésének folyamatát is, mint elmondta, több mint másfélszáz igazgatási hatáskört vesz át a tartomány. Ilyen szempontból a szerb kisebbségpolitika – a multietnikus autonómia vonatkozásában – megengedőbb, mint a román vagy a szlovák kormányzati hozzáállás, de abban hasonló a többségi nemzet felfogása, hogy etnikai alapon szerveződő területi autonómiáról hallani sem akarnak.

A két politikus később közös sajtótájékoztatót is tartott. Az EMNT elnöke az 1956-os forradalom leverésének napján megemlékezett az ártatlan áldozatokról, és kijelen-

Sajtótájékoztató a Vajdaságban

► tette: sem a Titó–Kádár–Ceaușescu szörnyoszövetség kora, sem a milosevici esztelen háborúzás időszaka nem következhet be többé. Az EP-alelnök rámutatott: húsz évvel ez előtt hatalomváltás történt Szerbiában, és tíz évet kellett várni, amíg az ezredfordulón végre beköszöntött a rendszerváltozás. 2010-ben immár örömmel üdvözölhetjük a visszaszerzett autonómiát Vajdaságban, fogalmazott Tőkés, és az Európai Unió is tanulhat abból, ahogyan egy volt kommunista szervezésű régió immár megváltozott körülmények között ismét magára találhat. Tőkés Vajdaság szerepét Erdélyhez hasonlította, mint mondta: ahogyan Erdély Románia EU-csatlakozásának motorja volt, úgy Vajdaság is Szerbia integrációjának mozdonya. Ennek érdekében a tartományi elnöki hivatal és az EP-alelnöki iroda állandó és szoros kapcsolattartásban egyeztek meg.

Az EMNT elnöke jelezte, hogy a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) hosszú évek óta egy sokkal gyengébb fokú kulturális autonómiát jelentő törvény elfogadását sem tudja kormányzati szerepvállalással elérni Romániában, ezzel szemben a nemzeti tanácsok rendszere és Vajdaság autonóm státusa modellértékű lehet Erdély, Bánság vagy Dobruzsza önrendelkezése szempontjából is. Tőkés László elégtellel nyugtázta, hogy – amint arra korábban **Boris Barjaktarovicty**, a Vajdasági Autonóm Tartomány regionális együttműködési titkára (egyfajta regionális minisztere) délelőtti

találkozójukon felhívta a figyelmét – az Európai Parlament után a Vajdasági Autonóm Tartomány törvényhozásában él a második legtöbb – egészen pontosan: hat – hivatalos nyelv. Ugyanakkor támogatásáról biztosította a találkozók felvetett, Vajdaság ismertetése céljából létrehozandó brüsszeli iroda ötletét, amely jó eszköz lehet a regionális együttműködés és a közös Dunastratégia kapcsán is.

Erdélyi képviselőnk ugyanakkor rámutatott: bár a hivatalos közlések szerint a kisebbségi közösségek, kiemelten a magyarok elleni atrocitások száma az utóbbi időkben érzékelhetően csökkent, ilyen szempontból az autonóm státus és a nemzeti tanácsok létrejötte preventív eszközöknek bizonyultak, ennek ellenére kérni fogja az Európai Parlamentet, hogy a csatlakozási folyamat során kiemelt figyelmet fordítsanak továbbra is az emberjogi és kisebbségjogi helyzetre. Továbbá kihangsúlyozta: a nemzeti tanácsok és a civil szféra anyagi támogatását – akár külön uniós alapokból – fontosnak tartja, mivel ezáltal a demok-

ratikus fejlődés útját egyengetné az Európai Unió.

Tőkés László a sajtótájékoztató végén ismételtlen leszögezte: Szerbia uniós csatlakozása mindannyiunk közös érdeke, és ő minden segítséget megad abban, hogy szoros monitorizálás alatt, a vállalkozás teljesítésével a vajdasági magyarok, valamint a szerbiai nemzeti közösségek is csatlakozhassanak az egyesülő Európához.

Az erdélyi magyar EP-alelnök különleges figyelmet fordított a szerbiai románok helyzetére is. Külön találkozott **Daniel Petrovici-csal**, a Román Nemzeti Tanács elnökével, aki elmondta: a Szerbiában élő, hozzávetőlegesen 250-300 ezer román nemzetiségű személy közül csak mintegy 30.000 beszéli anyanyelvének egy archaikus változatát, ilyen értelemben – ahogyan Toró T. Tibor, az EMNT ügyvezető elnöke rámutatott – ők a románok „csángói”. Annyi különbséggel, hogy Petrovici közlése szerint a közösségük teljesen széthúzó: külön identitásúnak vallják magukat a szerb vlahok és a román vlahok, sőt, teljesen önálló nemzetiségnek nyilvánítva magukat,

még Vlah Nemzeti Tanács is alakult. Ráadásul, fogalmazott a román kisebbségi vezető, „önállóságuk feladása nélkül” Románia támogatására sem számíthatnak. Petrovici riasztó képet festett: a szerbiai románság majdhogynem a teljes nyelvvesztés állapotában van, és erőteljesen asszimilálódnak.

Tőkés László megígérte, hogy mind a román néppárti delegációban, mind Bukarestben közbenjár a szerbiai románság támogatása érdekében. Ugyanakkor kérte a Román Nemzeti Tanács képviselőit is, hogy fogalmazzanak meg javaslatokat Szerbia uniós csatlakozása tárgykörében, amelyeket ő támogatónan tolmácsolhat az Európai Parlamentben.

Újvidék, 2010. november 4.

„... több mint másfélszáz igazgatási hatáskört vesz át a tartomány. Ilyen szempontból a szerb kisebbségpolitika – a multietnikus autonómia vonatkozásában – megengedőbb, mint a román vagy a szlovák kormányzati hozzáállás...”

2010-es Globális Kerekasztal a fenntartható fejlődés határainról

Az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia 2010. november 4-én és 5-én Budapesten, az Országházban szervezte meg a 2010 Global Round Table - "Limits to sustainability" című konferenciát, amelyen elismert szakemberek tanácskoztak a fenntartható fejlődésről, illetve annak korlátairól. Tőkés László EP-alelnök november 5-én elhangzott beszédét alább közöljük.

2010 Global Round Table

– Kerekasztal

A fenntartható fejlődés határai Fenntarthatóság – Értékek – Felelősség

Budapest, 2010. november 4–5.

MEGNYITÓ BESZÉD

Konferenciánk alcímében három kulcsfogalmat találunk: fenntarthatóság – értékek – felelősség. Engedjék meg, hogy köszöntő gondolataimat e hármasság jegyében fogalmazzam meg.

A **fenntartható fejlődés** fogalmát a Világ Tudományos Akadémiái ezelőtt éppen tíz évvel, 2000-ben, a Tokióban kiadott Nyilatkozatukban ekképpen írták le: „A fenntarthatóság az emberiség jelen szükségleteinek kielégítése, a környezet és a természeti erőforrások jövő nemzedékek számára való megőrzésével egyidejűleg.”

Amennyiben ezt a definíciót elfogadjuk, máris rá kell mutatnunk a fenntartható fejlődés imígyen fel-fogott eszméjének egyik korlátjára: hiányzik belőle az egyik időkomponens, a **múlt**. Itt, **Kelet- és Közép-Európában**, vagy másképpen behatárolva térségünket: az ún. „szovjet tömb” utódállamaiban különösképpen érzékenyen érint bennünket ez a felvetés, hiszen – elszigetelt és esetleges eseteket kivéve – a közelmúlttal való szembenézés mind a mai napig nem történt meg, történelmi sérelmeket cipelünk magunkkal tovább a 21. századba, ami rendkívüli akadályt képez az érdemi európai integráció útjában. Megjegyzésre méltó, hogy ez alkalommal az integráción nem a **formai** megfelelést, hanem közös **európai értékeink** interiorizálását kell értenünk.

Másfelől a szocialista-kommunista nehéz- és bányai ipar ökológiai bombákat hagyott hátra térségünkben, amelyekről a posztkommunista átmenet évtizedeiben tudomást sem vettünk, de valójában nem is vehettünk, mivel a privatizációnak nevezett, sajátos vadkapitalizmus zsákmányszerző logikája egészen egyszerűen nem ismeri a „**felelősség**” fogalmát. Ennek lesújtó következményét szenvedte el nemrégiben Magyarország, a vörösiszap-katasztrófa során. Vagy emlékszünk még a nagybányai ciánszennyezésre, melynek következtében a Tisza-folyó élővilága egyik napról a másikra szinte teljes egészében kipusztult.

Meggyőződésem, hogy az **Európai Unió** nem tehet úgy, mintha semmi köze nem lenne mindehhez, minthogyha a kommunista diktatúrák nem tartoznának a múltjához. Látnivaló ugyanis, hogy – az emberjogi vonatkozásokon túlmenően és azokkal együtt – világunk egészét érintő problémákról van szó. Némileg plasztikusabban fogalmazva, úgy is mondhatnánk, hogy **Csernobil** „kisugárzása” nem állt meg a Vasfüggöny határvonalán.

És ezen a ponton a fenntartható fejlődés egyik legnagyobb korlátjába ütközünk, mely a **globalizáció**. Hogyha a fenntartható fejlődés fogalmát európai szemmel vizsgáljuk, akkor be kell látnunk: Európa számára az egyik legsúlyosabb korlát

a globális piac. Aligha vitatja bárki, hogy Európa egységesülésének két fő célja van: az egyik politikai, a másik pedig gazdasági – természetesen nem kizárva azt, hogy a kettő összefügg egymással. Számot kell vetnünk azzal, hogy az a gazdasági kihívás, amely Európa előtt áll, nem más, mint az, hogy egy globális piacon kell érvényesülnie, melyet olyan gazdasági nagyhatalmak uralnak, amelyekkel az egyes nemzetállamok önmagukban soha sem vehetnek fel a versenyt. Márpedig ezek a gazdasági nagyhatalmak – miként az Amerikai Egyesült Államok, Kína vagy egyre inkább India – nem arról híresek, hogy a fenntartható fejlődés eszméjének elszánt követői lennének, kiváltképpen nem, ami a környezetszennyezés problémáját illeti. Ilyen formában azok az államok, amelyek olyan játékszabályokat kívánnak követni, melyek önkormányozást tesznek szükségessé, eleve hátrányba kerülnek. Következésképpen alapvető kérdésnek számít, hogy gazdasági versenytársainkat miképpen vehetnénk rá arra, hogy az általunk javasolt játékszabályokat elfogadják, és pedig olyan viszonyok között, hogy gazdasági nyomásgyakorlásra igencsak kevés az esélyünk.

Távlatosabban tekintve vissza, ugyanakkor arról a közös örökségünkről is beszélnünk kell, amelyre büszkék lehetünk, mivel **értéktar-**

„...a közelmúlttal való szembenézés mind a mai napig nem történt meg...”

▶ **talmat** biztosít közös jelenünknek és jövőnknek, amelyre tehát építenünk kell és lehet, ez pedig nem más, mint: **Európa keresztény begyökerezettsége.**

Az európai kultúra a versenyelvű fejlődés és az értékőrzés mindedig legsikeresebb ötvözete a világ kultúráinak és civilizációinak történetében. E siker titka abban rejlik, hogy jó ezer éven át mindig olyan válaszokat tudott adni a kihívásokra, melyekkel a változás, a fejlődés centruma maradt, anélkül, hogy kultúrájának keresztény gyökereit feladta volna.

A keresztény világ még akkor is képes volt civilizációs keretét és egységét megtartani, amikor – az újkori **szekularizációval** – a vallás társadalmi befolyása jelentős mértékben meggyengült. A világi gondolkodás, a hittől való függetlenedés ugyanis olyan demokratikus keretek között történt, amelyek alapértékei – szekularizált formájukban is – a kereszténység által megalapozott, olyan értékek maradtak, mint az emberi méltóság vagy a szabadság. Az elmúlt néhány évtized globalizációs folyamatai ezt a keresztény civilizációs keretet kérdőjelezzik meg, mivel szétzúzzák azokat a közösségi formákat, amelyek közepette a keresztény értékek, saját világiasult formáikkal együtt, viszonylagos egyezségben és egyensúlyban léteztek.

A fenntartható fejlődés fogalma nyújthatja az egyik legfontosabb támpontot arra, hogy az egyensúly megbomlásán, e mély értékválságon miképpen tudhatunk úrrá lenni. Ennek megfelelően, hangsúlyozottnan európai szemszögből, a következőképpen fogalmazhatjuk újra a legelején idézett meghatározást: „A fenntarthatóság, **közös örökségünk értékeire építve**, az emberiség jelen szükségleteinek kielégítése – a környezet és a természeti erőforrások jövő nemzedékek számára való megőrzésével egyidejűleg.”

Tehát ahhoz, hogy a fenntartható fejlődés fogalma ne csupán a környezeti válság és a kimerülő energia- és nyersanyag-források kérdésére, hanem a közösségi kereteket fenyegető értékválságra is választ adjon, egy teljesen új konceptus megalkotására lenne szükség. Ez az új szemlélet a fenntartható fejlődés ökológiai eltartóképességét a

„...az értékközpontú cselekvés teszi lehetővé a jelent és a jövőt ...”

közösségelvű fejlődés új, még kidolgozatlan stratégiáival kapcsolná össze. Ennek értelmében nemcsak a társadalmi élet alapvető ökológiai kereteit, hanem az értékátadás és az értékmegőrzés közösségi alapformáit is meg kell őrizni. A fenntartható fejlődés kérdésére nem lehet jó választ adni, hogyha ezzel együtt a kulturális-nyelvi-közösségi sokféleség megőrzésének kihívásának is nem tudunk megfelelni. Éppen ezért, a jó válasz érdekében egy új fogalmat javasolok, éspedig: a **közösségi diverzitás** fogalmát, amely a biodiverzitás, a nyelvi és kulturális sokszínűség, az ökodiverzitás mellett válhatna alapvető fogalom az új, a fenntartható fejlődést szem előtt tartó európai architektúra kialakításában.

Mit jelentene / mit jelentsen ez?

Fontos, hogy a modern civilizációt meghatározó gazdasági és innovációs versenyt valamiképpen ne pusztán az egyelőre parttalannak tűnő, globális keretek között hagyjuk bonyolódni, hanem olyan politikai és gazdasági modellek felé tereljük, amelyek e versenyt közösségi keretek közé szorítják. Vannak-e ehhez eszközeink? Nos, ezek megtalálása volna a 21. század nagy feladata és kihívása.

Egyelőre csak részletekről szólhatunk, mint amilyenek:

– a természetbarát lokális termelői kultúrák újrafelfedezése (például Ro-

mánia egyik legszebb vidékén, Székelyföldön), és ezek behelyezése az öko-gazdálkodás rendszereibe;

– a helyi piacok létrehozása és megerősítése – olyan lokális gazdaságélénkítő megoldások segítségével, mint például a *soproni kékfrank*;

– a közösségi diverzitás politikai intézményesítése az etnoregionális autonómiák révén stb.

Úgy hisszük, hogy ezen eszközök és módszerek felfedezése Európa feladata és hivatása. Európa történelme és adottságai folytán is: **a közösségi diverzitás földje**. Ezt fejezi ki a mára már a politikai szóhasználatban is meghonosult **„régiónok Európája”** koncepció, vagy a mostanság körvonalazódó **„közösségek közössége”** Európa-kép.

Ezen az úton kell tovább haladnunk, éspedig éppen a fenntartható fejlődés érdekében.

Az Európai Unió egyik sokat citált jelmondata: „egység a sokféleségben”. A fenntarthatóság eszméje a sokszínűség megőrzésére alapoz, ám ennek – földnyi méretű – egységét csakis az értékelvű szemlélet biztosíthatja. Nem a hideg racionalitás, hanem az értékközpontú cselekvés teszi **élhetővé** a jelent és a jövőt – ennek megerősítése viszont a mi felelősségünk.

Budapest, 2010. november 4.

Tőkés László

Egy a nemzet – újra ülésezett a MÁÉRT

2010. november 5-én tartotta meg a **Magyar Állandó Értekezlet (MÁÉRT)** a IX. ülését. A magyar-magyar tanácskozási fórumon képviseltették magukat a Kárpát-medencei magyar szervezetek, és idén először nagy számban megjelentek a nyugati magyarság képviselői is. Az ülés egész nap tartott, s a határon túli szervezetek mellett **Orbán Viktor** miniszterelnök, **Semjén Zolt** nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes, valamint **Német Zsolt** külügyi államtitkár is felszólalt.

Orbán: Véget ért a MÁÉRT nélküli korszak

Azt szokták mondani, hogy a nemzetek három könyvbe írják történetüket; a tettek, a szavak és a művek könyvébe. Magyarország túlélte a történelemben példátlan csonkítást, már csak ezért is a nagy nemzetek sorába tartozik – mondta ünnepi beszédében a miniszterelnök a Magyar Állandó Értekezlet budapesti ülésén.

Kocinthatnánk arra, hogy véget ért a MÁÉRT nélküli korszak, azonban az öröm nem foglalhatja el a hasznos munka helyét – kezdte beszédét Orbán Viktor november 5-én a IX. MÁÉRT-en. Egyrészt az elmúlt hat év munkáját kell elvégeznünk, másrészt egy sok szempontból érdekes korszak előtt állunk – tette hozzá.

A miniszterelnök kiemelte: a MÁÉRT-nak kényes egyensúlyt kell magáévá tennie, hiszen sokan és sokfélék vagyunk. Azonban fel kell tenni a kérdést magunknak, hogy el tudjuk-e fogadni a nemzet létéhez kapcsolódó tényeket, hogy van-e egyáltalán egységes magyar nemzet? Ha ezekre nemleges választ adunk, valószínűleg nincs okunk az emelkedettségre – jegyezte meg a kormányfő.

Azt szokták mondani, hogy a nemzetek három könyvbe írják történetüket; a tettek, a szavak és a művek könyvébe. Magyarország túlélte a történelemben példátlan csonkítást, már csak ezért is a nagy nemzetek sorába tartozik, hiszen tudjuk, hogy egy nép nem lélekszámától, vagy területétől lesz nagy, hanem lelki erejétől. Ez a lelki erő bennünk meg-

van – emelte ki a kormányfő. Egység azonban még nincs, ezt bizonyítja, hogy a MÁÉRT hat évig nem ült össze, és 2004. december 5-e szünetes is – fűzte hozzá.

Azonban új korszak kezdődött; a magyarok könyveit ismét együtt írjuk, ezt a megjelentek széles köre is jelzi – mondta. 2004. december 5-ének két tanulsága volt: egyrészt, hogy az akkori hatalom arra akarta rávenni az embereket, hogy külön-külön írjuk a magyarok könyveit, másrészt az igenek mégiscsak többségben voltak – szögezte le a miniszterelnök. 2010 tavaszán az emberek szakítottak december 5-e beteges örökségével, ezért a nemzeti együttműködés kormányának erkölcsi kötelessége volt minél hamarabb hozzájárítani az egységes nemzetépítés politikájához – emelte ki Orbán Viktor.

Minden változás új lehetőség a magyarok számára

A magyar lelkiállapot hajlamos arra, hogy minden új akadályt, új kihívást, új feladatot veszélyként, nehézségként éljen meg, és elutasító, elhárító magatartást vegyen fel. Minden változás azonban új, óriási lehetőség a magyar nemzet számára, amelyet csak együtt valósíthatunk meg – jelentette ki Orbán Viktor. Hozzátette: az előttünk álló nagy történelmi korszakváltáshoz lelki erő, éleslátás és előrelátás szükséges. A

körülöttünk lévő világ újraszerveződik, a pénzügyi és gazdasági válság pedig ennek a kísérőjelensége. A mi feladatunk ennek az átrendeződésnek a megértése, a válság üzenete pedig az, hogy merjük bátran átalakítani a dolgokat – hangsúlyozta a miniszterelnök.

Új nemzetstratégiára van szükség

Orbán Viktor kifejtette: a világ-gazdaság arányait tekintve visszaáll az ipari forradalom előtti állapotba, és nekünk ebben a korszakban kell megtalálnunk a helyes nemzetstratégiát. Az ipari forradalom következtében bizonyos hatalmak a technikai fejlődés révén óriási befolyásra tettek szert; míg ezzel szemben napjainkban azt láthatjuk, hogy a globalizáció következményeként a technológiai tudás szabadon áramlik a világ egyik sarkából a másikba – mondta a miniszterelnök. A kormányfő beszédében Indiát és Kínát hozta fel példaként, akik gyors felemelkedéssel válaszoltak a változó kihívásokra.

Nekünk, magyaroknak ezeknek a változásoknak a fényében kell megfogalmaznunk a Kárpát-medence és a magyar nemzet stratégiáját – hangsúlyozta, majd hozzátette: az általa felvázolt újrendezés visszafordul a magyar kormány politikájában. Nyugati zászló alatt hajóznak, de a világban keleti szél fúj – fogalmazott Orbán Viktor.

MÁÉRT = fotó: fidesz.hu

▶ 2011 a megújulás éve lesz

Az áprilisi választások után felállt magyar politikai rendszer stabilitása az egyik legnagyobb nemzeti versenyelőnyünk – folytatta Orbán Viktor, aki szerint bizonyos döntések tekintetében nem szükséges bevárunk más országokat. Magyarország elsőként vezette be a bankadót, ezt a példát követte már Anglia és Ausztria, és minden bizonnyal még sokan fogják követni. Az eddig meghozott döntések és megtett intézkedések mind indokoltak voltak a jövő szempontjából. Európán belül nincsenek kítaposott ösvények, a mi hivatásunk, hogy kifürkésszük az ösvények lehetséges helyét, és hozzájáruljunk az európai közbölcsességhez.

Még csak az út elején vagyunk – jelentette ki a miniszterelnök. A politikai változás a nép felhatalmazása alapján megtörtént, de nem a kétharmados parlamenti többség elérése volt a cél, ez csupán kapunyitás a célra. A következő egy év döntő lehet, a lehetőségek kihasználása erkölcsi kötelességünk. A jövő év a megújulás éve, ahol a magyar nemzet megújításának politikája érvényesülhet – fűzte hozzá.

A megújuláshoz három dolgra van szükségünk: a lelki erőnk, a magyar nép egységének és akcióképességének megőrzésére – fogalmazott a miniszterelnök.

Kifejtette: modellértékű változások történtek hazánkban. Példaként említette az arányos adózás bevezetését, az együttműködésen alapuló gazdaságpolitika kialakítását, a nyugdíjreformok és a közigazgatási rendszer átalakítását.

Kiemelt célunk a jövőben a kettős állampolgárság szándékának realizálása is – tette hozzá Orbán Viktor.

Közép-európai együttműködésre van szükség

Orbán Viktor a nemzetközi kapcsolatokról szólva leszögezte: szó sem lehet arról, hogy bármilyen külpolitikai reláció miatt alárendeljük nemzetstratégiai politikánkat. Mint fogalmazott, a korábban működő ideológián alapuló nemzetközi kapcsolatrendszer az egész világon átalakulóban van. A nemzetközi politikában – folytatta a miniszterelnök – az előttünk álló jövő egy egészen más rendszertől függ majd, melyet a pragmatizmus fog jellemezni.

Répas Zsuzsanna helyettes államtitkár és Orbán Viktor miniszterelnök – fotó: fidesz.hu

Magyaráztképpen hozzátette: az együttműködéseket nem a katonai vagy vallási szempontok határozzák majd meg, hanem a gazdasági.

A kormányfő véleménye szerint Magyarország határozott érdeke egy közép-európai együttműködési megállapodás. Ezt szimbolizálta az is, hogy a magyar kormány első útja Varsóba vezetett – fűzte hozzá.

Orbán Viktor végül arra hívta fel a figyelmet, hogy tárgyilagos és realista nemzetpolitikára van szükség, és nem szabad még egyszer azt a hibát elkövetni nemzetpolitikai téren, ami az elmúlt hat évet jellemezte.

Semjén: kulcsfontosságú az asszimiláció megállítása

Kulcsfontosságú a határon túli magyarság megmaradása szempontjából az asszimiláció megállítása – mondta Semjén Zsolt, aki beszámolt a résztvevőknek az összmagyar-regiszter létrehozására irányuló tervéről is.

A nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes a hatéves szünet után összeülő MÁÉRT-en kiemelte: több tényező fenyegeti a magyar nemzet fennmaradását. Az anyaországban és a határon túl a demográfiai problémák, a határon túli magyarság esetében az elvándorlás és az egyre erősödő asszimiláció jelenti a legnagyobb gondot.

Semjén Zsolt a folyamat megállítása érdekében az anyaország részéről elkötelezett nemzeti politikát tart szükségesnek, hogy a nemzet ügyének szolgálata evidencia legyen.

Ehhez erős államra van szükség van, amely képes ezt érdemben és hatékonyan szolgálni – hangsúlyozta. A határon túli magyarság szempontjából pedig kulcsfontosságúnak nevezte az asszimiláció megállítását. A szokott hagyományos támogatási formák szükségesek, de nem elégségesek – fűzte hozzá a kereszténydemokrata politikus.

Mint mondta, erős impulzusra van szükség az asszimiláció megállítására, s ez az impulzus az állampolgárság megadása, amely lehetővé teszi a kulturális-nyelvi-történelmi sorközösség mellett a nemzet közjogi egyesítését is. Hangsúlyozta, az az elvi álláspontjuk, hogy mindenkinek annyi állampolgársága lehet, ahány valós identitása van. Semjén Zsolt közölte: ahogy Magyarországot nem sérti, ha egy pilisi szlovák felveszi a szlovák vagy egy gyulai román a román állampolgárságot, úgy elvárjuk, hogy a környező országok se érezzék ellenük irányuló lépésnek vagy nemzeti érdekeik sérelmének, ha az ottani magyarság él emberi jogával és kéri a magyar állampolgárságot.

Kijelentette, hogy nem vagyunk alábbvalóak egyetlen másik nemzetnél sem, amit más nemzetnek szabad, azt nekünk is szabad. A miniszterelnök-helyettes közölte, hogy Magyarország az emberi jogokon nyugvó nemzeti érdekét soha többet nem rendeli alá más országok belpolitikájának, ugyanakkor a szlovákság felé ki volt és ki van nyújtva a kezünk. Az igénylés feltételeit is

▶ mertette leszögezte: Magyarország az állampolgárságról más államnak információt nem fog kiadni arról, ki magyar állampolgár és ki nem.

Hozzátette: azt is látni kell, hogy a határon túli asszimilációt bizonyos konkurens érdekek mesterségesen támogatják és erősítik. Szomorú szívvel, de tiszta szemmel és ésszel ki kell mondani azt, hogy nem minden magyar, ami magyar nyelven van – fogalmazott.

Semjén Zsolt ismét megerősítette, a MÁÉRT mellett szükség van a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumára is, amely a remények szerint még az idén összeülhet. A MÁÉRT szakbizottsági rendszere is visszaáll, s rendszeresen ülést tart a jövőben. Leszögezte ugyanakkor, hogy a MÁÉRT kapcsán a magyar identitást mint alapot nem lehet feladni, a magát vegyes pártként definiáló Híd-Most párttal korrekt, partneri viszonyra törekednek, de nem a MÁÉRT keretében.

Beszámolt arról a tervéről is, amely az összmagyar-regiszter létrehozására irányul és a kapcsolattartás fontos eszköze lehet. Ennek a jövő évtől kialakítandó regiszternek szerinte hatalmas nyomásgyakorló szerepe is lehet, például olyan helyzetben, mint a szlovák nyelvtörvény. „Meg fogunk harcolni minden magyarért” – fogalmazott Semjén Zsolt.

Németh: régi adósságot törlesztett a kormány

A nyugati magyarság tekintetében lehetséges megoldásként említette az angol szekciókat, így azokat sem zárják ki a „magyar világból”, akik harmadik, negyedik generációként már nem bírják olyan szinten a nyelvet.

Németh Zsolt, a külügyi tárca parlamenti államtitkára köszöntőjében azt mondta: a MÁÉRT összehívásával régi adósságot törleszt a kormány. A szervezet – értékelése szerint – igazán hatékonyan 1999 és 2004 között tudott működni. Emlékeztetett arra, hogy az első MÁÉRT a nemzeti összetartozást és az autonómiát tekintette a magyarság megmaradása legfontosabb zálogának. Ma sem fogalmazhatunk másként – tette hozzá.

A MÁÉRT eddigi történetét felidézve kitért arra: a státusz törvény 2002-es elfogadása óta azt lehetett tapasztalni, hogy felbomlott az egység először a határon túli és az anyaországi magyarság között, majd a határon túli szervezeteken, közösségekben belül.

Németh Zsolt azt mondta, 2003 májusában a kedvezménytörvény módosításával a magyar kormány megosztotta a MÁÉRT-szervezeteket, 2004 novemberében az utolsó MÁÉRT-ülésen pedig teljesen szembefordult a határon túli magyarok akaratával. 2010 a külhoni magyarság számára érezhető megkönnyebülést hozott és megkezdődött a nemzeti egység újraalkotása – közölte, hozzátéve: bízik abban, hogy ez nemcsak az anyaország és a határon túli magyarság között, hanem a határon túli magyar közösségeken belül is folyik.

„Nem hangozhat el többé olyan kijelentés Magyarországon, amely a határon túli magyarság kirekesztésére irányul” – hangsúlyozta az államtitkár.

A politikus a közelgő magyar uniós elnökségre utalva azt mondta, hogy az elkövetkező években reményeik szerint megkezdődhet a húsz év alatt kidolgozott autonómia-rendszer, az oktatási-kulturális stratégia megvalósítása az óvodától az egyetemig, beleértve a szakképzést is, s a határtérségek fejlesztésének látványos folyamata.

Az államtitkár szerint egy rendkívül ígéretes, reményteli időszak áll a magyarság előtt. Az összetartozás-tudatunknak különösen fontos lendületet adhat az állampolgársági törvény sikeres megvalósítása a Kárpát-medencében és a világ legkülönbözőbb pontjain, így a szórványterületeken is.

Fontosnak nevezte hogy a kormány úgy döntött, a MÁÉRT munkájában részt vesznek az ellenzéki pártok is, s köszöntötte az EP képviselőiben a tanácskozáson részt vevőket, köztük Tőkés Lászlót.

Példátlan nemzeti egység

Elítélték a szlovák nyelvtörvényt a Magyar Állandó Értekezlet tagjai abban a zárónyilatkozatban, amelyet a tanácskozás minden résztvevője el látott pénteken kézjegyével. Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes azt mondta: példátlan magyar nemzeti egység valósult meg a MÁÉRT-en az anyaország pártjai és a határon túli magyarság, illetve a nyugati emigráció szervezetei között.

Semjén Zsolt a zárónyilatkozatot ismertető péntek esti sajtóértekezleten kiemelte: a tagok elítélték a szlovák államnyelvtörvényt diszkriminatív, félelemkeltő szellemisége miatt. Megállapították, hogy a törvény a tervezett módosítások ellenére továbbra is tartalmazza a kisebbségi magyar nyelvhasználatot korlátozó rendelkezéseket, szankciókat. Egyben reményüket fejezték ki, hogy a szlovák kormány figyelembe veszi majd a Velencei Bizottság ajánlásait a jogszabály módosításakor.

Az aláírók ugyancsak reményüknek adtak hangot, hogy Romániában hamarosan elfogadják az új oktatási törvényt, amely több ponton

Repás Zsuzsanna, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Németh Zsolt külügyi államtitkár – fotó: fidesz.hu

javítja a magyar oktatás helyzetét, s továbbra is szorgalmazzák az állami magyar egyetem visszaállítását. Fontosnak tartják továbbá Székelyföld sajátos közigazgatási jogállásának kialakítását – ismertette a nyilatkozatot a miniszterelnök-helyettes.

A résztvevők üdvözölték a közvetlen demokratikus választás útján alakult új Vajdasági Magyar Nemzeti Tanácsot, a kulturális autonómia ezen szervének létrejötte álláspontjuk szerint előremutató és biztató jel az egész Kárpát-medencei magyarság számára. Remélik, hogy a vajdasági magyarokra nézve hátrányos észak-bácskai és észak-bánati közigazgatási körzethatárokat mielőbb módosítják. Aggodalmukat fejezték ki ugyanakkor a kárpátaljai magyar oktatás, különösen a magyar tany nyelvű egyházi líceumok helyzete miatt. A felek támogatják a muravidéki magyar közösség érdekeit szolgáló általános szlovéniai nemzetiségi törvény elfogadását, s üdvözlik a magyar kormány elkötelezettségét a szórványkérdés, illetve a diaszpórában élők megszólítása mellett. Felhívják a figyelmet arra, hogy a nyugati magyarság megmaradása érdekében cselekvési terv kidolgozására van szükség, s (a magyarok kapcsolattartását segítő) nemzeti regiszter létrehozása a nemzet minden tagjának érdeke.

A MÁÉRT résztvevői üdvözölték a nemzeti összetartozásról és a kettős állampolgárság megszerzéséről szóló törvényeket. Rögzítették, hogy üdvözlik a budapesti kormány eddigi nemzetpolitikai tevékenységét, s egyetértenek abban, hogy a két törvény valóban a nemzeti összetartozás erősítését szolgálja. A jelenlévők állást foglaltak az autonómia különböző formái, mint stratégiai célkitűzés mellett, s megállapodtak abban is: a könnyített honosítás bevezetésével összhangban a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvényt is módosítani kell, s az oktatási-nevelési támogatást kiterjeszteni az óvodásokra is. Felhívják a figyelmet a 2011-12-ben esedékes népszámlálás fontosságára, s az 1956-os forradalom 55. évfordulójának a világ magyarságának bevonásával történő megünneplésére.

Semjén Zsolt elmondta, hogy a jövőben négy szakbizottság kezdi meg munkáját: a külügyi és jogi

szakbizottság, amelynek feladata a hazai jogszabályok mellett a környező országok magyarságot érintő törvényeinek véleményezése lesz. Emellett rendszeresen ülésezik majd az oktatási és kulturális, a gazdaságfejlesztési és önkormányzati, valamint a szórványbizottság.

A résztvevők kiemelték, hogy a tanácskozás a nemzeti érdekek képviseletére alakult legitim magyar szervezetek párbeszédének intézményesített fóruma, amely a közös gondolkodást és a magyar nemzetet érintő döntések közös meghozatalát szolgálja.

A kormányfő helyettese úgy összegezte, hogy a MÁÉRT pénteki, kilencedik ülése, amelyet hatéves szünet után tartottak, össznemzeti szempontból rendkívüli jelentőségű és rendkívül sikeres volt.

Az összes határon túli magyar szervezet üdvözölte a Magyar Állandó Értekezlet (MÁÉRT) összehívását.

Tökés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke azt mondta, hogy 2004 novemberétől törvényteleniséget követett el az akkori kormány, ugyanis egy törvényes intézményt nem működtetett hat éven át. Illő volna szerinte, ha ezért hivatalos formában bocsánatot kérnének a határon túli magyaroktól. A mostani kormány szerinte nemzetpolitikai rendszerváltozással felérő politika megvalósítását kezdte el. Az új nemzetpolitikában az tükröződik, hogy a határon túli magyarok is a nemzet részei – mutatott rá. Bejelentette: november végén Brüsszel-

ben tartják a Kárpát-medencei Magyar Autonómia-Tanács kihelyezett ülését.

A budapesti tanácskozás utáni sajtótájékoztatón **Kelemen Hunor**, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség ügyvezető elnöke örömét fejezte ki, hogy hatéves szünet után a kormány összehívta a MÁÉRTet. A párt szerint a magyar–magyar párbeszédnek, a nemzetpolitikának egy olyan fontos intézménye kezdte meg újra a munkáját, amely a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma mellett megteremti azt a lehetőséget és keretet, hogy az alapvető kérdésekről és problémákról, célokról együtt gondolkodjanak, és együtt hozzák meg a stratégiai döntéseket. Hozzátette: örülnek, hogy a nemzetpolitika alapvető kérdéseiben konszenzus alakult ki, és nincs vita közöttük, nincs vita a határon túli magyar szervezetek, a magyar kormány és a pártok között.

Szász Jenő, az erdélyi Magyar Polgári Párt elnöke azt mondta, ha a Kárpát-medence egységes kulturális, gazdasági tér, akkor politikailag is érdemes egységesen kezelni. Javaslataik közül kiemelte a székelyföldi repülőtér megépítését, valamint a székelység szabadságharcának megfilmesítését.

Berényi József, a Magyar Koalíció Pártjának vezetője hangsúlyozta: fontos volt számukra, hogy az oktatási-nevelési támogatáson túl a gazdasági együttműködés is hangsúlyos volt az ülésen. Örülnek annak, hogy a magyar kormány a Kár-

Jó hangulatú nemzetegyesítés – fotó: fidesz.hu

▶ pát-medencét gazdasági-fejlesztési régióként fogja fel.

A Vajdasági Magyar Szövetség elnöke, **Pásztor István** a nap legfőbb hozadékának azt nevezte, hogy mind a magyar parlament aktuális pártjai, mind a határon túli szervezetek képviselői a nemzet fel-emelkedését, a nemzethez tartozást olyan értéknek vallották, amely a további építkezés szempontjából nagyon fontos.

A Vajdasági Magyar Demokrata Párt elnöke, Ágoston András úgy fogalmazott, e nap a Kárpát-medencében élő magyar közösségek határmódosítás nélküli politikai integrációjának kezdete.

A IX. MÁÉRT-tel a dolgok természetes rendje állt helyre a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke, **Kovács Miklós** szerint.

Üdvözölte a MÁÉRT összehívását az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség elnöke is; **Gajdos István** ugyanakkor felhívta az értekezlet résztvevőinek figyelmét a széthúzás káros hatására Kárpátalján, és szorgalmazta az egység megteremtését.

A Horvátországi Magyarok Demokratikus Közösségének elnöke, **Jakab Sándor** úgy fogalmazott: olyan intézményesített formában, mint a MÁÉRT, még jobban kikristályosodik, hogy „mit tehetünk egymásért, mit tehetünk önmagunkért”.

A MÁÉRT folytatásában bízik a horvátországi Magyar Egyesületek Szövetségének vezetője, **Juhász Sándor** is.

Kocon József a muravidéki magyarság képviseletében arra mutatót rá, hogy ugyan ők a legkisebbek, mégis mindig a legkisebbek kötnek össze.

Az Új-Dél-Walesi Magyar Szövetség elnöke, **Kardos Béla** azt javasolta, hogy a megkönnyített állampolgárság révén a magyar kormány lásson neki azon törvényjavaslat kidolgozásának, amellyel minden magyar – bárhol is éljen a világban – visszakapja a szavazati jogát.

A kanadai magyarok képviselője szerint piros betűs ünnepnap a mai, hiszen a magyar kormány elismerte a diaszpóra magyarságát.

Köszönetét tolmácsolta a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetségének elnöke is, ugyanis – mint mondta – a meghívással úgy érzik, hogy igazán részei a magyar nemzetnek.

Az egyesült államokbeli Magyar Emberi Jogok Alapítványának elnöke üdvözölte, hogy több szervezetet is meghívtak az Egyesült Államokból.

A Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének

képviselői hangsúlyozták: először mondták ki azt, hogy a magyar nemzet egy „háromlábú székhez” hasonlítható.

A magyar parlamenti pártok közül az LMP képviselője, **Mile Lajos** kiemelte, támogatják az újrakezdést, annak reményében, hogy olyan folyamat indul el, amelynek eredményeként a határon túl élő magyarok a mindennapokban is érezkelhetik a jótékony hatásait.

Vona Gábor, a Jobbik elnöke közölte: pártja a nemzetpolitikában sohasem volt, és nem is lesz ellenzékben. Hozzátette, boldogok, hogy Magyarországon senki sem akar, vagy legalábbis senki sem mer a nemzetpolitikai fordulattal szembenemenni.

Az MSZP részéről **Balogh András** elmondta, örömmel jöttek el, támogatták az összehívás alapvető elveit, céljait, és jóllehet, a viták megmaradnak a kormánypártokkal, ám úgy vélik, a veszélyben lévő magyar kisebbségek iránti felelősség kifejezése közös nemzeti érdek – fejtette ki. A záródokumentumhoz különvéleményt csatoltak, amelyben tiltakoznak az ellen, hogy a nemzetpolitika

a pártpolitikai csatározások színhelye legyen.

A KDNP képviseletében **Jenik Péter** kiemelte, a kereszténydemokrácia számára a MÁÉRT az értékörzés fontos eleme, és hasonlóan fontos feladat az egyházi intézmények megőrzése, amin keresztül a magyar nemzet megőrzését is biztosítani lehet.

A fideszes **Balla Mihály** azt mondta, pártja is sokáig várt arra a lehetőségre, hogy a MÁÉRT ismét elkezdhesse működését.

„Ez a mai nap mindannyiunknak és ennek a nemzeti ügynek a sikere” – jelentette ki a politikus.

Sajtóösszefoglaló,
2010. november 5.

„... A mostani kormány nemzetpolitikai rendszerváltozással felérő politika megvalósítását kezdte el. Az új nemzetpolitikában az tükröződik, hogy a határon túli magyarok is a nemzet részei ...”

Tőkés László a „terrorista-vádról”

A „Ziua de Cluj” napilap 2010. október 5-i számában cikket közöl arról, hogy „Tőkés ellen a Szervezett Bűnözés és Terrorizmus ügyészei vizsgálódnak”. Azt állítják, hogy: „a Tuszványosi Nyári Táborban, július végén, Tőkés azt mondta, hogy a székelyeknek az utcán kell kérniük a területi autonómiához való jogukat. Ennek az állításnak az alapján a Kolozsvár-Napoca-i Szociáldemokrata Párt-szervezet (SZDP) frissen megválasztott elnöke, **Mircea Jorj** panaszt nyújtott be a Legfelső Ítéző Tábla és Semmitőszék melletti Ügyészségre a református püspök ellen, akit az államhatalom aláaknázásával és a román Alkotmány súlyos megsértésével vádol meg.”

Határozott meggyőződésem, hogy a területi autonómia szükségességére vonatkozó nyilatkozataim ismeretében a nyomozati eljárást csak **Románia Alkotmányának** a 8. (politikai pluralizmus), a 39. (gyülekezési szabadság) és a 40. (egyesülési jog) szakaszainak a megsértésével lehet elrendelni. Ennek tudatában a Legfelső Ítéző Tábla és Semmitőszék melletti Ügyészség Szervezett Bűnözést és Terrorizmust Kivizsgáló Igazgatóságához (DIICOT) fordultam – tájékozódás végett. A 215/D/

P/2010 számú, 2010. november 2-i válaszlevelükben azt közölték, hogy a **DIICOT** központi szervezeténél 2010. július 27-én iktatták a bűnvádi feljelentést, „a Büntető Törvénykönyv 155., 166. és 167. szakaszai által büntetett bűncselekmények elkövetése miatt”.

Elképesztőnek tartom, hogy a DIICOT központi szervezetének „szakértői” eleve nem utasították el a bűnvádi eljárás beindítását. Miként lehetséges, hogy nem vették észre, hogy nyilatkozatomat a Tuszványosi Nyári Szabadegyetemen tettem, **Románia** elnökének és **Magyarország** miniszterelnökének a jelenlétében, és azt, hogy véleményem teljesen törvényes és nem ütközik az Alkotmány rendelkezéseibe? Hogyan fordulhat elő az, hogy a DIICOT ügyészei „nagyvonalúan” eltekintenek attól, hogy én, mint romániai európai parlamenti képviselő, aki az Európai Parlament alelnöki tisztét is betöltöm, nem követtem el „hazaárulást”, mivelhogy nem léptem kapcsolatba egyetlen idegen hatalommal vagy szervezettel sem annak céljából, hogy „az állam területi egységét, szuverenitását vagy függetlenségét csorbítsam”, hogy „sohasem uszítottam az alkotmányos rend erőszakos

és törvénytelen megváltoztatásáért, és nem esküdtem össze az állam biztonságá ellen”?!

Az a mód, ahogyan a DIICOT Központi szervezete Mircea Jorj panasza kapcsán eljár, sérti becsületemet és emberi méltóságomat, a jóhírnévhez való jogomat és magát a forradalmat. Ez utóbbi kapcsán emlékeztetni kívánok arra, hogy a **Temesvári Forradalom** huszadik évfordulóján elnyertem Románia legmagasabb kitüntetését. Ki lehetné azt, hogy Románia elnöke egy „hazaárulót” tüntet ki?!

Mindezek alapján kénytelen leszek feljelentést tenni nevezett Mircea Jorj SZDP-politikus ellen, hamis vád és rágalmazás miatt.

Befejezésül joggal vetődik fel a kérdés: három hónap letelte után (!) a Legfelső Ítéző Tábla és Semmitőszék melletti Ügyészség Szervezett Bűnözést és Terrorizmust Kivizsgáló Igazgatóságának még mennyi időre van szüksége ahhoz, hogy egy ilyen ügyet el tudjon bírálni, és nyilvánvaló ártatlanságomat meg tudja állapítani?!

Nagyvárad, 2010. november 8.
Tőkés László EP-alelnök

2010-ben is átadták a Báthory-díjat

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, a Bolyai Kezdeményező Bizottság javaslatára minden évben Báthory Díjat adományoz azoknak a személyiségeknek és szervezetek-

nek, akik az adott évben, vagy a megelőző időszakban a legtöbbet tették a romániai, állami finanszírozású magyar felsőoktatás megteremtése érdekében. A 2010-es év díjazottjai:

Antal András nyugalmazott agrónomus professzor; Adám Valérián, a Marosvásárhelyi Orvosképzésért Alapítvány ügyvivője; Deák Ernő, a Nyugat-Európai Magyar Szervezetek Szövetségének elnöke; a Duna Televízió; az Erdély.ma hírportál; Koszorus Ferenc, az American Hungarian Federation elnöke; a Kossuth Rádió, Határok nélkül műsora; a Krónika napilap; az M2 Kárpát Expressz műsora; Smaranda Enache, a Pro Europa Liga elnöke; Székely Levente, a Genfi Magyar Misszió első beosztottja; Szilágyi Zsolt egykori parlamenti képviselő; Szócs Géza költő; Vincze László újságíró; Wanek Ferenc, a Bolyai Társaság egykori elnöke; Zsembery Ferenc mérnök-vállalkozó.

Kovács Csaba, az erdély.ma főszerkesztője átveszi a díjat

2010. november 7.

A történelmi múlt „integrációja” nélkül nem lehet szó európai integrációról

Fotó: EP

1. 2010. november 10-én az **Európai Történelmek Megbékéltetése** (Reconciliation of European Histories) elnevezésű munkacsoport az Európai Parlamentben tartotta soros ülését. Meghívott előadói **Jan Tombiński** nagykövet, a brüsszeli lengyel EU-Állandó Képviselőlet vezetője és **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke voltak.

Sandra Kalniete lett néppárti képviselőasszony, a munkacsoport elnöke felvezető beszédében vázolta az ülés napirendi pontjait, kiemelve a munkacsoport lehetséges szerepét abban, hogy az európai népek és országok történelmi egységesítődjének, és a jövő nemzedékek valóságáért és hiteles oktatásban részesüljenek saját múltjuk, illetve Európa közös történelme tekintetében.

Jan Tombiński a 2011 második felében hivatalba lépő lengyel elnökség várható politikai irányvonaláról szólva, arra hívta fel a figyelmet, hogy míg a **nácizmus** és a **fasizmus** bűneivel szemben létezik a megfelelő nemzetközi igazságszolgáltatás, ezzel szemben a **kommunizmus** bűneiről mintha elfelejtkeztek volna az Unióban. Éppen ezért feltétlenül szükség van arra, hogy azonos mérce alkalmazásával, valamennyi totalitárius rendszer – ezenképpen a kommunista diktatúra – hazugságai és bűnei is lelepleződjenek, másfelől pedig hogy a munkacsoport partnereket találjon arra, hogy megfelelő eszközökkel harcolhasson az európai történelmi emlékezet elferdítése ellen. Az ezen a téren megtett konkrét

lépések kapcsán a nagykövet azon intézmények európai hálózatát említette, amelyek a volt kommunista országok titkosszolgálatainak a dokumentumait vizsgálják. Továbbá azt is fontosnak ítélte, hogy ez a szervezeti hálózat, illetve a kommunista diktatúrák tudományos kutatásával foglalkozó intézmények hathatós európai támogatásban részesüljenek, és egy olyan politikai ernyő védnöksége alatt dolgozhassanak, amely eredményeik széles körű ismertetését biztosítsa, és az általuk kutatott témakörök közoktatásba való beemeléséről gondoskodjon. A lengyel nagykövet beszédét azzal a gondolattal zárta, hogy mivel a múlt valamennyiünk tulajdona, amelyet továbbadunk a jövő nemzedékeknek – fontos valamennyi európai ország és nép egészséges, kollektív történelmi tudatának a formálása.

Tőkés László erdélyi képviselő beszéde arra az alap gondolatra épült, hogy jövőbeli – valós – európai integrációról aligha beszélhetünk a közös múlt megismerése és elismerése, népeink és országaink szerteágazó történelmének az integrálása nélkül. Annak ellenére, hogy a Vaszfüggöny most már több mint húsz éve ledőlt, Kelet és Nyugat között mindmáig egy „**virtuális vasfüggöny**” magasodik, amely továbbra is megosztja Európát – állapította meg erdélyi képviselőnk. Ezért ez a kérdés a kontinens egésze számára egzisztenciális fontosságú; rendezésén mind a tagállamok, mind az Európai Unió szintjén munkálkodnunk

kell. Irányadó példaként említette meg azt, a nemrég elfogadott **magyarországi** törvényt, amely a holokauszt és a kommunizmus bűntetteinek tagadását azonos módon és mértékben bünteti. Ezzel együtt arról is beszámolt, hogy a kommunista múlttal való szembenézés iránti igény **Romániában** is felerősödött, és méltatta azon bukaresti civil szervezeteket, melyek a kommunizmus bűneinek feltárásán és az áldozatok azonosításán fáradoznak.

A továbbiakban erdélyi képviselőnk két fontos európai projektre hívta fel a figyelmet. Az egyik az **Európai Történelmek Háza** (House of European History), mely az európai népek és országok egységesített történelmének a megjelenítését tűzte ki célul. A másik pedig, mely Sandra Kalniete kezdeményezésére kezd formát öltetni, az **egységes európai történelmi oktatás** kialakításán fáradozik.

A munkacsoport jövőbeli terveiről szólva, Tőkés László arra, a jövő esztendőre tervezett **közmeghallgatásra** hívta fel a figyelmet, amelyet magyar–szlovén–lett–bolgár együttműködéssel, a soron következő magyar EU-elnökség védnöksége alatt terveznek megrendezni. A reprezentatív rendezvény központi témája a totalitárius rezsimekben működött haláltáborok – a **láger** és a **gulág** – világának kendőzetlen és párhuzamos felmutatása lesz, külön kitekintéssel a mindmáig létező kommunista fogolytáborok környezetében való valóságára – példának okáért **Észak-Koreában** és az apokaliptikus elnyomórendszert működtető **Kínában**. A kínai **laogai** elnevezésű koncentrációs táborok nem a kárhóztos múlt, hanem a „vad jelen” háttörzsongató intézményei, melyek sokkoló kihívást jelentenek a „művelt” világ számára. A soron következő **magyar és lengyel EU-elnökség** folytonosságában határozottan fel kell lépniük a pokolian embertelen haláltáborokkal szemben, különösképpen, ha azt is figyelembe vesszük, hogy **Jerzy Buzek** személyében máris „lengyel elnöksége” van az Európai Parlamentnek – mondotta az EP alelnöke.

▶ **2. Az EP Bűrójának** délutáni ülésén szintén napirenden szerepelt az Európai Történelem Házának terve. A nagy horderejű EU-projekt – több évi előkészítés nyomán – jó úton halad a közeli megvalósulás felé. Rendkívüli meghívottként **Hans-Gert Pöttering** előző EP-elnök, az új európai intézmény kezdeményezője foglalta össze a terv megvalósítása ügyében megtett eddigi lépéseket.

Az Európai Történelem Házára vonatkozó elnöki indítvány 2007. február 13-án – egyebek mellett – azt irányozta elő, hogy: „Ez a hely az európai történelemre való emlékezésünk és az európai egységesítési folyamat ápolásának színtere lenne, amely egyben az európai identitás alakítására is helyet kínálna”. 2007 decemberében a Büro egy független **Szakértői Bizottságot** állított fel, melyet a Történelem Háza koncepciójának a kidolgozásával bízott meg. Az időközben elkészült eszmei tervezetet, a Kulturális és Oktatási Bizottság (CULT) előzetes – kedvező – véleményezése alapján, a Büro 2008 decemberében hagyta jóvá. Ezzel együtt, Hans-Gert Pöttering vezetésével egy **Kuratóriumot** is felállított, a **Tudományos Tanács** élére **Włodzimierz Borodziej** lengyel professzort nevezte ki, tagjai sorába pedig **Schmidt Máriát**, a budapesti Terror Házának az igazgatónőjét is beválasztotta. Tudnivaló az is, hogy a létrejövő kontinentális intézmény helyszínéül a brüsszeli **Eastman Building** reprezentatív épületét jelölték ki, melynek célszerű átalakítására pályázatot hirdettek. A Büro a nyertes pályázatot jóváhagyva, a munkálatok közeli elkezdéséről rendelkezett.

A hozzászólások rendjén Tőkés László mindenekelőtt Hans-Gert Pöttering kiváló kezdeményezését mélt

tatta, és rámutatott a létrejövő, sok rendeltetésű intézmény kelet-közép-európai térségünk szempontjából való különleges fontosságára. A volt szovjet birodalom országai nemcsak társadalmilag és gazdaságilag szakadtak volt le Európától, hanem az egykori **Berlini Fal** választóvonalán a történelem is megállni látszott – mondotta képviselőnk. Éppen ezért kivételes jelentősége van annak, hogy a volt keleti tömb országai – a közös Történelem Háza koncepciójának megfelelően – az európai idő vérkeringésébe újból visszakörüljenek, ezáltal is előre mozdítva az **integrációt**.

A Szakértői Bizottság által elkészített „tartalmi irányvonalakról” szóló dokumentum vonatkozásában Tőkés László külön is kitért az első világháborút lezáró **párizsi békerendszer** és annak súlyos következményei iránylat és hiteles bemutatásának fontosságára, különös tekintettel a **Trianoni Szerződés** nyomán kialakult kisebbségi állapotok kialakulására. Nem utolsósorban azt szorgalmazta, hogy a Büro tartsa magát eredeti célkitűzéséhez, és ennek megfelelően az Európai Történelem Házának felavatására **2014-ben**, az I. világháború kitörésének **centenáriumán** kerüljön sor. **2011-ben** hasonlóképpen meg kellene emlékezni a Szovjet Birodalom bukásának **20. évfordulójáról**, méltóképpen megünnepelve Európa történelmi újjászületésének ezt a jubileumi eseményét – fűzte hozzá az EP erdélyi alelnöke.

Tőkés László november 10-i munkaprogramjának befejezésekképpen az **Európai Parlament** ún. minipelnársán elnökölt.

Brüsszel, 2010. november 11.

Az emberi jogokról

Brüsszelben 2010. november 9-én az Európai Parlament Külügyi Bizottsága (AFET) „**Az emberi jogok helyzete a világban – 2009**” című évi jelentéstervezetről és ennek kapcsán az Európai Unió emberi jogi politikájáról szavazott. A **Laima Liucija Andrikiene** litván néppárti képviselőasszony által előterjesztett tervezethez az EP-képviselők több mint 400 módosító indítványt nyújtottak be, ezáltal is kifejezésre juttatva az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós tevékenységek vizsgálatának és értékelésének fontosságát.

A mai jelentés emlékeztet arra, hogy az Európai Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, az emberi jogok, valamint a kisebbségi jogok tiszteletben tartásának értékeire épül. A **Lisszaboni Szerződés** hatálybalépésével ezen értékek az EU külkapcsolati hatásköreinek kibővülése révén is tovább erősödhetnek.

A jelentés kiemeli, hogy a Szerződés önálló jogi személyiséggel ruházza fel az Uniót, ami lehetővé teszi csatlakozását az **Emberi Jogok Európai Egyezményéhez** (European Convention of Human Rights), és feljogosítja a strasbourgi székhelyű **Emberi Jogok Európai Bíróságát** (European Court of Human Rights) arra, hogy ezen egyezmény tiszteletben tartását ellenőrizze. Ennek értelmében a dokumentum felszólítja az EU tagállamait, hogy támogassák az Egyezményhez való csatlakozást – az emberi jogok uniós határokon belüli és kívüli védelme iránti elkötelezettségük bizonyosságaképpen. A kisebbségi jogok és a tolerancia előmozdítása, valamint a regionális és kisebbségi nyelvek fokozott védelme érdekében a jelentés ugyanakkor az együttműködés fokozására szólítja fel az Európa Tanácsot és az Európai Uniót.

Tőkés László EP-alelnök módosító javaslatai többek között a nők elleni erőszak és a halálbüntetés kérdését, továbbá az emberi jogok védőinek ügyét, valamint a vallás, a lelkiismeret és a véleménynyilvánítás szabadságát helyezték előtérbe. Ennek megfelelően képviselőnk

Hans-Gert Pöttering, az EP volt elnöke – fotó: EP

▶ határozottan elítélte a nők elleni erőszakot, és aggodalmát fejezte ki a több országban mélyen gyökerező nemi alapú megkülönböztetés és a családon belüli erőszak miatt. Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy a vidéki térségekben élő nők különösképpen kiszolgáltatott rétegnek számítanak.

Képviselőnk arra is aggodalommal hívta fel a figyelmet, hogy a vallási közösségek működését és

tevékenységét Azerbajdzsánban, Kazahsztánban, Kirgizisztánban, Tádzsikisztánban, Türkmenisztánban, Üzbegisztánban és Vietnámban általi ellenőrzés alatt álló hatóságok irányítják, ami sérti vallási autonómiájukat és korlátozza tevékenységüket. Hangsúlyozta, hogy egyetlen állam sem kötelezheti a területén létező vallási csoportokat arra, hogy nyilvántartásuktól tegyék függővé szabad vallásgyakorlásukat, hiszen

az emberi jogokról szóló nemzetközi jogrendszer a nyilvántartási állapottól függetlenül ismeri el a vallásszabadságot.

A módosításokról szóló, apró részletekre kiterjedő, maratoni szavazás a jelentéstervezet egyhangú elfogadásával ért véget. Ezt követően az EP plenárisa idén decemberben tart végszavazást a dokumentumról.

Brüsszel, 2010. november 9.

Az EP plenáris ülése: 2010. november 10–11.

Az EP plenáris ülésének megnyitásakor Jerzy Buzek házelnök a parlament nevében támogatásáról biztosította a november 6-án brutálisan összevert orosz újságírót, Oleg Kasint. Buzek üdvözölte, hogy Medvedyev orosz elnök megígérte a tettesek felkutatását.

Az elnök üdvözölte az október 31-i moszkvai ellenzéki tüntetést, és elítélte a tíz nappal ezelőtti keresztényellenes bagdadi támadást.

Buzek ugyancsak elítélte, hogy Kína uniós tagállamokra próbál nyomást gyakorolni annak érdekében, hogy ne képviseltesék magukat a béke Nobel-díj átadásán. „A parlament azért küzd, hogy a sérthetetlen emberi jogokat mindenhol, így Kínában is elismerjék” – fogalmazott az elnök.

A képviselők csütörtökön megszavazták az alternatív alapok (hedge funds) és tőkebefektetési alapok új uniós szabályozását, amelyet több mint egy éves intenzív tárgyalások során készítettek elő. Az új jogszabály regisztrációs és jelentési kötelezettséget ír elő és rendelkezik az alapoktól elvárt tőkekövetelményekről is. Az engedélyezett termékeket az eddigi, sokféle nemzeti szabály helyett egységes uniós előírások alapján lehet majd forgalmazni az egész EU-ban.

Az irányelv rendelkezéseit – ha az EP egésze is megszavazza azokat –, 2013-ig kell végrehajtani. Az Európai Bizottság ez után négy évvel vizsgálja majd felül a szabályokat.

A transzatlanti gazdasági tanács és a november 20-i EU–USA csúcs ülése előtt állásfoglalásokban fogalmazta meg véleményét az Európai Parlament. A szöveg kitér a gazdasági együttműködésre, a válságból való

kilábalásra, a banki és utasadatok védelmére, a vízummentességre, valamint az Irakkal kapcsolatos amerikai katonai dokumentumok ügyére is.

A képviselők támogatásukról biztosították az akadálymentes transzatlanti piac 2015-ig történő létrehozását, azonban kritikákat fogalmaztak meg az állatklónozás, a génmódosított termékek, az új élelmiszerek területén meglévő szabályozási különbségek miatt. Az EP úgy vélte, az USA-nak el kell fogadnia az uniós termékek metrikus alapú címkézését. A képviselők szükségesnek tartják a közös fellépést a szellemi tulajdonjogok védelme érdekében.

A képviselők „komoly aggodalommal” fogadták, és diszkriminatívnak tartják, hogy az USA a vízummentességi programban részt vevő államok polgáraitól 14 dolláros belépési díjat kérnek. A parlament úgy vélte, adatvédelmi kérdéseket vet fel, hogy a díjat csak négy, amerikai székhelyű hitelkártyacég valamelyike által kiadott kártyával lehet kifizetni.

Az EP aggodalmát fejezte ki az amerikai katonák által Irakban állítólagosan elkövetett kínzások miatt.

A képviselők üdvözlik az USA új Izrael-politikáját, és úgy vélik, a további tárgyalásoknak el kell vezetniük a „két állam” megoldáshoz. A parlament felszólította Izraelt, újítsa meg a telepek építésére vonatkozó moratóriumot.

Az Európai Parlament szót emelt az személyes adatok fokozott védelme érdekében is. Az EU jelenleg is tárgyal az Egyesült Államokkal egy adatvédelmi egyezményről, valamint a légiutasok adatainak cseréjéről. Az EP mindkét szöveget megvétőzhatja, ha nem elégedett az európai polgárok adatainak védelmével. Az

EP által csütörtökön megszavazott szövegben a képviselők felszólították a Bizottságot, bizonyítsa be, hogy szükséges az légiutasok adatainak gyűjtése, tárolása és feldolgozása.

A képviselők csütörtöki szavazása értelmében 146 millió eurónyi le nem kötött EU-pénzt fordítanak energiahatékonysági és megújulóenergia-projektekre.

Az európai energetikai projekteket támogató módosított gazdaságélénkítő program az elköltetlen pénzeket a következő célokra használja fel:

- középületek és magánházak energiahatékony korszerűsítése, megújuló energiák használata
- megújulóenergia-alapú hő- és villamos energia központok építése és megfelelő elosztási hálózat kialakítása
- tömegközlekedési megoldások kidolgozása, áram- és hidrogén-meghajtású járművek használatának népszerűsítése
- hatékony közvilágítás, észszerű fogyasztás, energiahatékony hálózatok kiépítése

Az elsősorban helyi és regionális önkormányzatok támogatására létrehozott, gazdasági és pénzügyi versenyképességet célzó alap 2011. január 1-től nyílik meg és 2014. március 31-ig utalhat ki pénzt.

A támogatásra igényt tartó fél hozzájárulása állhat kölcsönből, garanciából, saját tőkéből vagy más pénzügyi forrásból. A földrajzi egyenlőséget elve döntő szerepet játszik a projektek értékelésében.

www.europarl.europa.eu

Nagy Idők Focija – 100 éves a NAC

Tökés László, Czene Attila sportállamtitkár, Buzánszky Jenő és Szepessy György

A magyar öregfiúk csapat 5–3-ra nyert az erdélyi öregfiúk válogatottja ellen, a felcsúti Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia pedig 1–0-ra győzte le a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) futballcsapatát szombaton, a 100 éve alakult **Nagyváradi Atlétikai Club** (NAC) tiszteletére rendezett Nagy idők focija című gálán.

Az egyedülálló módon magyar és román bajnokságot is nyert futballcsapat emlékére szervezett eseménysorozat a Nyugati pályaudvarról indult Nostalgiaúton érkezésével kezdődött.

A magyar játékosokat, meghívottakat és szurkolókat szállító szerelvényt több százan fogadták a nagyváradi állomáson, majd a küldöttség díszkíséret mellett vonult be a mérkőzéseknek otthont adó **Bodola Gyula Stadionba**.

Az esemény fővédnöke, **Schmitt Pál** köztársasági elnök nem tudott részt venni az eseményen, köszöntő szavait **Buzánszky Jenő**, a magyarországi öregfiúk csapatának tiszteletbeli trénera, az Aranycsapat egykori hátvédje olvasta fel. „A NAC a magyar és a román történelem része. A 100 éve alapított klub nagyszerű sportteljesítményekkel írta be magát a két ország aranykönyvébe” – állt az elnöki köszöntőben.

„Még olimpiai bajnokként sem emlékszem, hogy ilyen fogadtásban lett volna részem, mint ma, a nagyváradi állomáson” – mondta ünnepi beszédében a magyar

kormányt képviselő **Czene Attila**, sportért felelős államtitkár. „Ez a találkozó szimbolikus. Nemcsak egy futballklubról szól, hanem a sport közösségformáló erejéről is” – tette hozzá Czene. Az esemény házigazdája **Tökés László**, az Európai Parlament alelnöke volt, fő szervezője pedig **Tökés Máté**, aki a Partium FC futballcsapatának játékosa és elnöke. „Ez a nap nemcsak a sport ünnepe, hanem a romániai demokráciáé is” – mondta beszédében Tökés László. Az egykori református püspök hozzátette: a sport nemcsak az erdélyi románokat és magyarokat egyesíti, de a labdarúgás mint sikersportág kapcsolatot teremt az európai népekkel is.

A mérkőzések 45-45 percet tartottak, az első találkozó kezdőgólját a korábbi aranylabdás, **Albert Flórián**

végezte el. A mérkőzést a helyszínen tekintette meg többek között **Mészöly Kálmán**, **Szepesi György**, **Várhidi Pál** és **Puhl Sándor** is, míg a Magyar Labdarúgó Szövetséget **Berzi Sándor** alelnök képviselte.

A magyar csapatban többek között a három gólt szerző **Váczi Zoltán**, valamint **Vukovics László**, **Telek András**, **Kiss Sándor**, **Zámbó Sándor**, **Kardos József** és **Brockhauser István** is játszott. Az erdélyi öregfiúk edzője a Nagyváradon élő **Jenei Imre**, korábbi magyar és román szövetségi kapitány volt. Az együttesben többek között **Bölöni László**, **Szatmári Sándor**, **Dembrovsky Imre** és a Magyarországon is légióskodó **Viorel Vancea**, **Muzsnay Zsolt**, **Kulcsár Sándor**, valamint **Sorin Cigan** is játszott.

A belépőjegyekből befolyt összeget a szervezők a magyarországi iszapkatasztrófa károsultjai számára ajánlották fel. Az 1910-ben alakult NAC 1944-ben sporttörténelmet írt azzal, hogy első vidéki csapatként megnyerte a magyar bajnokságot, illetve azzal, hogy 1949-ben, immár ICO néven, a román bajnokságban is az első helyen végzett. Az 1963-ban megszűnt NAC-ban olyan játékosok fordultak meg, mint **Lóránt Gyula**, az Aranycsapat tagja, vagy a román és a magyar válogatottban is szerepelt **Bodola Gyula** és **Pecsovsky József**. Érdekesség még, hogy a NAC ellen játszotta első élvonalbeli mérkőzését **Puskás Ferenc** is.

Újra a pályán – az öregfiúk

Európai parlamenti munkahét, november 15–18.

Ezen a héten az Európai Parlamentben Tőkés László EP-alelnök munkarendje a szolidaritás, az emberi jogok és méltóság tisztelete kulcsfogalmai köré szerveződött.

Kedden, november 16-án, **Jaroslav Walesa** szervezésében „Szolidaritás a jövőért” címmel került sor arra a rendezvényre, melynek díszvendége a lengyel rendszerváltás legendás alakja, **Lech Walesa** volt. A Szolidaritás 30 éves megalakulása alkalmából rendezett konferenciát **Jerzy Buzek**, az Európai Parlament elnöke nyitotta meg. Felszólalt többek között **Tunne Kelam** észt néppárti képviselő, aki az európai szolidaritás és a demokráciáért való harc folytonosságára hívta fel a figyelmet. **Sandra Kalniette** litván néppárti képviselőasszony Lech Walesa történelmi érdemei iránti elismeréssel szólt Lengyelországnak a rendszerváltozás elindításában játszott szerepéről.

Tőkés László beszédében méltatta Lech Walesa, a Szolidaritás alapítója, volt lengyel elnök küzdelmes életútját. Az erdélyi képviselő az Istenbe vetett hit fontosságáról szólva kegyelettel emlékezett meg a mártírhalt **Popielusko atyáról**, és a lengyelországi római katolikus egyházi ellenállás kapcsán felidézte, hogy a kommunista diktatúra elleni felkelés Romániában is az egyház kebeléből, a temesvári református gyülekezetből indult, amelynek templomát 1990 legelején az elsők között a konferencián is jelen lévő **Hans-Dietrich Genscher** látogatta meg. 2010-ben, a forradalom 20. évfordulóján Lech Walesa volt a temesvári megemlékezések egyik jeles előadója. A két évtizeddel ezelőtt elkezdődött rendszerváltozást tovább kell folytatnunk az Európai Unióban – jelentette ki az EP alelnöke.

Szintén kedden került sor a **DROI** (emberjogi albizottság) zártkörű találkozója az aggasztó oroszországi emberjogi helyzet, különösképpen az újságírók ellen megújuló erőszakos támadások témakörében. **Heidi Hautala** bizottsági elnök szerint a fő probléma az, hogy az emberi jogok kérdése háttérbe szorul az EU-Oroszország közötti magas szintű kap-

csolatokban. **Tőkés László** vállalta, hogy az oroszországi emberi jogi, sajtószabadság elleni sérelmeket az EP büroójában is felveti. A bizottsági ülésen jelezték: november 29-én az EP-ben közmeghallgatásra kerül sor az oroszországi emberi jogi helyzetről.

Szerdán, november 17-én **Andrey Kovatchev** bolgár néppárti képviselő szervezésében „Bulgária kitartó európai álma: 1944–1989” címmel rendezett közmeghallgatást. A rendezvényre a bolgár politikai foglyok mellett meghívtak kaptak az egykori áldozatok hozzátartozói valamint a bulgáriai kommunizmus történetét feltáró újságírók és kutatók is. Tőkés László irodáját programtorlódás miatt **Ferenczy Zsuzsa** és **Szilágyi Zolt** képviselték. **Sandra Kalniette** néppárti képviselő, aki maga is egy büntetőtáborban született, támogatásáról és elismeréséről biztosította a kommunista rendszer bolgár áldozatait, **Tunne Kelam** néppárti képviselő azt hangsúlyozta, hogy a kelet-közép-európai országokban a kommunizmus hazugságra és erőszakra épült. **Antonio Lopez-Isturiz White**, az Európai Néppárt főtitkára hangsúlyozta, hogy a néppárt volt az a politikai erő Európában, amely már az ötvenes évektől kezdődően következetesen harcolt a kommunizmus ellen. A magas rangú politikus kijelentette: a rémtettek nem merülhetnek feledésbe, ez óvhat meg bennünket attól, hogy újból elkövessék őket.

A meghallgatást **Hans-Gert Pöttering**, az Európai Parlament volt elnöke zárta. Pöttering köszönetet mondott Kovatchev képviselőnek a konferencia megszervezéséért. Kiemelte, az Európai Unió 27 tagállamát és több mint 500 millió polgárát nem csupán a politika, hanem annál

sokkal erőteljesebben a szolidaritás, az emberi jogok és méltóság tisztelete tartja össze. Ez a szolidaritás élt a kommunista elnyomás alatt is azokban az emberekben, akik szembeálltak a hatalommal. A mi nemzedékünk még őrzi emlékeiben kontinensünk megosztottságát, azonban annak a felelőssége is ránk hárul, hogy gyermekeink – a múlt hibáinak ismeretében – ezek megismétlődését megakadályozhassák, mondta a volt EP-elnök. Ennek egyik eszköze a 2009-ben általa indítványozott „Európai Történelem Háza” lehet, amelynek céljai közt a múlttal való szembenézés és az európai identitás erősítése is szerepel, tette hozzá Pöttering. Végezetül hangsúlyozta, közös európai jövőnk záloga az emlékezés és megbékélés.

Szintén szerdán került sor az **Európai Szabad Szövetség (EFA)** frakciója által szervezett konferenciára „**Függetlenség Európában**” címmel. A konferenciára azon népcsoportok vezetőit hívták meg, akik az unió keretein belül keresik az önrendelkezés jogának békés úton való gyakorlásának lehetőségeit. A rendezvényen **Tőkés László** alelnökkel közösen **Szilágyi Zolt** kabinetfőnök is jelen volt. A skót, katalán, svéd és flamand előadók egybehangzó véleménye szerint az önrendelkezési jog megvalósítása megerősítheti az unió belső kohézióját és gazdasági teljesítőképességét, hiszen a saját magukat igazgatni, irányítani tudó nemzetek, területek teljesítőképessége, rugalmassága bizonyítottan nagyobb, mint a központosított nemzetállamoké, fogalmazódott meg a következtetés.

Brüsszel, 2010. november 18.

„... az önrendelkezési jog megvalósítása megerősítheti az unió belső kohézióját és gazdasági teljesítőképességét, hiszen a saját magukat igazgatni, irányítani tudó nemzetek, területek teljesítőképessége, rugalmassága bizonyítottan nagyobb, mint a központosított nemzetállamoké ...”

Az EU és az egyházak közötti intézményes párbeszédéről

A közel egy esztendővel ezelőtt hatályba lépett **Lisszaboni Szerződés** 17. cikkelye a 2001-ben, az európai egyházak által elfogadott **Ökumenikus Chártával** (Charta Oecumenica) összhangban előíranyozza, hogy az Európai Unió folytasson párbeszédet az egyházakkal és vallási közösségekkel. Ennek megfelelően 2010. november 17-én magas szintű találkozóra került sor **Jerzy Buzek**, az Európai Parlament elnöke, valamint az Európai Közösség Püspökkari Konferenciájának Bizottsága (COMECE) és az Európai Egyházak Konferenciájának (CEC) vezető képviselői között. Az EP vezetője **Tőkés László** vallási ügyekben illetékes alelnök, valamint **Szilágyi Zsolt** kabinetfőnök és **Fearghas O’Beara**, az elnöki hivatal vallásügyi tanácsosa társaságában fogadta a lengyelországi **Piotr Jarecki** püspököt, a COMECE alelnökét, **Piotr Mazurkiewicz** főtítkárt, illetve a franciaországi **Emmanuel** ortodox metropolitát és **Rüdiger Nollt**, a CEC CSC igazgatóját. A megbeszélés tárgyát a Lisszaboni Szerződés hivatkozott – nagy jelentőségű – cikkelyének az alkalmazása, az EU és az egyházak közötti intézményes párbeszéd kialakítása képezte. Az egyházfők elismerésüket fejezték ki az EU és a vallási vezetők nyári csúcstalálkozójának megrendezéséért és további magas szintű találkozót javasoltak. Továbbá felvetették, hogy az EU külpolitikája kiemelt figyelmet fordítson a világ más részein élő üldözött keresztény közösségek jogainak védelmére.

Jerzy Buzek a Szegénység és Szociális Kirekesztés elleni Küzdelem Európai évére való tekintettel az egyházakkal való partneri viszony mellett érvelt. Ehhez az Európai Parlament minden segítséget megad, mondta, hozzátéve, hogy az egyházakkal való párbeszéd „jó kezekben van Tőkés László barátom személyében”. Az EP-elnök ugyanakkor kijelentette, hogy az alelnöki szerepkörök megerősítése ennek a munkának az eredményességét és folytonosságát biztosíthatja.

Az erdélyi alelnök Jerzy Buzek személyes példájával érzékeltette a vallási és politikai ökuménia fontosságát Európában, mint rámutatott: az Európai Parlament elnöke evangélikus vallásúként lehetett miniszterelnök egy többségében katolikus országban.

A találkozó konkrét témáját tekintve Tőkés László többek között azt javasolta, hogy az EU az egyházakat érintő kérdésekben rendszeresen konzultáljon az egyházak erre a célra létrehozandó bizottságával. A keresztény gyökerekhez való visszatérés érdekében felvetette, hogy a magyar EU-elnökség kezdetén tartsanak ökumenikus nyitó istentiszteletet Brüsszelben vagy Strasbourgban és a hagyományteremtés jegyében ugyanez történjen a lengyel elnökség kezdetén. Az ökumenikus istentiszteletek fővédnökének Jerzy Buzek elnököt javasolta, aki nagy örömmel fogadta el a felkérést.

Brüsszel, 2010. november 18.

Látogatók és házigazdák – fotó: EP

Az autonómia ünnepe

A **Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje** (polgári tagozat) kitüntetést adta át **Christoph Pannak**, a Dél-tiroli Népcsoportok Intézete vezetőjének **Németh Zsolt** államtitkár csütörtökön a Külügyminisztériumban. A professzor a nemzeti kisebbségek kollektív jogainak érvényesítésében, valamint az autonómiakonceptiók megvalósításában szerzett érdemeiért, több évtizedes munkássága elismeréseként kapja a kitüntetést – idézte **Schmitt Pál** köztársasági elnök indoklását a Külügyminisztérium parlamenti államtitkára. Németh Zsolt szavai szerint Christoph Pant személyében egyszerre érvényesült az elméleti szakember és a gyakorlati politikus. 1961-ben hozta létre a Dél-tiroli Népcsoportok Intézetét, amely jelentős segítséget nyújtott a kisebbségek helyzetének rendezésére megkötött Gruber-De Gasperi egyezmény megvalósításában. Az államtitkár kitért rá: Christoph Pant a 90-es évek elején elvállalta az Európai Népcsoportok Föderális Uniójának (FUEV) vezetését, ezzel komoly feladatot vállalt magára. Munkája eredményeként juthattak el a magyar kisebbségi szervezetek autonómiakonceptiójuk kidolgozásáig és a békés, demokratikus, józan, kiegyensúlyozott gyakorlati politikai szerepvállalásig.

„Az új magyar kormány nagy megvalósításaként értékeljük, hogy a Külügyminisztériumban ma az autonómiát, illetve az európai autonómiaküzdelmek egyik megtestesítőjét, **Cristoph Pant** ünnepelhetjük” – kezdte **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke laudációját. Az erdélyi képviselő méltató beszédében emlékeztetett arra, hogy az egészséges realizmus józansága szerint: „csodák nincsenek”. A modell-értékűnek tartott dél-tiroli autonómia jelen állapotához hosszú, küzdelmes út vezetett, és rengeteg munka áll mögötte. A Christoph Pant által igazgatott **Etnikai Csoportok Dél-Tiroli Intézetének** története is híven példázza ezt – jelentette ki Tőkés, hozzátéve: a dél-tiroli intézmény szakmai tekintélyét jelzi,

▶ hogy véleményét a maga rendjén az amerikai kongresszus és a dél-afrikai kormány is kikérte, hasonlóképpen egyes emigráns szervezetek, mint amilyen a brüsszeli kurd parlament vagy a menekült tibetiek kormánya.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke azt is felidézte, hogy az 1989-es rendszerváltozást követően Pan professzor miként állt erdélyi magyar sorstársai mellé, és kezdettől fogva hogyan vált részesévé kisebbségi küzdelmeiknek. Elmondta: ő maga hálás szívvel gondol vissza arra az újtárra, melyet Christoph Pan meghívására, valamikor a '90-es évek közepe táján Dél-Tirolba tett, ahol az autonóm régió akkori mértékadó vezetőivel hozta össze a professzor – köztük is a nemrégien elhunyt **Silvius Magnanov**, a dél-tiroli autonómia kimagasló vezéregyéniségével. Ezt követően, folytatta személyes élményeit az EP-alelnök, a „tanulmányút” a szomszédos **Strasbourgban** folytatódott, ahol – Pan professzornak köszönhetően – **Erdély** ügyét első ízben képviselhette az Európa Tanácsban, azon a közmeghallgatáson és azokon a találkozásokon, melyeken – többek között – a Páneurópai Unió volt elnöke, **Habsburg Ottó** is pártfogásába vette az erdélyi magyarság ügyét.

Tőkés László idézte a kitüntetett állásfoglalását Székelyföld lehetséges autonómiájával kapcsolatban – a professzor fél évszázados kisebbségjogi tapasztalata alapján többek között azt fogalmazta meg, hogy: „Székelyföld területe szinte a kétszerese Dél-Tirol területének, lakossága pedig szintén meghaladja a miénket. A felszíni adottságok, a mezőgazdaság, a nyelvcsoport ará-

Christoph Pan, Németh Zsolt és Tőkés László – fotó: fidesz.hu

nyok is hasonlóak. Az elmaradottság ledolgozható. Meg kell nézni, hogy mit tudnak jobban, mint mások, mik a kedvezőbb adottságok, gondoljunk csak a terület idegenforgalmi lehetőségeire. Az összefogásban lehetőségek jelennek. Az autonómia gazdasági fejlődést hoz magyaroknak, románoknak egyaránt. Székelyföld **Románia Dél-Tirolja** lehetne, csak el kell kezdeni, kis lépésekben, megfontoltan. A fejlődési stációkon fokról fokra végig kell haladni. Bicikliről egyenesen Ferrariba szállni életveszélyes.”

Ennek kapcsán az EP-alelnök rámutatott: ahogyan Dél-Tirol autonómiája mögött ott állt támogatóan az anyaország, **Ausztria**, hasonlóképpen **Magyarország** új nemzeti kormánya, mi több, az új Országgyűlés is Tanúságot tett az elszakadt nemzetrészek önrendelkezési törekvéseinek támogatása mellett. Ma már nagyobb reménységgel jelenthetjük ki, mondta Tőkés László, hogy „lesz **Székelyföldnek** területi autonómiája, és megszületik a 21. századi

magyar unió az Európai Unióban.

Hogyha Christoph Pan professzorra és hazájára – Dél-Tirolra – tekintünk, reményünk és bizakodásunk szilárd meggyőződéssé erősödik”.

Christoph Pan a kitüntetés átvételét követően elmondta: amíg meg nem nyíltak a határok és Európa nem egyesült, addig Dél-Tirolban egyedül folytatták a küzdelmet a függetlenségért. Miután megszűnt az európai megosztottság, és előtérbe került a kisebbségi kérdés, a magyarokban találták meg a legerősebb partnerüket. A professzor egy Tusnádfürdőn napvilágot látott idézettel zárta köszönőbeszédét, miszerint: „A kutya ugat, az autonómia pedig halad”.

A díjazott tiszteletére adott díszebéd után Tőkés László **Semjén Zsolttal**, a nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettessel egyeztetett aktuális nemzetpolitikai témákról.

Budapest, 2010. november 18.

Az erdélyi, felvidéki, délvidéki és kárpátaljai magyarság is rendelkezik azzal az adottsággal, amellyel területük olyanná válhat, mint a kisebbségi autonómia példaképének tekintett Dél-Tirol – mondta Németh Zsolt külügyi államtitkár egy kisebbségpolitikai tanácskozáson az Országgyűlés külügyi bizottságában, a kitüntetést követően.

Határon túli magyar szervezetek képviselői is részt vettek az eszmecserén, amelyen az ismert kisebbségi szakértő és politikus, Christoph Pan, a Dél-tiroli Népcsoport Intézet vezetője a kisebbségi nyelvekről tartott előadást. Christoph Pan előadásában kitért a „túlzóan korlátozó” szlovák államnyelvtörvényre, amely szerint nyilvánvalóan a magyar nyelv és nem egyéb nyelvek ellen irányul. A dél-tiroli német professzor kifejtette: a nemzeti nyelv és a

kisebbségi nyelvek használata összeegyeztethető, feltéve, ha a felek egyenrangú partnereként, kölcsönös bizalom alapján, kompromisszumokat kötve igyekeznek megoldani a konfliktusforrásokat. „A legtartósabb megoldások mindig azok, ahol csak győztesek vannak, és nincsenek legyőzöttek” – mondta.

Kifejtette, hogy a nemzetállamok gyakran tehernek érzik a kisebbségi nyelveket, de a cél az, hogy a konfliktusforrásokból kulturális gazdagság válhasson. Szerinte paradigmaváltás megy végbe Európában: kezdik elismerni, hogy a kisebbségi nyelvek nem terhet jelentenek, hanem segíthetik a régiók fejlődését. Azt mondta, a kisebbségi nyelvek a kontinens kulturális sokféleségének lényeges elemei, és mint ilyenek, megtartandók.

Megemlékezés az örmény genocídiumról

Idén 95 esztendeje annak, hogy a bukása határára érkezett **Oszmán Birodalomban** elkezdődött az, a szó modernkori értelmében vett népirtás – a törökországi örmény közösség rendszeres és módszeres megsemmisítése –, mely a XX. század többi, hasonló mérvű és természetű néppusztításaival együtt a „**genocídium**” szakkifejezés nemzetközi jogba való bevezetését tette indokolttá. Az új jogi szakfogalom megalkotását (1943) **Raphael Lemkin** professzor azért tartotta szükségesnek, mert a népirtás „oly sokszor megtörtént... előbb az örményekkel szemben, majd ezt követően **Hitler** lépett akcióba...”

Az Európai Parlament mostani, strasbourggi hetén **Tőkés László** erdélyi EP-képviselőnk azért tartotta fontosnak megemlékezni az **örmény genocídiumról**, mivel annak súlyos tragikumával és sokkoló valóságával szöges ellentétben: a **Franz Werfel** által megörökített tömegmészárlás még mindig nem vált nemzetközileg általánosan elismertté. Az újkori **történelemhamisítás** kirívó eseteként ugyanis **Törökország** váltig tagadja az „örményellenes holokauszt” megtörténtét, s a világ országai közül is mind ez ideig mindössze huszonkét állam ismerte el annak történelmi tényét.

A világ több országában törvény bünteti a **holokauszt tagadását**. Több országban – nemrégén Magyarországon is – a kommunizmus által elkövetett bűncselekmények tagadásának büntethetőségét is bevezették. Azonos mércét kellene alkalmazni valamennyi hasonló esetben, így az örményekre nézve is, különös tekintettel Törökország integrációs szándékaira – hangoztatta európai alelnökünk.

Emlékezetes, hogy **Sztálin** a krími tatárok problémájának „megoldását” – vagyis tömeges kitelepítésüket – pusztán „vagon-kérdésnek” minősítette. Hozzá fogható cinizmussal fogalmazott **Abdülhamid** szultán, amikor kijelentette: „Az örmény kérdéstől úgy szabadulhatunk meg, hogy megszabadulunk az örményektől”. – Tulajdonképpen ez történt Törökországban az I. világháború betetőzésekként, és ugyanez a megsemmisítő erejű türelmetlenség öltött testet az egész XX. század világhá-

borúiban és tömeggyilkosságaiban, az etnikai tisztogatásokban és az osztályharc elvén alapuló kommunista népirtásokban.

A kiújuló faji és etnikai, kisebbség- és keresztényellenes **erőszak**, a világ több részén tovább tartó kommunista terror, valamint a muzulmán országok többségében fellelhető vallási türelmetlenségben gyökerező, háborús méreteket öltő **terrorizmus** korszakában az Európai Parlament nem hallgathat és nem maradhat tétlen sem a múlt bűnei, sem a globális erőszak vonatkozásában, és védelmébe kell vennie az emberi jogok kollektív megsértésének áldozatait – bármely néphez, valláshoz vagy közösséghez tartozzanak is azok.

Tőkés László ennek értelmében emlékeztetett az örmény holokausztra és fordult **Jerzy Buzek** EP-elnökhöz indítványával, melyeket mellékelte Felszólalása tartalmaz.

Strasbourg, 2010. november 22.

FELSZÓLALÁS az örmény népirtás 95. évfordulóján

Véleményem szerint az Európai Parlament nem hagyhatja szó nélkül a törökországi **örmény genocídium** 95. évfordulóját. 1987. június 18-i határozata iránti következetességgel meg kell emlékeznie az 1,5–2,5 milliónyi ártatlan polgár életét követelő egykori mészárlásokról, és – azonos mércével mérve – a **holokauszthoz** és a **kommunista népirtásokhoz** hasonlóan, fenntartás nélkül el kell ítélnie az 1915-ben, az Oszmán Birodalom által elkövetett, az örmény kisebbség, illetve keresztény közösség kiirtását célzó emberiségellenes – tömeges – bűntetteket.

Mind ez ideig összesen 22 független állam ismerte el az örményellenes holokauszt történelmi tényét. Fájdalmas, hogy **Morten Messerschmidt** EP-képviselő erre irányuló, idej írásbeli nyilatkozata (16/2010. sz.) végül is nem nyerte el a szükséges képviselői támogatást.

Ezúton indítványozom, hogy **Jerzy Buzek** elnök úr kezdeményezze az örmény népirtás EU-tagországok általi egyöntetű elismerését (1), valamint a cselekmény tagadásának büntethetőségét (2), továbbá az ügynek a **Törökországgal** folytatott csatlakozási tárgyalások napirendjére való kötelező felvételét (3).

Strasbourg, 2010. november 22.

Tőkés László
EP-képviselő

A grúz elnök az EP-ben

Az Európai Parlament tegnapi plenáris ülésén államfőnek kijáró ünnepi fogadtatásban részesítették **Mikheil Saakashvili** grúz elnököt, aki nagyívű beszédet mondott a képviselőház előtt.

A 2003-ban, **Shevardnadze** diktatórikus hatalmának véget vető „rózsás forradalom” nyomán az ország élére került legendás politikust **Jerzy Buzek** elnök köszöntötte, Európa egyik ősi népének és kultúrájának nevezve **Grúziát**.

Saakashvili elnök rendkívüli elkötelezettséggel szólott nemzete és a kaukázusi népek európaiságáról, és **Victor Hugo** szavait idézve tett hitet Európa „nemzetek fölötti egységéről”. Grúzia vissza fog térni az európai népek közösségébe, ahonnan a volt **Szovjetunió** szakította ki – fejezte ki meggyőződését az államfő, kemény szavakkal bírálva ugyanakkor az országot megcsonkító **Oroszországot**, mely az egész posztsovjét térségben tovább folytatja jogelődje megosztó birodalmi politikáját. Mindazáltal a Grúz Köztársaság nem katonai erővel, hanem békés úton kívánja szabadságát kivívni és megszállott területeit, **Abháziát** és **Dél-Oszétiát** felszabadítani – mondta az elnök, ehhez kérve az Unió és a Parlament támogatását.

Jerzy Buzek elnök díszében látta vendégül Grúzia államelnökét és küldöttségét, melyre az EP alelnökei is meghívást nyertek. **Tőkés László** erdélyi képviselőnk ez alkalommal személyesen is találkozott a grúz államfővel, és mint a **Kelet-Európai Partnerség** országaival való kapcsolatokban illetékes alelnök, elismerését fejezte ki Grúzia következetes európai politikája iránt. Kelet-közép-európai képviselőként a volt szovjet tömb országainak és népeinek a sorsközösségéről és az ebből fakadó szolidaritásról szólt, mely természetesen állítja egymás mellé őket. Saakashvili elnök az erdélyi magyarok és egyházak számarányairól és sorsáról érdeklődött. Buzek elnökkel együtt mindhárman nagyra értékelték azt a **vallási és kulturális sokféleséget**, mely a katolikusok és protestánsok, Grúziában pedig a keresztények és muzulmánok együttélésében jelentheti Európa egységesülésének útját. Tőkés László külön is kitért a soron következő **magyar és lengyel EU-elnökségre**, mindkettő hathatós támogatását helyezve kilátásba Grúzia csatlakozási folyamatában.

„A békének nincs alternatívája” – hangoztatta parlamenti beszédében az egyébként Európa-szerető igen ellentmondásosan megítélt grúz államfő, az európai együttműködés elvének értelmében újbólcsak a nagy francia regényírótól idézve, aki szerint: „Az ágyúkat a tárgyalóasztaloknak kell felváltaniuk”. A konfliktusoktól terhes kaukázusi térségből ezt a – szintén ellentmondásosan ható – üzenetet tolmácsolta a felszabadulásra vágyó „rab nemzetek” grúz képviselője.

Strasbourg, 2010. november 24.

Saakashvili, Buzek és Tőkés – fotó: EP

Örökség a Jövőnek

2010. november 25-én, a budapesti Országház Felsőházi termében, a Magyar Országgyűlés égisze alatt nemzetközi konferenciára került sor **Örökség a Jövőnek** (Heritage for the Future) címen. Az Európa örökös kultúráis sokszínűségének értékéről és védelméről szóló tanácskozás mintegy előkészítésül szolgált a 2011 első félévében betöltendő **magyar EU-elnökségnek**, melynek egyik prioritása a hagyományos kultúrák és kisebbségek ügye.

A rendezvény házigazdájaként **Kövér László** országgyűlési elnök a kulturális gazdagság és sokszínűség megőrzése mellett tett hitet, mely minden európai polgár és valamilyen tagállam elemi érdeke. Az európai nemzetek kialakulásának folyamatában az antikvitás és a kereszténység szerepének meghatározó voltát hangsúlyozva, a kultúra megszerzése legfontosabb eszközének az (anya-)nyelvet nevezte. **Kodály Zoltánt** idézve rámutatott, hogy „a kultúrát nem lehet örökölni”, hanem azt minden nemzedéknek magának kell újraalkotnia. A házelnök azokat az uniós tagállamokat bírálta, melyekben az európai kulturális értékrenddel ellentétben, a kisebbségek anyanyelvhasználatát mindmáig korlátozzák.

A konferencia témakörében illetékes európai biztos, **Androulla Vassiliou** az Európát sújtó gazdasági válság közepette a kulturális téren kifejezésre jutó kölcsönös szolidaritást ítélte a korunk kihívásaira adható leginkább megfelelő válasznak. **Jean Monnet** alapító atyát idézte, aki azt mondta volt: ha újratekintnénk az „európai projektet” – a kultúrával kezdené. A kulturális sokféleségnek azonban nem csupán „áldásai” vannak, hanem világszerte sok feszültségnek és ellenségeskedésnek is forrását képezi – mutatott rá az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért és többnyelvűségért felelős – görög – biztosra. A Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Esztendejének (2008) eredményeire visszautalva, a „nyitott és befogadó társadalom” kialakítása mellett foglalt állást. Külön is kitért a cigányság iránti közös európai felelősségre, végezetre pedig a magyar uniós elnökség sikerességé-

▶ be vetett bizalmának adott hangot.

Szőcs Géza kultúráért felelős államtitkár a más népekkel és kultúrákkal szembeni kizárólagosság példaként az antik görögöket említette, akik a sajátjukon kívül minden mást „barbárnak”, „alsórendűnek” ítélték. Egy adott kultúra kizárólagossá tétele viszont nem oldja meg, hanem csak súlyosbítja a bajokat és ellentéteket. Ezért egyetlen igazi megoldás a kulturális, nyelvi pluralizmus lehet. Az erdélyi költő előadása zárórészében koncepciózus módon kitért a magyar EU-elnökségnek az Európai Kulturális Stratégia keretében megvalósítandó célkitűzéseire, különleges figyelmet szentelve a formálódó Duna-stratégiának.

Győri Enikő EU-ügyekért felelős államtitkár értékközösségként határozta meg az Uniót. Az „alap és felépítvény” sematikus marxista elvére visszautalva, örömet fejezte ki, hogy a kontinens országainak hétköznapijait uraló gazdasági, pénzügyi gondok nyomasztó köréből kilépve, „a pincéből – úgymond – a teraszra”, vagyis a kultúra szintjére emelkedhetünk. **Gavrilo Prinzipet**, a sarajevói merénylőt bántotta a Monarchia soknyelvűsége, és emiatt nyúlt fegyverhez; a soknyelvű családból származó **Fejtő Ferenc** párizsi írónak viszont valóságos ihletforrást jelentett a soknyelvűség – mutatott rá az ellentételezés erejével Győri Enikő.

L. Simon László moderátor, az Országgyűlés kulturális bizottságának elnöke az előadásokat bevezető és összegző mondanivalójában – egyebek mellett – a magyar uniós elnökséget fémjelző **Liszt Ferenc** emlékére hívta fel a figyelmet, és annak a reményének adott hangot, hogy a jövőben Magyarország újból „erős közép-európai kultúrállamként” foglalhatja el Európában az őt megillető helyet.

A délutáni **szekcióülések** tanulságait és ajánlásait összefoglaló zárórészben – többek között – **Duray Miklós**, a felvidéki Magyar Koalíció

Pártjának volt alelnöke, valamint **Granasztói György**, az ELTE professzora tartottak beszédet.

A délutáni ülészaknak **Sárdi Péter**, az Országgyűlés Külügyi Hivatalának vezetője volt a levezető elnöke, aki az előző napon Strasbourghban folytatott egyeztető megbeszéléseket az Európai Parlament képviselőivel.

„... A jelenkori Európában esély nyílik arra, hogy a megelőző igazságtalan háborúskodásokat és a területszerző békerendszereket az Európai Unió nagy »békeprojektje« váltsa fel...”

A konferencia befejező részében az Európai Parlament magyar képviselői tartották meg előadásaikat – éppen Strasbourghból jövet.

Gál Kinga – erdélyi születésű – képviselőasszony Az európai kulturális sokszínűség régi és új arcairól értekezett. Az EP kisebbségügyi frakcióközi csoportjának elnökeként az e téren szerzett gazdag tapasztalatai alapján mutatott rá az Unió értékrendje és gyakorlata közötti ellentmondásokra. Mindazáltal bizakodással méltatta az egy évvel ezelőtt hatályba lépett Lisszaboni Szerződést, mely a kisebbségi ügyek vonatkozásában új alapot és új kezdetet jelenthet. Ezzel szemben azonban sajnálattal mutatott rá, hogy az EU-nak hiányoznak a megfelelő jogi, politikai eszközei a kisebbségek ügyének méltó kezeléséhez.

Záróelőadását **Tökés László** EP-alelnök az érdekek és az értékek Európájának párhuzamba állításával, illetve ellentételezésével indította. Az örmény holokauszt 90., valamint a délvidéki német- és magyarirtások 65. évfordulójáról megemlékezve, annak a mélységes tragikumát emelte ki, hogy adott korokban nem csupán egyik vagy másik kultúrát, hanem ezeknek hordozóit is megsemmisítő gyűlölet sújtja. Vértelen formában ugyanez a kérlelhetetlen intolerancia pusztítja a moldvai csángók vagy Szerbia „csángóinak”, a Timoc-völgyi vlahoknak a nyelvét és kultúráját.

A jelenkori Európában esély nyílik arra, hogy a megelőző igazságtalan

háborúskodásokat és a területszerző békerendszereket az Európai Unió nagy „békeprojektje” váltsa fel, melynek rendjén a politikai és hatalmi konfrontációt a nemzetek közötti szolidaritás és együttműködés cseréli fel. A kételkedők jogos fenntartásait is figyelembe véve, bízunk kell eme rendhagyó európai „kísérlet” sikerében, és saját nemzeti, kisebbségi problémáink megoldását is ebben a keretben kell megkísérelnünk.

A kultúrák közötti „háborút” az Európai Unióban a hagyományos kultúrák és kisebbségek pluralizmusa, a kulturális örökség védelmének és megőrzésének a politikája váltja fel. Az erőszakos asszimiláció helyébe az egészséges integráció léphet, az egyenműsítő globalizmust a regionális és lokális értékek sokszínűsége ellensúlyozhatja.

Erdélyi képviselőnk sajnálattal állapította meg, hogy adott, konkrét helyzetekben ez a fajta, haladott európai szellem alig érvényesül – példának okáért a szlovákiai államnyelv-törvény vagy az erdélyi magyar felsőoktatás vonatkozásában. **Leonard Orban**, a volt – román – soknyelvűségi biztos vagy maga Androulla Vassiliou, a görög kulturális biztos ilyen esetekben rendre arra szorítkoznak, hogy az érintett országok „tagállami kompetenciájának” körébe utalják az égető kérdéseket. Sőt, a kolozsvári Babeş-Bolyai tudományegyetem kultúrpolitikusai hamis európai legitimitáció biztosításával (lásd Angela Merkel kancellár díszdoktorrá avatását), „eurokonform” módon élnek vissza az európai multikulturalizmus elvével.

Befejezésképpen Tökés László elismerését fejezte ki azért, hogy a felkészülő magyar EU-Elnökség prioritásai közé vette fel a konferencia tárgyául szolgáló európai kulturális és kisebbségi sokszínűség kérdését. Ennek részeként lehetőség nyílik a határon túlra szakadt kisebbségi közösségeink érdekeinek hatékonyabb képviselőre és identitásuk védelmére. Ámbátor a pusztuló etnikumok és nyelvek is megérdemelnek annyi figyelmet és védelmet, mint a kipusztuló növény- vagy állatfajták – hangsúlyozta képviselőnk.

Budapest, 2010. november 25.

Az EP plenáris ülése: 2010. november 22–25., Strasbourg

Hétfőn, az EP plenáris ülésének megnyitására Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke üdvözölte, hogy Aung Szan Szü Csi burmai ellenzéki vezetőt szabadon bocsátották házi őrizetéből. Az elnök kiemelte az ENSZ november 25-i, a nők elleni erőszak megszüntetése világnapjának jelentőségét.

Szolidaritási alaplól segítenék az árvízkárosultakat

Az Európai Parlament elnöke, Jerzy Buzek a keddi plenáris ülés elején kifejezte részvétét mindazoknak, akiket érintettek a nemrég Belgiumot, Hollandiát, Franciaországot, Olaszországot és az Egyesült Királyságot sújtó árvizek, amelyek több halálesethez és több milliárd eurós veszteséghez vezettek. A rövid vitán felszólaló parlamenterek közül többen a katasztrófa sújtotta országok képviselői, és mindannyiuk a nyolc évvel ezelőtt létrehozott szolidaritási alap gyors mozgósítását kérték a bajbajutott országok megsegítésére.

Miheil Szaakasvili

Hét évvel azután, hogy Grúziában kitört a „rózsás forradalom”, Miheil Szaakasvili, Grúzia elnöke kedden ünnepélyes ülésen szolt a parlamenti képviselőkhez. Az angolul, franciául és oroszul folyékonyan beszélő karizmatikus politikus ünnepélyesen megfogadta: Grúzia soha nem fog erőt alkalmazni annak érdekében, hogy az ország területéről távozásra bírja az orosz erőket. Szaakasvili azt is elmondta: Tbiliszi tárgyalásos úton kíván békét kötni Moszkvával.

Európai Központi Bank szerepe

Jean-Claude Trichet, az Európai Központi Bank elnökének hétfői beszámolóját követően a parlamenti képviselők kedden megszavazták azt az állásfoglalást, mely a pénzügyi intézmény tavalyi tevékenységének beszámolóját, valamint a gazdasági válság kezelésére tett javaslatokat tartalmazza.

A Bizottság stratégiai prioritásairól

Az EP kedden az Európai Bizottság elnökével, José Manuel Barrosoval vitázott a Bizottság 2011-re tervezett munkaprogramjáról. Barroso úgy írta

José Manuel Barroso – fotó: EP

le a jelenlegi pillanatot, mint „arra irányuló konkrét erőfeszítéseink következő lépésének kezdete, hogy az EU-t kivezessük a válságból”.

Az Európai Bizottság munkaprogramjának prioritásai öt fő csoportba sorolhatók: Európa szociális piacgazdaságának fenntartása a válságon túl és azt követően, a munkahelyteremtés növekedésének újraindítása, a polgárközpontú program megvalósítása, Európa súlyának érvényesítése.

A gazdasági kormányzásról

Az Európai Tanács gazdasági kormányzásról szóló október végi ülésének következtetéseiről tartottak vitát a képviselők szerda délelőtt Strasbourgban, ahol szó esett a pénzügyi fegyelem megszigorításáról, az euróövezet pénzügyi stabilitásáról, a túlzott hiányt felhalmozó tagállamok szankcionálásáról, valamint az Írországnak nyújtandó segélycsomagról. A vita során egy kisebb dráma is kibontakozott, amikor kiküldték az ülésről Godfrey Bloom brit euroszeptikus képviselőt, amiért lefasisztázta Martin Schulz szocialista frakcióelnököt.

Szigorúbb tájékoztatás a vényköteles gyógyszerekről

A szerdán megszavazott jogszabály értelmében a betegek könnyebben hozzáférhetnek a vényköteles gyógyszerekkel kapcsolatos minőségi információkhoz. A jogszabály előírja, hogy gyógyszergyártó cégeknek

objektív tájékoztatást kell nyújtaniuk a gyógyszerek jellemzőiről, illetve a gyógyszerrel kezelt betegségekről, elkerülve a fölösleges információkat vagy a rejtett reklámot.

A 2011-es költségvetés

A csütörtökön megszavazott állásfoglalás értelmében a Parlament kész elfogadni a Tanács által meghatározott jövő évi költségvetési összeget, ha a kormányok egyetértenek a költségvetési rugalmasság és a jövőbeli munkamódszerek kérdésével.

Az állásfoglalást elsöprő többséggel fogadták el a képviselők (486 igen, 64 nem és 21 tartózkodás). A Parlament három feltétel teljesítése esetén kész rövid időn belül elfogadni a 2011-es költségvetést.

A Lisszaboni Szerződés hatályba lépése előtt a költségvetést az Európai Unió bruttó nemzeti jövedelmének akár 0,03%-ával lehet megváltoztatni, ehhez parlamenti szavazás és a Tanács minősített többségű jóváhagyása szükséges. A rugalmassági mechanizmus célja a Galileo-projekt, valamint egy milliárd euró értékű rendkívüli segély mozgósítása az élelmiszerárak növekedése miatt bajba jutott, fejlődésben levő országok számára. A Parlament a Szerződés hatályba lépése után is fenn szeretné tartani ezeket a rugalmassági mechanizmusokat.

Tőkés László decemberi eseménynaptára

December 1. • Budapest, Kempinski Szálló:

Sajtófogadás a Kempinski-kocintás évfordulóján

„Lemossuk a gyalázatot” – A Petőfi Sándor Nemzeti dalából idézett verssor jegyében, a Kempinski Hotel konferencia-termében emlékeztek az egybegyűltek arra a nyolc évvel ezelőtti napra, amikor **Adrian Năstase** akkori miniszterelnök és kísérete, **Medgyessy Péter** akkori magyar miniszterelnök, **Göncz Árpád** volt államfő és **Kovács László** külügyminiszter, valamint **Verestóy Attila** és **Kelemen Attila** erdélyi honatyák koccintottak egymással a magyarság nemzeti méltóságát provokáló ünnepi fogadáson.

Ez alkalommal az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács jelen lévő Elnöksége meghirdette a „**Magyarnak lenni jó!**” mozgalmat, amely a kettős állampolgárság népszerűsítése mellett az elkövetkezendő romániai népszámlálás fontosságára irányítja a figyelmet.

December 3. • Székelyudvarhely: Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökségi ülése

December 4. • Székelyudvarhely: Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács küldöttgyűlése

Megemlékezés a 2004. évi rossz emlékű népszavazás évfordulójáról

Az egész napos tanácskozást követően este, december 5-e előestéjén a „korszakzárás” jegyében rövid megemlékezésre és ünnepi műsorra került sor a székelyudvarhelyi Művelődési Házban. Ennek során **Gazda József**, a nagynevű tanár és közíró, az SZNT alelnöke tartott beszédet, a kutatásai és utazásai rendjén a Kárpát-medencében, sőt világszerte tapasztalt nemzeti öntudatról. A megemlékezést a baróti **Transylmania** együttes rövid koncertje teljesítette ki. Ezt követően a résztvevők éő fáklyákkal és gyertyákkal **Orbán Balázs** szobrához vonultak.

December 8–9. • Isztambul: Néppárti küldöttség konstantinápolyi jószolgálati látogatása, az

Ady-zarándoklat Érmindszenten

Unió és az Ortodox Egyház közötti kapcsolatok építése és erősítése céljából.

Látogatás Bartolomeaiosz konstantinápolyi pátriárkánál

Szimpozium az EP–ortodox együttműködésről

December 10. • Budapest:

Találkozó Martonyi János külügyminiszterrel

• Nagyvárad:

A Magyar Demokrácia Központ ünnepélyes megnyitója

December 17. • Budapest, EP-Iroda:

Sajtóértekezlet az Emberi Méltóság Tanácsa (EMT) küldöttségének doberdói zarándoklatáról, útra induláskor

• Doberdo:

Az EMT zarándokútja

Krisztus-szobor avatása a doberdói Magyar Kápolnában

A zarándoklat résztvevői, **Lomnici Zoltán**, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, **Tőkés László**

EP-alelnök, **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi megyéspüspök, **Nemes Csaba**, a budapesti EP-Iroda vezetője és **Szunai Miklós** építész

egy márványból készült Krisztus-szobrot vittek magukkal a tavaly felavatott doberdói Magyar Kápolnába.

December 19. • Temesvár:

Koszorúzás a temesvári népfelkelés 21. évfordulóján, Újvárossy Ernőnek, a temesvári ellenállás első áldozatának sírjánál

Könyvbemutató – G. Mátyus Melinda: Színről-színre. A temesvári református egyházközség forradalma 1989-ben

A temesvári Új Ezredév Egyházközség lelkipásztorának, **Gazda Ist-**

vánnak a beiktatása. Igehirdetés **December 20.** • Bácskossuthfalva (Szerbia):

Találkozás a Szerbiai Magyar Református Egyház Zsinati Tanácsával, Csete-Szemesi István püspökkel, valamint a helybéli Egyházközség Presbitériumával

• Temerin (Szerbia): A Vajdasági Magyar Demokrata Párt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács képviselőinek találkozója

Adventi Biblia-kiállítás megnyitója a helyi Művelődési Házban

Ökumenikus karácsonyi ünnepély **December 21.** • Budapest, EP-Iroda:

Sajtófogadás. Adventi Karácsonyköszöntő

Találkozás Gáll András Levente államtitkárral

December 22. • Nagyvárad:

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Elnökségének munkaülése Karácsonyköszöntő az EP-Irodában

December 23. • Nagyvárad:

Látogatás és ünnepköszöntés a helybéli hajléktalanszállón

Tőkés László EP-alelnök munkatársai kíséretében mintegy hetven élelmiszercsomagot ajándékozott a nagyváradi hajléktalankat istápoló szociális intézmény lakóinak

December 25. • Nagyvárad-Olaszi:

Karácsonyi ünnepi istentisztelet. Úrvacsoraosztás

December 27. • Nagyvárad, EP-Iroda:

Évzáró munkaülés

December 28. • Sarmaság:

Magyar Demokrácia Központ ünnepélyes felavatása

Erdélyi Magyar Néppárt alakul

Székelyudvarhelyen, 2010. december 4-én tartotta az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) Országos Küldöttgyűlését. A 210 küldöttből jelen lévő 205 területi képviselőt, az EMNT szakbizottságainak elnökeit, valamint a tizenöt tagú Elnökséget többek között levélben köszöntötte **Schmitt Pál**, Magyarország köztársasági elnöke is. Magyarország legmagasabb közbizottsága üdvözlésében – egyebek mellett – a következőket fogalmazta meg: „A rendszerváltás lehetetlennek tűnt 1980-ban, ahogy 1990-ben az autonómia, amiben valakik reménykedtek, valakik pedig elfelejtették. Az előbbieknél lett igazuk. Magyarországon és Erdélyben is eljött az ideje, hogy immár ne visszafelé nézzünk, hogy ne lehetetlenekben gondolkodjunk, hanem tanuljunk meg remélni, csupa nagy betűvel REMÉLNI, hiszen ez a kereszténység egyik alappillére is. Ebből és a hitből fakad az a szeretet, mely minden szabadságvágyó erdélyi polgárt összeköt.”

A Magyar Kormány részéről **Répás Zsuzsanna** helyettes államtitkár, a Nemzetpolitikai Államtitkárság vezetője osztotta meg gondolatait. Tartalmas beszédében az anyaországi politikus rámutatott: Trianon hatalmas trauma volt, de olyan trauma, amely „megmutatta, hogy néhány év, évtized alatt fel lehet építeni romokból egy országot, kiváló oktatási rendszerrel, innovatív elképzelésekkel”. Itt az ideje, hangsúlyozta a helyettes államtitkár, hogy megértsük: ha a magyar nemzet összefog, nagy dolgokra képes. Répás Zsuzsanna kijelentette: a Magyar Kormány legfőbb nemzetpolitikai célkitűzése, hogy minden magyar ember teljes életet élhessen szülőföldjén, és erre a legjobb garancia az autonómia, amely, megfogalmazása szerint, „a közösség felelős szabadsága”. „A különböző autonómiaformák jelentik ma a garanciát elszakított nemzettársainknak, ezért a magyar államnak kötelessége támogatni ezeket a törekvéseket” – mondta a Nemzetpolitikai Államtitkárság vezetője. Világossá kell tenni, fogalmazott Répás Zsuzsanna, hogy Európában nem lehet kettős mércé-

Répás Zsuzsanna, a Nemzetpolitikai Államtitkárság vezetője

vel mérni: az az autonómia, amely a kontinens számos nemzeti közösségét megilleti, az az erdélyi magyarságot is megilleti. A helyettes államtitkár hozzátette: **Tőkés László** szerepvállalásával jó esélye van annak, hogy minden eddiginél nagyobb súllyal lehessen képviselni az erdélyi magyarság autonómiájának ügyét az Európai Parlamentben. A politikus felhívta a figyelmet arra is, hogy legfontosabb céljainkat csak a legszélesebb összefogással tudjuk elérni. A Magyar Kormány most ehhez a nemzetépítő munkához keres szövetségeseket, jelentette ki Répás Zsuzsanna, kiemelve, hogy Tőkés László és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács stabil és megbízható partnereik volt és marad a továbbiakban is.

A köszöntések után Tőkés László, az EMNT elnöke tartotta meg ösztöregző és programadó beszédét. A **Kós Károly-i „Kiáltó Szó”** prófétizmusára építve, az erdélyi EP-alelnök az „élni és dolgozni akaró” erdélyi magyarság számára kettős célt jelölt meg: az erdélyi magyarság nemzeti autonómiáját, valamint a magyar uniót az Európai Unióban. A püspök kijelentette: mindig az igazságra kell építeni, hiszen „a mi igazságunk a mi erőnk”, tehát ilyen értelemben „igazságpolitikát” kell folytatni: az igazságot ki kell mondani, ezt követően pedig cselekedni kell. Most, a 2010-es magyarországi választások eredményeképpen elékezett az a „kegyelmi idő”, amikor végre folytatni lehet az 1989-ben elkezdődött, majd félresiklatott rendszerválto-

zást. Ahogyan a Vasfüggöny innerső oldalán rekedt országokban is be kell fejezni és ki kell teljesíteni az érdemi változásokat, ugyanúgy a nemzetpolitikában is rendszerváltás szükségeltetik, jelentette ki Tőkés László. Le kell zárunk végre a súlyos örökséggel terhelt XX. századot ahhoz, hogy elkezdhessük a magyarság és Európa igazi XXI. századi történelmét – mondta az EP-alelnök, tehát – divatszóval mondva – az „európai projekt” számunkra csakis akkor lehet sikeres, ha annak részeként a „magyar projekt” is kiteljesedik. Ennek részeként hirdette meg az EMNT december 1-jén, a Kempinski Szállóban a „**Magyarnak lenni jó!**” mozgalmat, amely a kettős állampolgárság népszerűsítése mellett az elkövetkezendő romániai népszámlálás fontosságára irányítja a figyelmet.

Az EMNT elnöke rámutatott: hatalmas a kiábrándultság az erdélyi magyarság körében. A sorozatos szavazatvesztések azt mutatják, hogy egyesek egyenesen apolitikussá váltak. „Le kell mosni a gyalázatot”, amit az elmúlt években „rákentek” a „felelőség nélküli” politikusok, hogy újból jó legyen magyarnak lenni – emelte ki Tőkés László. A megtisztuláshoz viszont szükséges az elszámoltatás (határon átnyúló módon), illetve az átvilágítás is, hogy végérvényesen megszabadulhassunk a kommunista múlt zárványaitól.

Politikai irányváltásra van szükség – mondta az EP-alelnök. Az érdekképviselőt kisajátítani akaró

► Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) gazdaságpolitikája a „gyurcsányi szinten” rekedt, a válságra hivatkozva cselekvően asszisztál a bukaresti kormány népnyúzó intézkedéseire.

Oda jutottunk, hogy Románia lakosságának többsége nem jön ki a fizetéséből, a létminimum szintjén tengődik. „Kiket választottunk? – tette fel a retorikai kérdést a püspök. Az RMDSZ-nek el kellene döntenie végre, hogy Bukarestet képviseli az erdélyi magyarság előtt,

vagy a választói, az erdélyi magyarság érdekeit érvényesíti a román fővárosban”. Ezen túlmenően pedig jó lenne, ha a magyar állampolgárság kérdésében is egyértelműen állást foglalna a romániai magyar parlamenti párt, mert míg egyes képviselői – mint például **Frundea György**, **Seres Dénes** és **Derzsi Ákos** – határozottan nem mondanak a magyar közjogi együvértartozás lehetőségére, addig szervezeti szinten a szekér jobbról előzi a lovakat: az állampolgársági honlapról leszedett szövegeket nyomdai úton sokszorosítva kampányolnak a magyar állampolgárság mellett. Ez utóbbi felvilágosító és népszerűsítő munkát egyébként szívesen fogadjuk, mondotta Tőkés László, mert így legalább az elmúlt években a magyar közpénzek „osztogatásakor” kezelési költség jogcímén lenyúlt adóforintok

százezerből legalább egy kis rész visszajut az erdélyi magyar közösséghez.

A Magyar Népi Szövetségtől datálható egységdemagógián túl kell lépnünk – hangsúlyozta az EMNT elnöke. Románia nemsokára belép a schengeni övezetbe, így tehát minden akadály elhárul az elől, hogy cselekvően részt vegyünk a Nemzeti Együttműködés Rendszerében. A tizenötmillió magyar nemzet ilyenképpen állhat talpra az egységesülő Európában. Plurális, az európai értelemben vett sokszí-

nű egységre van szükség, jelentette ki Tőkés László. „Az elmúlt évtizedekben mindent megpróbáltunk, hogy a helyes útra tereljük a politikai szervezeteinket” – hangsúlyozta, és rámutatott arra: míg a Magyar Polgári Párttal strukturális gondok vannak, illetve vezetőivel nem talál a szó, addig az RMDSZ-szel létrehozták ugyan az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórumot – ám ez áldozatává vált az RMDSZ pillanatnyi érdekeket követő konjunktúra-politikájának.

Éppen ezért szükségesnek tartja egy új párt létrehozását, szögezte le Tőkés László, és a küldöttgyűlésnek javasolta, hogy támogassák egy befogadó jellegű gyűjtőpárt megalapítását. Az **Erdélyi Magyar Néppárt** munkanevű politikai szereplő az **Európai Néppárt** nemzeti leágazása lehetne – hangsúlyozta, melyben mindenki megtalálhatná a

helyét, aki közösségéért és az egész Kárpát-medencei magyarságért tenni kíván.

A továbbiakban a küldöttgyűlésen az elmúlt egy év megvalósításáról számoltak be a partiumi, közép-erdélyi és székelyföldi régióelnökök, a munkájuk eredményeként egyfajta szakpolitikai problématerképet vázoltak a szakbizottsági elnökök, és sor került a partnerszervezetek – így a **Moldvai Csángómagyarok Szövetsége**, a **Magyar Ifjúsági Tanács**, az **Erdélyi Magyar Ifjak** és a **Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének** – küldöttgyűléshez intézett üzeneteinek a tolmácsolására is. A **Székely Nemzeti Tanács** elnökének, **Izsák Baláznak** a levelét **Tulit Attila** alelnök olvasta fel. Ebben többek között a közös célok érdekében történő, a személyi ellentéteken felülemelkedő összefogást szorgalmazott az EMNT egykor integráns részét képező székely középviselő vezetője.

A Fidesz-KDNP frakciószövetség részéről a brassói származású **Kalmár Ferenc** szegedi országgyűlési képviselő, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke köszöntötte a résztvevőket.

Kiemelt napirendi pontként **Gergely Balázs** megbízott igazgató bemutatva a létrehozott **Demokrácia Központok** hálózatát, ismertette annak céljait, fontosabb programjait, illetve strukturáját. **Borbély Zsolt Attila** a „Magyarnak lenni jó!” programot bontotta ki részletesebben, majd az országos tisztújítás következett. Ennek során **Illyés Szabolcs** javaslatára az Országos Küldöttgyűlés egy évvel meghosszabbította az elnökség mandátumát.

Végezetül **Toró T. Tibor**, az EMNT ügyvezető elnöke terjesztette elő az új párt létrehozásáról szóló határozattervezetet. A tervezet preambulumban többek között azzal indokolták az új politikai formáció szükségességét, hogy „az elmúlt húsz esztendő kevésbé vitt bennünket közelebb az erdélyi magyarság stratégiai céljainak megvalósításához, mivel a közösségünk politikai képviseletét ez ideig ellátó szervezetek egyike sem töltötte be kellő módon az erdélyi magyarság önrendelkezésének kivívását célzó, elsőrendű hivatását és feladatát”. Éppen ezért, hangsúlyozta Toró, az erdélyi ma-

Tőkés László EMNT-elnök

Újraválasztott elnökség

▶ gyar nemzeti közösség politikai érdekképviselőiként szükség van egy új politikai szervezet – az Erdélyi Magyar Néppárt – létrehozására, amely pártnak „olyan befogadó gyűjtőpártnak kell lennie, amelyben minden, az említett értékeket magáénak valló, közösségi szerepvállalása során nem kompromittálódott, az erdélyi és az egész Kárpát-medencei magyarság sorsa iránt elkötelezett magyarnak meg kell találnia a helyét, függetlenül attól, hogy korábban melyik magyar szervezet keretében tevékenykedett” – áll a később elfogadott határozat szövegében.

A pártalapítás kapcsán kisebb vita alakult ki, mert bár egyetértettek abban, hogy szükség van egy hiteles, az autonómia iránt valóban elkötelezett politikai pártra, egyesek ellenben az időzítést nem tartották alkalmasnak, mások pedig arra hívták fel a figyelmet, hogy óriási munka egy párt bejegyzése Romániában. Végezetül nyolc tartózkodás mellett a Küldöttgyűlés elfogadta a pártalapítást szorgalmazó határozatot.

Legyen külön állami ünnep

Az országos küldöttgyűlés résztvevői elfogadták **Jakab István**, az EMNT Maros megyei elnökének javaslatát Románia nemzeti ünnepe időpontjának módosításáról, mivel a magyarok nem ünnepelhetik december elsején Erdély elcsatolását – ezt abszurdum lenne elvárni. Jakab felhívta a figyelmet: bár a nemzeti ünnepet tiszteletben tartják, de örvendetes volna, hogyha konszenzus eredményeképpen kijelölnének egy állami ünnepet is, amelyet Románia

összes állampolgára sérelmek és féltelmek nélkül közösen tudna megülni.

Este a székelyeknél

Az egész napos tanácskozást követően este, december 5-e előestéjén a „korszakzárás” jegyében rövid megemlékezésre és ünnepi műsorra került sor a székelyudvarhelyi Művelődési Házban. A megemlékezőket levélben köszöntötte **Mádl Ferenc** egykori – a 2004-es népszavazás idején hivatalban volt – köztársasági elnök, aki üzenetét ekképpen zárta: „Hat évvel ezelőtt, a világosság születésére várva ijesztő sötétség szakadt ránk. A virrasztás nem volt hiábavaló: azóta kivilágosodott. De a sorsunkról döntő cselekedetek ránk várnak. Ezekhez a tettekhez kívánok mindannyiuknak bölcsességet, türelmet, erőt – és Karácsony felé közeledve: békességet a jóakarátú embereknek.” Szintén levélben szólt

az egybegyűltekhez **Böjte Csaba atya**, aki egyebek mellett arra figyelmeztetett: „Trianonra sajnos a kettős állampolgárságról szóló magyar törvény nem végleges gyógyír, az ott felszakadt gondokra, kérdésekre, e térségben élő népek csak együtt adhatnak választ! Én szívből remélem, hogy amit a huszadik század elvett a Kárpát-medencétől: a békés, testvéri együtt gondolkodást, a bizalomból fakadó békét, azt a huszonegyedik század elhozza, visszaadja és akkor az itt élő népek jókedvű munkával, közösen, mindannyiunk örömeire tündérkertté tehetik ezt a földet.”

Az este első szónokaként **Gazda József**, a nagy nevű tanár és köztársasági elnök tartott sodró erjű beszédet, amelyben a kutatásai és utazásai tapasztalatai alapján a Kárpát-medencében, sőt, világszerte fennmaradt és érezhető nemzeti öntudatról tett bizonyosságot. Dacára a XX. századi megpróbáltatásoknak, mindenütt kimondták és ki kell mondani, hogy „magyarnak lenni jó”, hangsúlyozta „a jelenkori magyarság Julianus barátja”, ahogyan Tótkés László nevezte őt rövid ünnepi beszédében.

A megemlékezést a baróti **Tran-sylmania** együttes rövid koncertje teljesítette ki. A magyar népdalkincséből, illetve a népi dalkultúrából építkező nemzeti rockegyüttes előadását követően a résztvevők égő fáklyákkal és gyertyákkal **Orbán Balázs** szobrához vonultak, ahol piros-fehér-zöld szalag mentén „összekapaszkodva” énekeltek el a Magyar Himnuszt.

Székelyudvarhely,
2010. december 4.

Fáklyás felvonulás Székelyudvarhelyen

Schmitt Pál levele az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácshoz

„A lehetetlent is szabad lesz remélni!
Meglátod, hogy milyen érdekes lesz élni.”
Sütő András

**Tisztelt Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács!
Kedves Magyar Barátaim!**

Legutóbbi erdélyi látogatásomon és azóta is sokukkal találkozhattam és megismerhettem munkájukat, elkötelezettségüket a XX. század történelmi sebeinek gyógyításában.

Meghívójában Tőkés László elnök úr röviden, de nagyon határozottan meghatározza céljukat: Magyar Uniót az Európai Unióban. Különösen hiteles ez a gondolat tőle, hiszen az Európai Parlament alelnöke. Bizony történelmi időket élünk, hiszen csaknem minden Kárpát-medencében élő magyart közös jogrend köt össze, ez maga az Európai Unió, aminek hamarosan tagjai lesznek a Horvátországban élő magyar barátaink is, és megkezdődnek az egyeztetések Szerbiával is, ahol talán soha nem állt olyan közel az autonómiához magyar közösség, mint manapság. Jó reményeink lehetnek, hiszen Magyarország az EU soros elnöki feladataira készül, s immár mindenki számára bemutathatja, hogy őshonos nemzeti kisebbségeivel közösen miként lehet motorja a közép-európai együttműködésnek.

Erdélyi barátainknak különösen fontos feladata lesz, hogy az európai csillagok kedvező állásánál olyan eredményeket érjenek el, melyeket annak idején legendás írójuk, Sütő András csak remélt, magyarországi vendégeit lefüggönyözött szobában, harsogó lemezjátszó és széki párnával letakart telefon társaságában fogadva. Talán egy ilyen sötét, de lelki fényekkel telt napon írhatta le, hogy „A lehetetlent is szabad lesz remélni! Meglátod, hogy milyen érdekes lesz élni.” Aztán elérkezett 1990, aztán 1991, 1992 és az elmúlt húsz év. A rendszerváltoztatás lehetetlenné tűnt 1980-ban, ahogy 1990-ben az autonómia, amiben valakik reménykedtek, valakik pedig elfelejtették. Az előbbieknél lett igazuk.

Magyarországon és Erdélyben is eljött az ideje, hogy immár ne a visszafelé nézzünk, hogy ne lehetetlenekben gondolkodjunk, hanem tanuljunk meg remélni, csupa nagy betűvel REMÉLNI, hiszen ez a kereszténység egyik alappillére is. Ebből és a hitből fakad az a szeretet, mely minden szabadságvágyó erdélyi polgárt összeköt. Keressék ezeket a kötelekeket, munkálkodjanak az egységen. Márai Sándor írja egy helyütt, hogy „Az élet tökéletesen rendez minden helyzetet, ha alkotni akar.”

Jó munkát kívánok hát Önöknek, alkotó munkát, s reméljük az Élet aztán rendez mindent, amit Erdély magyarjai és minden jó szándékú európai polgár remél, az őshonos közösségek önrendelkezésének lehető legjobb formáját.

Üdvözzel:

Schmitt Pál
Magyar Köztársasági Elnök

Mádl Ferenc levele az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácshoz

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves egybegyűltek!

Sok szeretettel köszöntöm mindnyájukat a karácsonyi várakozás, a korai sötétség napjainak egyikén. Sajnos, személyesen nem lehetek jelen a mai nap rendezvényein, de lélekben Önök közt vagyok.

Ezek a december eleji napok mindig egy kicsit szomorúak. Nem könnyű időszak ez senkinek – ilyenkor a Karácsony reménye ad vigasztalást. Talán nem helyes egy társadalmi megmozduláson a keresztény gondolkozásmód messzire néző példázatára utalnom, mégis azt gondolom, olyan mélységes emberi példázat van ebben, hogy itt is érdemes felidézni. Egyének és nemzetek életében vannak sötét napok – ezek rossz közérzetét, kedvetlenségét a világosság győzelmébe vetett hit enyhíti. Erdély magyarsága, benne Udvarhelyen ez a kis székely világ, ugyanígy érez Advent heteiben, és a történelmi várakozás éveiben.

Mindkét értelemben szükségünk van a reménységre. Reményre ok mindig van, ahogy, ne tagadjuk, a reménytelenségre is – de rajtunk áll, hogy melyiket választjuk. A hit azt jelenti, hogy tudunk reménykedni. És így cselekedni is. Tetteinkben pedig mi magunk valósítjuk meg magunkat, azokban rejlik legvégső személyi autonómiánk, s tetteinkben valósulnak meg reményeink.

Hat évvel ezelőtt, a világosság születésére várva ijesztő sötétség szakadt ránk. A virrasztás nem volt hiábavaló: azóta a kivilágosodott. De a sorsunkról döntő cselekedetek ránk várnak. Ezekhez a tettekhez kívánok mindannyiuknak bölcsességet, türelmet, erőt – és Karácsony felé közeledve: békességet a jóakarató embereknek.

Budapest, 2010. december 2.

Mádl Ferenc

„Itthon – a Hazában”

Tőkés László levele a miskolciakhoz december 5-re

Szabó Sándor lelkész, újonnan választott miskolci önkormányzati képviselő Advent előtt azzal kereste meg **Tőkés László** EP-alelnököt, hogy örvendetesnek tartaná, ha a nemzeti megújulás jeleként **Miskolcon** idén a hargitai fenyvesekből származó fa állhatna a város főterén. A kérés hamarosan teljesült, a Hargita-megyeyi **Szentegyháza** önkormányzata önzetlen testvéri szeretettel egy nyolcméteres fenyőfát ajándékozott az anyaországi városnak, amelyet 2010. november 24-én felállítottak a Szent István téren. A miskolci Székely Karácsonyfa fővédnökeként Tőkés László püspök, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke 2010. december 5-én a „korszakzárás” és a nemzeti egymásratalálás jegyében levélben köszöntötte a miskolciakat.

Krisztusban szeretett miskolci Testvéreim!

A székelység írófejedelme, **Tamási Áron** nagy lélegzetvételű trilógiájában többek között arra a kérdésre keresi a választ: „mi célra vagyunk a világon?” A választ talán mindannyian ismerjük: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Azt viszont azonban már ritkábban tesszük hozzá, hogy **Ábelnek**, a farkaslaki székely ifjúnak ezt a választ **Amerikában** adja meg egy öreg néger, aki „ahogy ezt kimondta, ismét kacagni kezdett, de nem egészen úgy, mint az előbb, hanem a keserves és az örökké hontalan ember könnyes kacagásával.” A folytatásban Ábel, minekutána megismétli a választ, érzelmeiről ekképpen vall: „És éreztem, hogy a szívem megtelik nagy és általános meleggel, a lelkem megtelik a derűs idő nyugalomával, és a szemem megtelik a hajnal harmatával. Lassan felálltam, és azt mondtam: Igaza van, késelem nélkül haza fogok menni, hogy otthon lehessen valahol ezen a világon!” Azt is megtudjuk, hová megy haza Ábel: „**Erdélybe, a Hargitára.**”

Oda ment haza, ahonnan ezt a fenyőfát önzetlenül, az első testvéri kérésre elküldték Nektek **Szentegyháza** lakói. Arra a helyre ment haza, amelyet kicsivel később, nagy hatalmak diktátuma nyomán már más nemzet nevezett hazájának, és amelynek magyar őslakóit a hivatalos államnyelven „bozgor”-nak nevezik, ami – köztudomásúlag – „hazátlant” jelent. Habár kimondhatatlanul fáj, hogy szülőföldünket, **Erdélyországot** megtagadják tőlünk, a gyászos évfordulóra visszagondolva, ennél is inkább fájdalunkra szolgál, hogy Tamási legendás hőse nem máshová, hanem a későbbi „huszonhárommillió román” országába tért haza.

Hát ezzé lett magyar Hazánk, kedves Testvéreim?! Két emberöltő elég volt ahhoz, hogy ezer éves közös múltunkat elfeledjük, és néhány „reggel, éjjel meg este” hazudozó politikusunk riogatása többmillió nemzettársunkat „keserves és örökké hontalan” magyarrá alacsonyítsa.

Mert 2004. december 5-én úgy éreztük: habár szülőföldünk – ragaszkodásunk okán – örökre megmaradt, „otthonunk a hazában” már-már elveszni látszik. Ezt tették velünk azok a volt elvtársak, akik **1989** Szabadító Kará-

csonyát megelőzően a „be nem avatkozás” elve alapján, mintegy fél évszázadon át az elszakított nemzetrészekről tudomást sem vettek. És azok az utódkommunisták, akik az elmúlt nyolc esztendőben az Anyaországot felprédálták, a nemzet vagyonát ellopták, gyermekeink jövőjét pedig elzalogosították.

Ennek az áldatlan állapotnak véget kellett vetni!

Megcselekedtéltek. Nektek köszönhetően idén áprilisban beköszöntött a Nemzet tavasza.

Az egyesülő Európában újbóli történelmi lehetőség és erkölcsi korparancs, hogy magyarságunk magára találjon, és millenárius örökségének folytatásaképpen – remélt jövője érdekében – talpra álljon. Biztató jelnek számító keretként tekinthetünk arra a **Nemzeti Összetartozásra**, melynek Napját a Magyar Országgyűlés nemrég nyilvánította ki, és 2010. június 4-én első ízben tartotta meg. Éppen ideje volt a szólásnak és a kiállításnak, melynek rendjén a magyar nemzet – jelképes módon – végérvényesen lezárta a veszerthes **XX. századot**, és – Trianon gyógyításaképpen – belevághatott a **XXI. századba**, melynek során részévé válhat a Nemzetek Európájának.

December 5-e „gyalázatát” végérvényesen a magyar állampolgárság határon túlra való kiterjesztése „mosta le”. Az ezt kimondó törvényt elsőprő többséggel hozták meg. Az ellenzők neveit sem haszontalan felsorolni. Némekkel voksoltak a nemzetgyűlölet karmesterei: a szocialista Molnár Csaba, Szanyi Tibor és Gyurcsány Ferenc. Az „Aprók”...

Nekünk viszont, határon innen és túl, hinnünk kell abban, hogy – költőóriásunk megfogalmazásában –: a „majmos, zavaros, perces, hittelen” idők, a „perc-emberké” ideje lejárt. Hinnünk kell saját erőnkben, hinnünk kell abban, hogy erőink összeadódnak. Messzire látó versét **Ady Endre** ilyenképpen folytatja: „...építésre készen a kövünk, / Nagyot végezni mégis mi jövőnk. / Nagyot és szépet, emberit s magyart.” Végtere is ebben kell hinnünk!

A tétlen csodavárás és a múltból örökölt felelősségáthárítás „következmények nélküli országának” passzív sodródásával szemben a teljes körű összefogáson alapuló, felelősségteljes cselekvés útjára kell lépniünk!

Ez a székely **fenyő-** és **kor-fa** legyen a mi jövőbe vetett hitünknek sudár jele! Jele és jelképe a határtalan együvé tartozásnak, „emberi s magyar” jövődönknek!

Advent második vasárnapján a prófétai ige üzenetével köszöntöm a miskolciakat: „Megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel Romlás Építőjének, ösvények Megújítójának, hogy ott lakhassanak” (És. 58,12).

Együttes erővel hadd építsük meg a „rég” romokat”, hogy „itt lakhassunk”, hogy végre valóban otthonra leljunk – a hazában.

Székelyudvarhely, 2010. december 5.

Tőkés László

az Európai Parlament alelnöke,
az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke

Erdélyi újságírók az EP-ben

Fotó: EP

Tőkés László EP-képviselő meghívására az idei év utolsó brüsszeli munkahetén erdélyi újságírók küldöttsége tett munkalátogatást az Európai Parlamentben. Az Erdélyi Napló, a Reggeli Újság, a Háromszék és a Székely Hírmondó újságírói mellett meghívást kapott **Bakk-Dávid Tímea**, a Transindex hírportál szerkesztője is, annak elismeréseképpen, hogy éppen nemrég nyerte el a 2010. Európai Év Újságírója romániai díját. December 7-én a hazai magyar sajtó képviselői – egyebek mellett – a Magyar Néppárti Delegáció ülésén is részt vettek, melyen **Gyürk András** küldöttségvezető köszöntötte és Tőkés László mutatta be őket.

A zsúfolt munkanapon került sor az Unióhoz tartozó országok néppárti parlamenti csoportjainak és az EP néppárti frakciójának **XIII. csúcstalálkozójára**, melynek rendjén – többek között – **Győri Enikő** külügyi államtitkár tartott előadást a soron következő **magyar EU-Elnökség** terveiről és prioritásairól. Magyarország egy „erős Európában” érdekelt – hangsúlyozta –, melyben mindenek fölött „az emberi tényező” érvényesül. Kormányának elsőbbséget élvező témái között – egyebek mellett – a következőket jelölte meg: demográfiai helyzet és családpolitikai kérdések; a kulturális sokszínűség, a szociális befogadás, a gazdasági növekedés, valamint a fenntartható fejlődés, a kis- és középvállalatok és a munkahelyteremtés; a roma stratégia, az Alapjogi Charta végrehajtása, valamint az európai integráció folytatásának problémakörei.

Felszólalásában Tőkés László külön is gratulált a magyar Elnökség soknyelvűsége és kulturális sokszínűsége vonatkozó programjához, melyben az erdélyi magyarság kiváltképpen érdekelt. Az e tárgyban legutóbb megrendezett **budapesti nemzetközi konferencia**, továbbá **Nagyszében** előző, valamint **Pécs** idei európai kulturális fővárosok szerepének és üzenetének méltatása kapcsán erdélyi képviselőnk a regionális kulturális együttműködést fontos stabilitási tényezőnek ítélte, melyre a feszültségekkel terhes Kelet- és Közép-Európában igen nagy szükség van.

Gvido Kres szlovéniai parlamenti frakcióvezető a magyarországi szlovén kisebbség problémáira hívta fel az államtitkár figyelmét.

Jean-Pierre Audy francia néppárti EP-képviselő **Horvátország** példájával szemléltette, hogy az utóbbi időszakban mennyire lelanyhult a további országok európai csatlakozása iránti lelkesedés. Emiatt kommunikációs „offenzívát” sürgetett, Európa újraegyesítésének folytatása érdekében.

A délután folyamán Tőkés László EP-alelnök a következő látogatókat, illetve küldöttségeket fogadta hivatalában: **Markus Meckel** evangélikus lelképásztort, a volt német Demokratikus Köztársaság utolsó – rendszerváltó – külügyminiszterét; **Fatma El Zahra Etman** egyiptomi EU-nagykövetasszonyt – a legutóbbi egyiptomi országos választások kapcsán; A Magyarországi Németek Pécs-Baranyai Nemzetiségi Körének

küldöttségét, **Matkovits Kretz Eleonóra** elnöksasszony vezetésével; **dr. Tóth Miklós** jogász-teológust, a Magyar Református Egyházak Egyetemes Zsinatának elnökségi tagját.

Délután a Romániai Néppárti Delegáció **Theodor Stoilojan** elnökletével tartotta heti ülést, melyen erdélyi képviselőnkkel együtt **Szilágyi Zsolt** alelnöki kabinetfőnök is részt vett. Tőkés László EMNT-elnöki minőségében bejelentette, hogy az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács szombati küldöttgyűlése új párt, az **Erdélyi Magyar Néppárt** megalakítását kezdeményezte. Ugyanakkor felajánlotta, hogy magyar részről készsággel támogatják Romániának a schengeni övezetbe való 2011 márciusi felvételét, amit több ország, köztük Franciaország és Hollandia is ellenez. Képviselőnk felvetését **Marian-Jean Marinescu** EP-képviselő váratlanul durva támadással „viszonozta”, **Jerzy Buzek** legutóbbi támogató levele, valamint a „december elsejei gyásznap” kifejezésének használata kapcsán. Miként a vita során kiderült, augusztus folyamán a román politikus titkos levélben tett feljelentést a lengyel EP-elnök ellen erdélyi képviselőnk ellen.

A napi program másik fontos rendezvényére a Képviselőlet Nélküli Nemzetek és Népek Szervezetének (UNPO), valamint az Afrikai Jogok Monitoroközpontjának szervezésében, **Ana Gomes** EP-képviselő védnökségével került sor az Európai Parlamentben – **Etiópiáról**, az ország antidemokratikus rendszeréről és polgárháborús viszonyairól. Megnyitó beszédében Tőkés László alelnök síkra szállt a hatóságok által „terroristáknak” bélyegzett lázadó kisebbségek, illetve **Ogaden** tartomány megtizedelt és földjükről elűzött lakói védelmében – Európa és az Egyesült Államok közös fellépését sürgetve a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében. „Etiópia népét nem szabad sorsára hagyni, miként 1956-ban a magyarokat vagy 1968-ban a csehek!” – hangoztatta erdélyi képviselőnk beszédében.

Brüsszel, 2010. december 7.

Az Európai Néppárti Frakció Isztambulban

Ökumenikus párbeszéd Isztambulban – fotó: ENP

2010. december 8–9-én, az Európai Parlament Néppárti Frakciójának küldöttsége látogatott **Isztambulba**, az Unió és az Ortodox Egyház közötti kapcsolatok keretében, ezek építése és erősítése céljából.

A hattagú delegáció első útja **Bartolomaiosz** konstantinápolyi pátriárkához vezetett, aki december 8-án egyháza székhelyén, a történelmi érseki palotában fogadta európai parlamenti vendégeit.

Az egykori **Byzantium** püspökének jogutódja, **Konstantinápoly** és az „**Új Róma**” érseke mintegy 300 millió ortodox – római pápához hasonlítható – egyházfője, és a világ egyik kimagasló lelki vezetőjének számít. A **Konstantinápolyi Ökumenikus Pátriárkátus** az 1054-ben végbement „nagy egyházszakadás” (szkizma) nyomán vált a Keleti Ortodox Egyház vallási központjává.

A konstantinápolyi pátriárkátus Ortodox Egyházban betöltött vezető szerepével szöges ellentétben a **Törökországi Ortodox Egyház** ma már csupán mintegy 100 ezer lelket számlál. Az I. világháború idején és az azt követő időszakban a vallási kizárólagosságra törekvő török állam tömeggyilkosságok és erőszakos tisztogatás révén szabadult meg mintegy másfél milliónyi görög ortodox és egy-két milliónyi örmény keresztény lakosától.

Mindezek ellenére, Bartolomaiosz konstantinápolyi Pátriárka az ökumenikus világmozgalom, valamint a vallásszabadságért és az emberi jogokért folytatott küzdelem egyik meghatározó személyisége: „a

szerepet, a békeség, az igazságosság és a megbékélés világgraszoló apostola”.

Bartolomaiosz – egyebek mellett – rendkívüli szerepet játszott a délkelet-európai, illetve a balkáni békeltetési folyamatban, továbbá egyik vezető képviselője a keresztény–muzulmán–zsidó vallásközi párbeszédnek. Nevéhez kapcsolódik – többek között – a **Boszporuszi Nyilatkozat** (1994), mely példás tisztánlátással mondja ki: „Egy, a vallás nevében elkövetett bűncselekmény a vallás ellen elkövetett bűncselekménnyel jelent egyet.” 2001-ben **Romano Prodinak**, az Európai Bizottság akkori elnökének, valamint a konstantinápolyi pátriárkának a vezetésével tartott európai konferencián kiadott **Brüsszeli Nyilatkozat** ekképpen fogalmaz: „A vallási vezetők felelősségi körébe tartozik, hogy megelőzzék azt a fajta vallási túlbuzgóságot, mely vallástól idegen célokra használható fel.”

Az Európai Parlament küldöttsége azt az ortodox egyházi férfit kereste fel, aki **II. János Pál** pápa mellett, korunkban a legtöbbet tett a **keleti** és a **nyugati kereszténység** – az ortodoxia és a katolicizmus – közötti közeledés szolgálatában.

A küldöttség nevében **Othmar Karas** képviselő, a Néppárti Frakció alelnöke, a Kultúrák Közötti Párbeszéd Néppárti Munkacsoportjának alelnöke köszöntötte az ortodox egyházfőt. Az ausztriai EP-képviselő a **Lisszaboni Szerződés** – vonatkozó – 17. cikkelyének szellemében foglalt állást az európai–egyházi

párbeszéd kiszélesítése mellett, és a Konstantinápolyi Pátriárka ezen a téren szerzett kivételes érdemeit méltatta.

Tőkés László erdélyi képviselő hozzászólásában utóbb is megköszönte, hogy Bartolomaiosz pátriárka annak idején elvállalta annak a **Biblia-kiállításnak** a fővédnökségét, melyet 2008 Adventjében az Európai Parlament brüsszeli központjában rendeztek meg. Az előző királyhágómelléki püspök ugyanakkor elismerését fejezte ki a pátriárka ökumenikus békeltető munkája iránt. Ráutalva a küldöttség két szlovákiai, valamint egy-egy ausztriai, magyarországi és erdélyi tagjára, akik az egykori Osztrák–Magyar Monarchia utódállamaiból valók – a békétlen múltat meghaladó európai megbékélés mellett tett hitet.

Surján László európai képviselő, a KDNP alelnöke, **Semjén Zsolt** pártelnök, miniszterelnök-helyettes baráti köszöntését adta át Bartolomaiosz érseknek.

A Konstantinápolyi Pátriárka üdvözlő beszédében őszinte elismerését fejezte ki az Európai Parlament értékeken alapuló munkája iránt, külön is kihangsúlyozva azokat az **erkölcsi értékeket**, melyek nélkül Európa nem lehet képes megtalálni a kiutat sokrétű válságából. **Krisztus** evangéliuma szellemében a szeretet, a megbékélés, a társadalmi igazságosság és a – helyes értelemben felfogott – globális egység fontosságáról tett tanúbizonyságot. Emellett a törökországi kereszténység értékeire is kitért annak kapcsán, hogy idén – **Péccsel** egyetemben – Európa másik kulturális fővárosa éppen a török főváros. Ma este éppen a törökországi **görög kereszténység** alkotásait bemutató kiállítás megnyitójára siet – mondotta az egyházfő –, melyet megelőzően az **örmény kereszténység** műértékeit állították ki Isztambulban.

A brüsszeli Biblia-kiállítás angol nyelvű kiadványát átnyújtva, Tőkés László alelnök újabb európai parlamenti látogatásra hívta meg a Konstantinápolyi Pátriárkát.

Az alkalom vonatkozásában említésre méltó, hogy idén októberben, a **Román Ortodox Egyház** önállósága

– autokefál jogállása – megszerzésének 125. évfordulóján Bartolomaiosz pátriárka Romániában tett látogatást, és végzett ünnepi szolgálatot.

December 9-e délelőttjén az ortodox egyházakkal folytatott együttműködésről szóló **szimpóziumra** került sor egy isztambuli szálloda konferenciatermében.

Othmar Karas, a küldöttség vezetője nyitóbeszédében „a keresztény politikusok radikalizmusának” szükségességét hangsúlyozta Krisztus tanítása értelmében. **Abraham Lincoln** idézve, arra a kérdésre kereste a választ, hogy „Isten vajon a mi oldalunkon áll-e döntéseinkben.” Az Európai Néppárt álláspontját tolmácsolva, az egyházak és vallások közötti párbeszédet meghatározó fontosságúnak ítélte az európai integráció eszmei alapjainak megteremtésében.

A tanácskozás meghívott főelőadójaként **Emmanuel**, Franciaország ortodox metropolitája, az Európai Egyházak Konferenciájának (CEC) elnöke fejtette ki az Ortodox Egyház és személyes felfogását **Az európai értékek és identitás** megőrzése és erősítése egy globalizálódó világban tárgyában. A metropolita a Konstantinápolyi Ökumenikus Pátriárkátus nevében is köszönetet mondott az EP néppárti politikai csoportjának az egyházakkal folytatott párbeszéd iránti elkötelezettségéért, a Lisszaboni Szerződés egyházi dialógusra vonatkozó rendelkezését méltatva és annak életbe léptetését sürgetve együtt. „Európa ereje a maga kulturális identitásában rejlik” – jelentette ki az ortodox egyházfő –, ez az önazonosság viszont kontinensünk egész kulturális sokszínűségét és gazdagságát magába foglalja.

A szimpózium további előadói **Zoran Krstic**, a belgrádi Teológiai Akadémia professzora, európai parlamenti oldalról pedig **Jan Olbrycht** lengyel és **Anna Záborská** szlovák képviselők voltak. Az előadások és megbeszélések tanulságait **Jaime Mayor Oreja** spanyol képviselő, a Néppárti Frakció alelnöke foglalta össze.

Rövid szünet után Tőkés László alelnök moderálásával folytatódott a tanácskozás **A vallás és az európai politika** tárgykörében, **George Tsetsis** görög ortodox teológus (Genf) és Surján László európai képviselő előadásával. Az ezt követő kerekasztal-megbeszélés konklúzióit **Miroslav Mikolášik** szlovák EP-képviselő összegezte.

A vallásokat és egyházakat minden időben politikai eszközként kísérelték meg felhasználni különféle hatalmak és ideológiák, császárok és királyok – mutatott rá a görög teológus.

Egyház és politika ellentmondásos viszonya ellenére az egyházak nem mondhatnak le arról, hogy közérdekű társadalmi és politikai kérdésekben erkölcsi álláspontjukat kifejezésre ne juttassák. Ez, a népeink és közösségeink iránt elkötelezett „erkölcsipolitika” lehet az a többlet, amellyel egyházaink eredeti módon hozzájárulhatnak az európai egység, egy „**spirituális Európa**” kialakításához – mondotta végezetre Tőkés László, annak az Isten előtti felelőségnek a szellemében, melynek – Surján László meggyőződése szerint – valamennyi hívő keresztény politikust jellemeznie kellene.

Iisztambul, 2010. december 9.

A Néppárti delegáció és a házigazdák – fotó: ENP

Iraki püspökök Strasbourgan

Az iraki – szír és kaldeus rítusú – keresztény egyházak magas rangú vallási vezetői tettek látogatást Strasbourgan 2010. december 14-én, az Európai Parlamentben, jelenen: **Basile Georges Casmoussa** mosuli érsek, **Athanasius Mattai Shaba Matoka** bagdadi érsek és **Mar Shlemon Warduni** babiloni püspöki helynök.

A látogatás szomorú aktualitását az adja, hogy a keresztény közösségek tagjai ellen elkövetett erőszakos cselekmények már-már mindennaposá váltak **Irakban**. A bagdadi katedrális ellen végrehajtott legutóbbi súlyos terrortámadás több halálos áldozatot követelt. Az utóbbi időszakban eluralkodott keresztényellenes politikai kurzus oda vezetett, hogy az Irakban élő keresztények száma harmadára csökkent, a korábbi, mintegy másfél milliőről mára már alig félmillióra apadt.

Megjegyzésre méltó, hogy az Európai Parlament idén novemberben fogadott el határozatot az iraki vallási üldözöttek védelmében. A napokban indított, a közel-keleti keresztényekkel szolidaritást vállaló politikai nyilatkozatot több mint száz képviselő írta alá, köztük számos magyarországi és erdélyi képviselő.

Tőkés László vallási ügyekért felelős EP-alelnök **Hans-Gert Poettering** előző parlamenti elnökkel együtt fogadta a magas rangú egyházi küldöttséget. Az iraki egyházfők nemcsak az iraki és a Közel-Keleten élő keresztények védelmét kérték az európai parlamenti elöljáróktól, de Nyugat-Európába menekült híveik ügyének felkarolását is szorgalmazták.

Tőkés László támogatásáról biztosította a vallási meggyőződésük miatt terrorizált egyházak vezetőit. Mint elmondta, a keresztény egyházak brüsszeli képviselői – köztük az Európai Közösség Püspöki Konferenciájának Bizottsága (COMECE), valamint az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) – következetesen kiállnak üldözött hittestvéreik mellett, és ennek megfelelően javasolták, hogy a **Catherine Ashton** által vezetett Külügyi Szolgálat egyik

► kiemelt prioritása legyen a világ bármely részén üldözött keresztények ügyének képviselete.

Poettering és Tőkés egyetértettek abban, hogy a megoldás nem az elvándorlás, hanem ezzel ellenkezőleg, a Közel-Keleten őshonos keresztényeknek is jogot kell biztosítani a szülőföldjükön való megmaradáshoz és vallásuk szabad gyakorlásához. Mindketten vállalták, hogy levélben keresik meg Irak országukbeli nagykövetségeit az üldözött keresztények védelmében. A felek között teljes egyetértés mutatkozott abban a tekintetben, hogy a következő esztendőben sor kerüljön arra a

rendkívüli konferenciára, melyet a volt EP-elnök kezdeményezett a muzulmán országokban kritikus helyzetben élő és egyre fogyatkozó kereszténység helyzetének és a muzulmán–keresztény kapcsolatok rendezése érdekében.

A küldöttséget a későbbiekben az EP plenáris ülésén hivatalos formában üdvözlötték, majd **Jerzy Buzek**, az Európai Parlament elnöke fogadta őket.

Strasbourg, 2010. december 14.

Iraki püspökök Tőkés László irodájában

Anne Applebaum kapta a Petőfi Sándor-díjat

Anne Applebaum amerikai történész, újságíró kapta 2010-ben a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány és a Mol közös, Petőfi Sándorról elnevezett díját. Az elismerést minden évben a közép-európai népek szabadságáért elkötelezett embereknek adják át. Az amerikai újságírónő a kommunizmus bukásának évében kezdett el Közép-Európában dolgozni és Pulitzer-díjas könyvében, a Gulág történetében tárta fel a kommunizmus bűneit. Az eseményen részt vett **Balog Zoltán** államtitkár, **Navracsics Tibor** miniszterelnök-helyettes és **Kövér László**, az Országgyűlés elnöke is. **Tőkés László** – az előző év kitüntetettje – egyéb kötelezettsége miatt csupán levélben tudta üdvözölni a díjazottat.

Gondolatok Anne Elizabeth Applebaum kitüntetésére alkalmára

A **Petőfi Sándor-Díjat** a Közép-Európai Népek Szabadságáért idén **Anne Applebaum** veheti át a **Terror Házában**, mely pusztán létével is memento gyanánt hirdeti az önkényuralmi rendszerek ellen vívott örökös szabadságharc erkölcsi imperatívuszát.

A The Economist egykori újságírója 1988-ban került varsói szolgálati helyére. A „szolgaság földjét” a szabad világtól elválasztó **vasfüggöny** szimbolikus stratégiai vonalát olyanképpen lépte át, miként egy „**Rubicont**”, és vált ezáltal nem csupán egyszerű tudósítójává, hanem cselekvő részesévé a kelet-közép-európai rendszerváltozás drámai folyamatának.

Ma délelőtt, a strasbourgi Európa Házban az üldözött **iraki keresztények** képviselőit látjuk vendégül. Az elmúlt évben egyaránt alkalmunk volt találkozni **Rebija Kadir** asszonnyal és a **Dalai Lámával**, az elnyomott **ujgurok**, illetve a **tibetiek** szellemi vezetőivel, de a ki-

semmizett **krími tatárok** vagy az osztársadalmi lágerviszonyok közt tartott **észak-koreai** üldözöttek szintén az Unióhoz folyamodtak segítségért.

Két évtizede annak, hogy a **Berlini Fal** összeomlott – maga alá temetve a gulágok diktatúráját. Saját erőnkön nem lettünk volna képesek kivívni szabadságunkat. Ez csak úgy sikerülhetett, hogy **Jan Pallach** és **Szaharov**, **Walesa** és **Popjelusko**, **Tóth Ilonka** és **Mansfeld Péter** népe mellé állott az elnyomottakkal szolidaritást vállaló „szabad világ” – és az egyetemes összefogás meghozta gyümölcsét, közös szabadságharcunk elnyerte diadalát. **Temesváron** is csak együttes erővel tudtuk volt áttörni „a hallgatás falát”.

A nyugati demokráciák „szabadcsapatának” egyik tudós és bátor harcosa Anne Applebaum, aki kivételes érzékenységgel érzett rá „a szovjet tábor” „szolganépeinek” reménytelen állapotára, és a valóság bemutatása, valamint az igazság kimondása által járult hozzá a Berlini Fal lebontásához. A szabadságharc élvonalába tartozó lengyel néppel vállalt – személyes életére nézve is meghatározó – sorsközössége példaértékű a világ számára.

János, a szeretet Apostola arra buzdít bennünket, hogy: „ne szóval szeressünk, se nyelvel, hanem cselekedettel és valósággal” (1. Jn. 3,18). A Díj lánglelkű névadója, **Petőfi Sándor** életével és halálával hitelesítette **Krisztus** példáját és tanítását.

Ez, a cselekvő szeretetből fakadó, odaadó szolidaritás indíton minket további küzdelemre a Költő által célul kitűzött: „világszabadságért”.

Strasbourg, 2010. december 14.

Tőkés László

Richard Holbrooke halálára

Amerikai Egyesült Államok
Külügyminisztériuma
Hillary Rodham Clinton kül-
ügyminiszter asszony részére

Tisztelt Külügyminiszter Asszony!

*Engedje meg, hogy ezúton fejezzem ki őszinte részvéteimet az Egyesült Államok Külügyminisztériumának **Richard Holbrooke**, az amerikai diplomácia egyik legbefolyásosabb alakjának halála miatt. Szomorúsággal töltött el a világbéke egyik élharcosának halálhíre, és mély megrendüléssel gondolok a gyászoló családra. Szerettük eltávozását az amerikai népnek és a nemzetközi közösségnek is hatalmas veszteség.*

*Magyar közösségünk szeretetteljes együttérzéssel gondol ezekben a napokban Richard Holbrooke magyar származású hitvesére, **Márton Katalin** közíróra, a jeles diplomata legfőbb bajtársára és támaszára.*

*Térségünkben Richard Holbrooke a véres boszniai háborút lezáró békeszerződés révén vált közismertté, amelyet 1995-ben írtak alá az ohioi Daytonban. A vasakaratóval létrehozott **daytoni béke-megállapodás** meghatározó jelentőséggel bírt a délkelet-európai térség stabilizálásában, hiszen az **egyéni és közösségi jogokat** biztosított az etnikai kisebbségek részére. Noha ez az elv teljes összhangban van az európai gondolkodásmóddal, az amerikai hagyományokban újszerű volt ez a megközelítés. Richard Holbrooke ekképpen diplomáciai bátorságról és békeszeretetről tett bizonyosságot, és elévülhetetlen érdemeket szerzett egy véres nemzetiségi konfliktusokkal küzdő térség megbékélésében. Meggyőződéssel vallotta, hogy minden népnek a békés együttélés a legfőbb érdeke, de azt is felismerte, hogy tartós délkelet-európai béke legfőbb záloga a kisebbségi jogok tiszteletben tartása.*

Richard Holbrooke emlékét megőrizzük és tisztelettel adózunk életművének!

Tisztelettel:
Tőkés László
az Európai Parlament alelnöke

Nemzetközi Biblia-kiállítás Temerinben

Tőkés László, az Európa Parlament alelnöke kedden, 2010. december 20-án este Temerinben nemzetközi Biblia-kiállítást nyitott meg. Az 1989-es temesvári forradalom hőse a Bibliára, mint az egyik legfontosabb lelki táplálékra tekint. Mint mondta, Isten ígéje jelkép és irányjelző is egyben, ugyanis a nehezen tájékozódó ember számára jelzi az utat.

A január végéig megtekinthető rendezvény keretében több mint 250 különböző korú szentírást vehetnek szemügyre a látogatók. Ezek a bibliák a világ 60 országából érkeztek és 35 nyelven íródtak – nyilatkozta a Vajdaság Mának **Ágoston Mária**, a temerini Művelődési Központ igazgatója. Elmondta, hogy a szervezők felhívására nagyon sok környékbeli polgár jelentkezett és a kiállítás idejére a szervezők rendelkezésére bocsátotta féltve őrzött családi ereklyéjét. Ezek között van olyan kiadvány – ez egy ún. „zseb-biblia”, amelyet **Szarvas Sándor** temerini születésű szobrászművész bocsátotta a szervezők rendelkezésére – amely megjárta az első világháborút. Egykori tulajdonosa, aki sebesülten tért vissza a frontról, kezében az imakönyv nagyságú szentírással fohászokodott a jó Istenhez, és ennek tulajdonította, hogy sikerült életben maradnia. De a bemutatásra kerülő anyagállomány gazdagabb tételéhez a katolikus, a református, az adventista és a szerb ortodox egyház is hozzájárult.

Hermán M. János nagyváradi református lelkész, egyháztörténész, aki 2007-ben Brüsszelben szervezett egy nemzetközi biblia-kiállítást, elhozta gyűjteményének egy részét. A szlovén fővárosból, Ljubljánából 19 biblia érkezett. A kiállítás érdekességének számít a hindu nyelven írt indiai biblia, valamint a koreai biblia és a cigány biblia. A karácsonyi ünnepkörbe illeszkedő, a környéken eddig példa nélküli biblia-kiállítást gazdag művelődési műsor kísérte. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével **Nikowitz Oszkár**, a Magyar Köztársaság belgrádi nagykövete.

A kiállítás megnyitója előtt Tőkés Lászlót, az Európa Parlament alelnökét fogadta **Gusztón András** temerini polgármester, majd a rangos vendég tárgyalta a Vajdasági Magyar Demokrata Párt (VMDP) vezetőivel.

2010. december 21.

Ternovác István / VajdasagMa

A Könyv

Hazatért a Krisztus-szobor Doberdóba

Sajtótájékoztató Tőkés László budapesti irodájában: Szunai Miklós, Lomnici Zoltán, Tőkés László és Nemes Csaba

2010. december 17-én záródoklat indult **Doberdóba**, melynek résztvevői egy márványból készült Krisztus-szobrot visznek magukkal a helybéli **Magyar Kápolnába**. A kegytárgyat az I. világháború végén egy honvéd alezredes mentette ki egy Doberdó-környéki, porig rombolt templomból. A szobrot őrző debreceni családnak az volt a kérése, hogy kilenc évtized után juttassák vissza azt Olaszországba, és egy templomban helyezték el.

A záródoklat résztvevői: **Lomnici Zoltán**, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, **Tőkés László** EP-alelnök, **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi megyéspüspök és **Szunai Miklós** építész, aki a saját költségén újjátta fel a kápolnát, amelyet annak idején

még a magyar katonák kezdtek építeni, de befejezni már nem tudták.

Amint arra Lomnici Zoltán emlékeztetett: akkor és ott mintegy százezer magyar esett el. Velük együtt a háború mintegy 600 ezres emberi veszteséget jelentett az országnak. A záródoklok reájuk emlékeznek a délután, Doberdóban sorra kerülő ünnepségen. Ezen alkalomból Tőkés László erdélyi EP-képviselő egy Nyilatkozatot bocsátott ki, melyet a reggel, még Budapesten megtartott rendkívüli sajtóértekezleten tettek közzé.

Budapest, 2010. december 17.

NYILATKOZAT

„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarati!” (Lk. 2,14)

A karácsonyi evangéliumi üzenet **Krisztus Urunk** szenvedésének fájdalmas összefüggésében nyer igazi mélységet. Akik Őt keresztre feszítették, valójában Isten dicsőségét rabolták meg: a „magasságos mennyet rántották a földre”, a békességet és a jóakarati rontották meg végtelenen.

Doberdo halált hozó hadszínterén – ki tudja, hányadszor – az „embernek Fiát” feszítették újból keresztre, és ezáltal az Isten-arcú ember méltósága szenvedett ismét csorbát.

„Minden ember elidegeníthetetlen és sérthetetlen, az örök – isteni – törvényből és a természetből fakadó, elemi joga, hogy méltóságát elismerjék, tiszteletben tartsák és a legmagasabb fokú védelemben részesítsék” – áll az idén ősszel, az emberi méltóságról megfogalmazott **Budapesti Nyilatkozatban**.

A doberdói csatatér több százezernyi áldozatának emberi méltóságáért szállunk síkra, amikor – megszenvedett sorsuk példázataként – a kilencven esztendővel ezelőtt elhozott **Krisztus-szobrot** a **Sólyom László** államelnök által tavaly felavatott **Magyar Kápolnában** vissza- és helyreállítjuk.

Az **Emberi Méltóság Tanácsának** feltett szándéka, hogy a XVII. századból származó márványszobor felállításával az egykor egymás ellen háborúságot viselt országok és népek megbékélését szolgálja, és a nagyjából jelöletlen sírokban nyugvó – európai – áldozatok és hősök nyugvóhelyét – a doberdói csatamezőt **az európai** és a **világörökség** részévé nyilvánítsa.

A **Szent Benedek** emlékének szentelt „**Capella Ungherese**” hadd váljon ezáltal a kiengesztelődés európai jelképévé, egy, a jövőben felállítandó **Európai Emlékhely** áldott szentélyévé!

Történelmi-kulturális világörökségre irányuló indítványunkat magyar, olasz és szlovén együttműködéssel **Magyarország** küszöbön álló uniós elnöksége idejében kívánjuk bejelenteni.

„A harcot, amelyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés” – valljuk és hirdetjük **József Attilával**.

Budapest – Doberdo, 2010. december 17.

Tőkés László

Tőkés László a hajléktalanoknál

Árvaházból már kikerült fiatalok a hajléktalanszállón

„Mert éheztem, és ennem adtak; szomjúhoztam, és innom adtak; jövevény voltam, és befogadtak engem; mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám” – idézte Máté evangéliumát **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke tegnap, 2010. december 23-án este a nagyváradi, Gutenberg utcai hajléktalanszállón. Az erdélyi képviselő munkatársai kíséretében mintegy hetven, élelmiszereket tartalmazó csomagot vitt a nagyváradi hajléktalanokat istápoló szociális intézménybe, amelyeket a szintén általa segítségképp finanszírozott esetbéd után osztott szét az utcára került polgárok között **Ferencz István**, a hajléktalanszálló igazgatója.

Az igazgató rövid köszönőbeszédében emlékeztetett: a hajléktalanszálló ötlete tulajdonképpen az első akkreditált magyar nyelvű magánegyetem, a Partiumi Keresztény Egyetem jogelődjén, a Sulyok István Református Főiskolán szökkent számba, hiszen az első ott végzett szociális munkás-generáció tagjaként kolleganőjével államvizsga-dolgozatot készítettek a nagyváradi hajléktalanok témakörében. Ezt követően – a kezdetekkor Tőkés László akkori református püspök hathatós segítségével – PHARE-program keretében sikerült tető alá hozni a máig egyedülálló intézményt, amelyet eddig

a város üzemeltetett. Jövőre viszont – a kormányzat által a közszférában megkövetelt megszorítások jegyében – a hajléktalanszálló működtetését teljes egészében „kiszervezik” az eddig háttér-szervezetként segítséget nyújtó **Ecclesia Mater Alapítvány**-nak, amelynek szociális programfelelőseként az elmúlt években Ferencz István hivatásszerűen foglalkozott a hajléktalanok ügyével.

Az igazgató elmondta: az európai normák szerint 28 személyt fogadhatna az intézmény, a létszámbővítés engedélyezéséhez szükséges átépíteniük a fürdőket. Addig körülbelül hetven személyt tudnak átmenetileg ellátni, akár úgy is, hogy az udvaron felállított lakókonténerekben biztosítanak szállást a rászorulóknak számára, akik – az eddigi tendenciákat figyelembe véve, Ferencz becslése szerint – jövő év elejére mintegy húsz százalékkal többen lesznek majd a szokásosnál. A gazdasági válság, a megszorítások, valamint az új segélyezési szabályozás következményeként már most egész csa-

ládok kerülnek az utcára, jelezte az igazgató, a jövő év első hónapjaiban viszont előreláthatóan sok, mélyszegénységben élő családnak egészen egyszerűen nem lesz módja kifizetni a számláit.

Másfelől az árvaházából kikerülő fiatalok számára kell megteremteni a megkapaszkodás esélyét, hívta fel a figyelmet Ferencz István: a hajléktalanszállón például Gabi bácsi irányításával mindenféle magok felhasználásával készítenek ajándéktárgyakat. Nem is annyira az így bejövő kevéske pénz a fontos, emelte ki az igazgató, hanem az, hogy a fiatalok hozzászoknak a rendszeres, fegyelmettséget és szorgalmat követelő napi munkához.

Tőkés László elmondta: az EU az idei évet a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évének hirdette meg. Európa-szerte körülbelül 84 millió ember él szegény sorban, tehát az Európai Unió idén arra törekedett, hogy fel-

„... Európa-szerte körülbelül 84 millió ember él szegény sorban. Az Európai Unió idén arra törekedett, hogy felhívja a figyelmet a szegénységben élők és a társadalomból kirekesztettek aggasztó helyzetére...”

hívja a figyelmet a szegénységben élők és a társadalomból kirekesztettek aggasztó helyzetére, valamint hogy minden európai polgárt és más érdekeltet arra ösztönözzön, hogy odafigyeljen ezekre a fontos kérdésekre. A mélyszegénység nem etnikum-specifikus, idézte Járóka Livia fideszes roma EP-képviselőt, tehát minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy „tegyük a jót” – mert a megszületendő

Krisztus tanítása szerint: „amennyiben megcselekedtettek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtettek meg.”

A látogatás végén ünnepi hangulatot varázsolva az erdélyi EP-alelnök és a hajléktalanok közösen, magyarul és románul énekeltek karácsonyi énekeket, illetve mindkét nyelven elmondták az Úr imádságát.

Nagyvárad, 2010. december 23.